

રાહે

કિતાબ
૧૫ મી
હીસો
૮ મો.

નખત

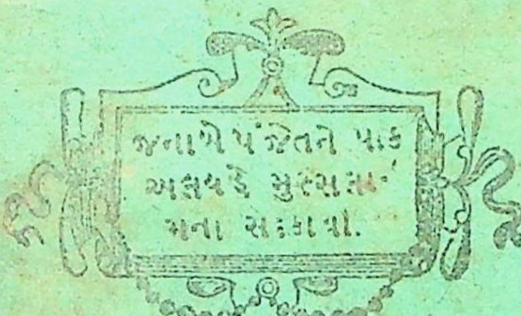
માહ
જમાદીઉલ
આખર
સન હીં
૧૩૨૫.

શીઓકેવાસ્તેયેહી'રાહેનખત' હૈ=પહલ અમલ દીયાકરે જખતક હયાતહૈ*
લાએગા વોહ યકીન કેબે ખુશસીદાનહૈ=ખિઝરેરહેખેહિરત યેહ રાહેનખતહૈ*

કોંકનોડી.

૧-નવા કાગઝ	૨૨૫
૨-આવતા ગાસનું પંચોગ	૨૨૬
૩-મસાએલ	૨૨૭
૪-મેવશગુસ્સઆદહ.	૨૨૮
૫-હમલએહેદરી.	૨૩૩
૬-નિસમેરિઅમ	૨૪૨
૭-ગાળી ધમ	૨૪૮
૮-પેલોડીકલ ભોમીઓ	૨૫૪
૯-પચુચુ	૨૫૫
૧૦-સવાલના જવાબ	૨૫૬
૧૧-જુદા જુદી હદીસો	૨૫૬
૧૨-વસોરો.	

ઈલમ રોશની છે.
શેઠ લાઈવેશ
દાહબાઈ માલકાની
માલીયા (સા)

જનામે પંજેતને પાક
અલવહે મુસ્તાક
મના સઃકાવા.

પ્રગટ કરનાર
હાજી ગુલામઅલી
હાજી ઈસમાઈલ

અમી પત્ની રાહેનખત
અને જુરેહમન
અમદાવાદ-પાલપદો.

ફસા નાઅશરી મીન્દોગ પ્રેમ-અમદાવાદ.

આ નવી બાબત વાંચ્યા પછી બીજું વાંચો.
નીચેના ઉમદા લાભ અટકાવાના જોખમદાર કદી ઠરશે નહીં.
ખુદાની રહમતે પહેંચેલા ગ્રાહકો વીંને લાભ.

રાહેનજત અને તુરેઈમાનના હાલ જેટલા ગ્રાહકો છે તેઓ સરવે જણ ૨૦૪૫ મહીનાની ૧ લી તારીખ સુધીમાં ૪૦ આવતી રાહેનજતની ૧૬ની અને તુરેઈમાનની ૧૪મી સાલ સુધીનાં લવાજમ અંગેને, પહેંચતુ કરો તો ૪૦ ઇંદે ગદીરની ખુશહલીમાં આપને તથા જે જે ખુદાની રહમતે પહેંચ્યા તે આપના સગા તથા મરહુમ ગ્રાહકોને નીચે મુજબ ઉમદા લાભ.

- ૧—સરવે ગ્રાહકોને એક નાની એવી પશુ ઉમદા ઉપયોગી કીતબ બેટ આપીશું.
 - ૨—ખુદાની રહમતે પહેંચેલા ગ્રાહકો કે જેઓએ ભુલથી અથવા તમ હાલત થવાથી અમારો હક આપ્યો નથી તેઓને માફ કરી આપીશું.
 - ૩—ખુદાની રહમતે પહેંચેલા ગ્રાહકો તથા આપ સાહેબો આપના જીવે તે મરહુમોની રહના માટે નીચત કરો તે સરવેની રહના સવાખ માટે શમેઈદરમાં અરબી તથા ગુજરાતી રૂ. ૧૦ વાળા કુરઆને શરીફ ફકત રૂ. ૨૦ માં વકફ કરીશું.
 - ૪—મજકુર મરહુમોની રહના સવાખ માટે એક મજલીસ કરી ફાતેહા પઝવીને તમામ સવાખ બખશી આપીશું.
 - ૫—મજકુર મરહુમોની રહના સવાખ માટે રૂ. ૬૬ કુરઆન ખતમ કરવાનો સવાખ મળે એમ કરીશું; એટલે માહે રમઝાનમાં એક કુરઆન ખતમ કરાવીને બખશી આપીશું કેમકે એ ગહીનામાં એક આવત પઝામાં એક કુરઆન ખતમ કરવા જેટલો સવાખ છે.
 - ૬—મજકુર મરહુમોની રહના સવાખ માટે પાંચ લાખ રૂપિયા સેનના કરોકો હુંગર સાહે ખુદામાં વાપરવા જેવા સવાખમાં વપરાય એવું કરાશે; એટલે ઇંદે ગદીરને દીર-સે હીદાયત ફૂંડમાં પાંચ રૂપિયા તેઓની રહના સવાખ માટે આપીશું, ઇંદે ગદીરને દીવસે કારે બયરમાં વાપરવાનો સવાખ એકનો લાખ ગણો છે, અને હીદાયતમાં એક પાંચ વાપરવી તે સેનાનો પહાલ ખાત્ર કામમાં વાપરવા કરતાં વધારે સવાખ છે.
 - ૭—નવી સાલના બંને ચોળન્યાની દસ દસ નકલ ફકત પેકીંગ પોસ્ટેજ તરીકે આપ આપ આપના લઈ ગરીબોને વકફ આપીશું.
- હવે અમારો હક તાકીદે મોકલી આપી અવે અઝીમ સવાખ મેળવો અને મરહુમોને રાજી અને ખુશ કરો.

જે સરવે ગ્રાહકો આ લવાજમ નહીં મોકલે તો આ તમામ કામ નહીં થાય; અને તેથી અઝીમ સવાખના કામ અટકાવનાર અને મરહુમોની અરવાહને એ સવાખથી મદદમ નાખનાર લવાજમ નહીં મોકલનાર ઠરશે, અને કોઇને ગફલત વીંનો દિઝર નહીં તેથી લાંબી મુદત આપી છે.

તા. ૧ લી રમઝીઝ આખર.

આફ્રીકા વીં ના ગ્રાહકોને ચેતવણી.

અશ્વાઅહલાહ આવતા નવા વરસથી રાહેનજતના રૂ. ૨૦ સવાખે તુરેઈમાનનો રૂ. ૩૦ અને સેનારના રૂ. ૩૦ લેવામાં આવશે.

અને હીંદુસ્તાનવાળાઓ પાસેથી ધારા મુજબ રાહેનજતના રૂ. ૨ તુરેઈમાનનો રૂ. ૧૫ અને બંને સેનારના રૂ. ૩ લેવામાં આવશે.

બિસમિલ્લાહિર

રહમાનિર

રહીમ.

માસીક

અલ્લાહુમ્મ સંદલેઅલ્લા

મોહમ્મદ વ આલે

મોહમ્મદ

ચોપાન્યું.

કિતાબ ૧૫ મી.) તાં ૧લી માહે જમાદીઉલ આખર સન ૧૩૨૫ હીં (હિસ્સો ૮ મો)

આ માસીક વીશે નવા કાયદા.

આ નવા કાયદા વાંચ્યા પછી ખીનું વાંચવું એ ઇતિમાસ છે.

લવાજમ માટે હરવખત પોકાર પાડવો પડે છે તે પોકાર અંધ કરવા નીચે મુજબ કાયદા થડ્યા છે, તેથી જો કે શુરૂઆતમાં ગ્રાહકો ૬૦૦ ના ૪૦૦ માંડ રહેશે પણ ઇન્શાઅલ્લાહ આગળ જતા વધશે, અને લવાજમનો પોકાર પાડવો નહીં પડે.

૧—આવતા ઇં ૧૬ મા વરસથી પહેલો અંક બહાર પડવાની પહેલે નવું લવાજમ આવશે તેનેજ ચોપાન્યા મોકલવામાં આવશે.

૨—આફ્રીકાવાળા મનીઆડર, ચેંક, માધા પોસ્ટ, સોનાની પત્રો વીં થી પહેલેથી લવાજમ પહોંચવું કરશે તોજ મોકલવામાં આવશે. અને હીંદુસ્તાનવાળાને ૧ લો અંક વી. પી. કરી વસુલ કરી લેશે.

૩—ચાલુ ૧૫ મો સાલવું લવાજમ વસુલ કરવા આવતો અંક ઇં હીંદુસ્તાનવાળાને વી. પી. કરીશે, અને આફ્રીકા વીં વાળાને તાકીદે મોકલવા અરજ કરીએ છીએ.

૪—ખુદાની ગહેરબાની અને અલ્લેએત અં ના સદકાથી ૧૫ વરસથી આ રહેનગત અમર ટાઇમસર ચાહેર પડે છે, માટે ટાઇમસર ન મળે તો ચાર પાંચ દીવસ રાહ જોઈ તરત અમોને ખબર આપી, જો ઢીલ કરશે તો દાદ નહીં મળે.

૫—આફ્રીકા વીં વાળા પાસેથી હવેથી રાહેનગતના સવાબે રૂપીઆ, અને તુરેઈમાનનો દેદ રૂપીઓ, બન્ને લેનારના રૂ. ૩૦૦ હીંદુસ્તાનવાળાના રાહેનગતના બે રૂપીયા, તુરેઈમાનનો સવા રૂપીઓ બન્ને લેનારના રૂ. ૩

આ ઉપરના કાયદા મુજબ અમલ કરવા રાજી ન હોય તેઓને બહુજ નમ્રતાપુર્વક ખુદા અને પંજેતને પાકતો વારનો આપી અરજ કે તાકીદે એક પોસ્ટ કારડથી ખબર આપો, એટલે તેટલા ચોપાન્યા ચોછા છપાવીએ, કેમકે વધારે છપાવાથી દગલા થાય છે અને નીકાસ માટે ઘણી તકલીફ વેઠવી પડે છે.

લં હાજી-નાજી.

આવતા માહે રજખનું ઇસ્લામી પંચાંગ, સન ૧૩૨૫ હીજરી.

[બીજ વખતે વેહલી મોડી દેખાય કે સાખીત થાય તે અમલ કરનારે હીસાબ કરવો.]

વાર.	ઇસલામી તારીખ	ઇજીજી તારીખ	ગ્રેગરી તારીખ	સંવત ૧૯૬૩ ના શ્રાવણ સુદ ૨ થી ભાદરવા સુદ ૨ સુધી. ઇસવીસન ૧૯૦૭ તાં ૧૧ આગષ્ટથી તાં ૯ સપ્ટેમ્બર સુધી.
				જાણવા જોગ બાબતો.
રવિ	૧ ૧૧	૨		આજે ઇમામે મોહમ્મદે બાકર અં ની વીલાદત છે અને સફરની ૩ જીની પછી લખે છે. અને આજે હં તુહ અં કશ્તીમાં બેઠા છે, આજે રોઝો રાખવામાં થયો સવાબ છે.
સોમ	૨ ૧૨	૩		આજે ઇમામે અલીયુનકી અં ની શહાદત છે.
બોમ	૩ ૧૩	૪		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
બુધ	૪ ૧૪	૫		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
ગુરુ	૫ ૧૫	૬		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
શુકર	૬ ૧૬	૭		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
શની	૭ ૧૭	૮		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
રવિ	૮ ૧૮	૯		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
સોમ	૯ ૧૯	૧૦		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
બોમ	૧૦ ૨૦	૧૧		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
બુધ	૧૧ ૨૧	૧૨		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
ગુરુ	૧૨ ૨૨	૧૩		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
શુકર	૧૩ ૨૩	૧૪		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
શની	૧૪ ૨૪	૧૫		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
રવિ	૧૫ ૨૫	૧૬		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
સોમ	૧૬ ૨૬	૧૭		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
બોમ	૧૭ ૨૭	૧૮		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
બુધ	૧૮ ૨૮	૧૯		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
ગુરુ	૧૯ ૨૯	૨૦		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
શુકર	૨૦ ૩૦	૨૧		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
શની	૨૧ ૩૧	૨૨		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
રવિ	૨૨	૨૩		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
સોમ	૨૩	૨૪		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
બોમ	૨૪	૨૫		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
બુધ	૨૫	૨૬		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
ગુરુ	૨૬	૨૭		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
શુકર	૨૭	૨૮		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
શની	૨૮	૨૯		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
રવિ	૨૯	૩૦		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.
સોમ	૩૦	૩૧		આજે ઇમામે મોહમ્મદ તકી અં ની વીલાદત છે.

મસાએલ.

જનાબ મૌલાના મુજતહેદુલ અસ્સ
સઈયદ આકા હસન સાહેબ
દામઝીલ્લહુના ફતવા મુજબ.

—○○○○—

૬૧૫—સ૦ અમારા મુલકની ઝોરતો પરહો કરતી નથી, અને કામ માટે બજારમાં અથવા પાણી ભરવા નદી ઉપર જાય છે, તો એવી ઝોરતો એજ રીતે પરહો કર્યા વીના જનાબે ઇમામે હુસેન અંની મજલીસમાં જાએ તો હરામ છે કે સવાબ ? કેમકે આદત મુજબ જાય આવે છે, તો જો તેણીઓને પરહો ન કરવાના ગુનાહ થાય તો તે પરહો નથી કરતીજી તેનો પણ મજલીસનો સવાબ મળશે કે નહીં ? અને મજલીસમાં જવાના સખબથી વાએઝ સાંભળીને કોઈ કોઈ પરહો કરે છે, અને નમાઝ રોઝા પણ કરે છે, તો તેઓ માટે મજલીસમાં જવું વાજબ જેવું માઅલુમ થાય છે, કેમકે મજલીસમાં જવાથી હીદાયત થાય છે.

જ૦ અગર તે ઝોરતો પોતાની આદત પ્રમાણે મજલીસમાં પણ આવે અને ફસાદ થવાનો ગુમાન ન હોય તો તેણીઓને મનાઈ કરવી જરૂર નથી, ખાસ કરીને જ્યારે એહતે માલ હોય કે વાએઝ સાંભળવાથી અસર થશે અને પરહો કરશે.

૬૧૬—સ૦ જો મકાન રસ્તા ઉપર હોય ત્યાં ઝોરતો મજલીસ કરે અને પડે, તો નવહા વાંતી આવાજ નામહરમ સાંભળે છે તો આફેઝ હરામ છે કે નહીં, અને તેણીઓનો મતલબ ખીમ્મોને આવાજ સંભળાવવાનો હોતો નથી.

જ૦ અગર તેણીઓનો મતલબ અઝાદારીનો છે અને નામહરમને આવાજ સંભળા-

વવાનો મતલબ ન હોય તો હરામ નહીં થાય અગરયે બેહતર અને અફઝલ એ છે કે એવા મકાનમાં અઝાદારી અને નવહા અને માતમ કરે કે નામહરમ અવાજ ન સાંભળે.

૬૧૭—સ૦ કોઈ કોઈ ઝોરત પોતાના સાસરાને તાઅઝીમ માટે સીજદો કરે છે અને પોતાના બુઝુર્ગોની કબર ઉપર સીજદો કરે છે તો એ કામ હરામ છે કે નહીં ? અને આથી શીરક થાય છે કે નહીં ?

જ૦ લાઝીમ છે કે એવો સીજદો કરવો તરક કરે અને ખુદા સીવાય કોઈને પણ સીજદો કરવો જાએઝ નથી અને મોટા ગુનાહ અને કુફરની રીત અને શીરકની ગંધ છે.

૬૧૮—સ૦ જનાબે ઇમામે હુસેન અંની મુસીબત ઉપર રોવે તેના માટે છે કે મનબકા અલ્લહ હુસયને વજબત લહુલ જન્નહ એટલે ઇમામે હુસેન અંની મુસીબત ઉપર રોવાથી જન્નત વાજબ થાય છે, તો આ ઉપરથી મજલીસમાં પડીએ કે રોવાવાળો જીવે તેવો ફાસીક અને શાજર હોય નમાઝ રોઝા કરતો ન હોય તો પણ જન્નતમાં જશે અને તેને જરા પણ સજા નહીં થાય, તો કાંઈ હરકત છે કે નહીં ? અને જો એમજ હોય તો પછી નમાઝ રોઝાની કાંઈ જરૂરત રહી નહીં, તો આ મુજબ કહેવું ખુદા અને રસુલ ઉપર તોહમત છે કે નહીં, અમો તો એમ સસજીએ ઝીએ કે ઇમામે હુસેન અંની મુસીબત ઉપર રોનાર માટે જન્નત વાજબ છે એટલે તે છેવટે જન્નતમાં જશે ખરો, પણ જો નમાઝ નહીં પડતો હોય તો પહેલે તેને જન્નતમાં અઝાબ થશે પછી નગત મળશે.

જ૦ અગર ઇમાન બાકી રહ્યું તો ઇમામે હુસેન અંની મુસીબત ઉપર રોવાથી નગત મળશે, પણ ખૈદ કરવો જીવે કે શીરક અને ફાગુર નમાઝ ન પડતી ખુસ્સ ઝકાત ન આપવાથી ઇમાન જીવુ ન રહે, અને ગુનાહના

કાટથી ધમાન જલદી ચલ્યું ન જાય, માનતા માને છે કે અગર મારું ક્ષમાણું કામ થશે તો હજારો અગ્નિસા અગ્નિ નામનો અલમ ચડાવીશ, હવે તે અલમ ચડાવે છે, અને મુતવલ્લીયો તે અલમ વેચાને તેના રૂપીયાથી મજલીસ અથવા નમાઝ માટે મકાન વેચાતી લીએ છે, અને હોજ બનાવે છે, નોકરનો પગાર આપે છે, તો આ સર્વે બાબતો જાણે છે કે નહીં?

૬૨૮ સ૦ ઘણા જાણીએ માનતા માને છે કે અગર મારું ક્ષમાણું કામ થશે તો હજારો અગ્નિસા અગ્નિ નામનો અલમ ચડાવીશ, હવે તે અલમ ચડાવે છે, અને મુતવલ્લીયો તે અલમ વેચાને તેના રૂપીયાથી મજલીસ અથવા નમાઝ માટે મકાન વેચાતી લીએ છે, અને હોજ બનાવે છે, નોકરનો પગાર આપે છે, તો આ સર્વે બાબતો જાણે છે કે નહીં?

૪૦ આની બે સુરત છે, એકતો એ કે કેટલાંક બે ચાર આનાનો અલમ બનાવીને એટલા માટે આપે છે કે તે વેચીને અજાદ-રીમાં બાપરે, અને એવા અલમ તાજ્યા આનામાં રાખવામાં પણ આવતા નથી તો એવા અમલ વેચવા અને એવા કામમાં તેના નાણા વાપરવા જાણે છે.

બીજો એ કે કેટલાંક અલમ અને તેના કપડા વીં બનાવી ઊમદા શોભાયમાન કરી તાઅઝીયા આનામાં રાખવા લાયક ચડાવે છે, તો એવા અલમ વેચવા જાણે નથી અને એવા અલમ અજાબાનાની વક્ફ ચીજોમાં દાખલ છે.

૬૨૦—સ૦ કુરઆને શરીર પડતી વખતે કોઈ ખુશુરગની તાઅઝીમ માટે ઊંચું થવું દુરસ્ત છે કે નહીં? અગરચે તે કુરઆન પડનાર પેશનમાઝ હોય અથવા તેની પાછળ નમાઝ પડનાર હોય.

૪૦—નમાઝની હાલત સીવાય કુરઆન પડતો હોય તો આવત પુરી કરીને તાઅઝીમ કરીને પછી અધુર હોય ત્યાંથી પડે.

૬૨૧—સ૦ જે લોક બીજા મંગવાનો ધંધો કરે છે તેઓ પાસેથી અનાજ વેચાતું લઈને ખાવું અથવા કપડા વીં વેચાતા લઈ તે પેહરી નમાઝ પડવી જાણે છે કે નહીં?

૪૦—જાણે છે પણ ન લેવું અવલા (વધારે સાફ) છે.

૬૨૨—સ૦ જનાબતવાજો શખસ તયમ-મુમ કર્યા વીના મસજીદના બીજાનાથી છેટો ઉભો રહી પોતાના કપડા વીં મસજીદના બીજાના ઉપર રાખી શકે છે કે નહીં? તેમજ ત્યાંથી લોટો વીં ઊપાડી શકે છે કે નહીં?

૪૦—મસજીદમાં કોઈ પણ ચીજ રાખવી જાણે નથી, પણ લોટો વીં ઝટપટ વગર દીલે ઊપાડી લેવો જાણે છે.

૬૨૩—સ૦ પોતાની આમદાનીના નફા-માંથી વરસની અંદર અથવા વરસ પુર થયા પછી ખુમસ કાઢવા વીના તે પૈશાથી જમીન બાગ વીં એટલા માટે લીએ કે આમદાની વધારે થાય તો જાણે છે કે નહીં?

૪૦—એ નફામાંથી ખુમસ કાઢવું લા-ઝીમ છે માટે ખુમસ કાઢીને જમીન વીં લીએ અથવા તે લીધેલમાંથી ખુમસ કાઢે.

૬૨૪—સ૦ પથ્થર ઉપર નમાઝ પડવી અને સીંઘો કરવો જાણે છે કે નહીં? અને અગર જાણે હોય તો કેવી જાતના પથ્થર ઉપર સીંઘો થઈ શકે છે?

૪૦ જે પથ્થર ખાણમાંથી નીકળ્યો હોય જેમકે શીરોઝ અકાક હોરા વીં તેમજ આર-સપાણ, એના ઉપર સીંઘો થઈ શકે નથી, તે સીવાયના પથ્થર ઉપર સીંઘો કરવો જાણે છે.

ધનસાનના ધરના લોકો તેના કૈદી છે માટે પોતાના કૈદીઓને દરેક ચીજ વધારે આપવી અને અગર તંગી કરે તો ખાદ્ય રહે છે ખુદા તે નેઅમત લઇ લીએ, હઝરતે ઇમામે રઝા અં મેં ફરમાવ્યું કે ધનસાનને જોઇએ કે પોતાના ખાદ્ય બચ્ચાઓને સારી હાલતમાં રાખે કે તેથી તેઓ તેને મરવાનું ન ચહે એટલે અગર સખ્તી અને તંગી કરે તો તેઓ કંટાળે ખમીને કહે કે મરી જાય તો સાર,

જાણવું જોઇએ કે સવાળા ઉમેદવારોને જોઇએ કે પોતાના ધરના ખરચ વીશે ખાલીસ નારાત રાખે અને શુજરાન માટે જે કાંઈ સખ્તી અને મહેનત વેઠી પડે તે ખુદાની ખુશી માટે સમજે, અને હરામનો તેમજ હરામના શુખાવાળા માલથી પરહેઝ કરે અને ધરના લોકો માટે હલાલ શીવાય ન લાવે, અને ધરના ખરચમાં વચલે દરજે વાલે એટલે એકદમ વધારે ખરચ ન ગણે તેમજ એકદમ તંગી પણ ન કરે કેમકે ખરચમાં બહુજ તંગી કરવાથી ધરના લોકો ખરચદ થઈ જાય છે અને બહુજ વધારે ખરચ કરવાથી પણ પોતે તથા તેઓ ખરચાદ થઈ જાય છે, અને છોટે મુદ્દલીસ થઈ હલાકતને દરજે પહોંચે છે. જાણવું જોઇએ કે ઉમદા ખોરાકી ખાસ પોતાજ માટે અથવા પોતાના અમુક છોકરા વીં માટેજ મુકરર ન કરે બલકે ધરના તમામ જણને એક સરખું આપે, પણ કોઈ જરૂરતના સખખથી જેમકે ખીમારીઅથવા જઘરી વીં ના સખખથી ખાસ જુદુ ખાણુ પકાવોને ખાય તો હરકત નથી અને જે ચીજ પોતાના ધરના લોકો માટે લાવવી મનજીર ન હોય તેના વખાણુ ધરના લોકો પાસે ન કરે, અને જ્યારે સુધરો નાખે ત્યારે પોતાના ધરના સરવે લોકોને સાથે ખેસારીને ખવરાવે મરવી છે કે જે ધરના તમામ લોક લેગા ખેસારે ખાય તો ખુદા અને મલાએક સાલવાત મોકલે છે.

ફસલ ૨૭ મી. મુસતહબ ખખશીશો વીશે.

જાણવું જોઇએ કે મુસતહબ એટલે સુન્નત ખખશીસો કેટલીએક છે.

૧ સદકો છે અને તેનો સવામ અને ફાયદા ઘણા છે, હઝરતે રસુલે ખુદાસંથી મનકુલ છે કે સદકો આપવાથી ખીમારી, બળી જવું, મુરીઅત, ગરક થવું, ધરમાં દખાઇ જવું, દીવાના થવું, દુર થાય છે, અને એ જતાખે એવી એવી સીતેર બલાઓ બયાન કરીને ફરમાવ્યું કે સદકાની બરકતથી ખુદાએતઆલા એ સરવેને દફે કરે છે, અને આપે ફરમાવ્યું કે સદકો આપનાર કયામતને દીવસે લોકો હીસાબ આપવાથી શરેગ થાયલાં સુધી પોતાના સદકાના છયામાં રહેશે, અને ફરમાવ્યું કે કયામતની જમીન આગ છે, પણ જેણે સદકો આપ્યો હશે તે મોઅમીન ઉપર તે સદકાનો છાંયો થશે, અને આપે ફરમાવ્યું કે રાતના તખતે જે માગવા વાળાની સુરતમાં આવે તેને ખાલી પાછો કાઢવો નહીં, કેમકે રખેને તે શીરીસ્તો હોય, અને તે ઇમતેદાન માટે માગવા નીકળ્યો હોય* મરવી છે કે હઝરતે મુસા અને વહય થઈ કે અએ મુસા માગનારને કાંઈ પણ ચીજ આપ જોઇએ

* આ વીશે લખનથી મુજતહેદને પુછાવતાં લખે છે કે તેથી મતલાખ અહલેખૈતની મોહખમત રાખનાર માગનાર છે, તે સીવાય ખીજ આલતુ ફાલતુને આપે નહીં, તો એ ખાખત પાછો કાઢવાની લાગુ નહીં પડે. “નાજી”

તો થોડી હોય તે આપીને અથવા મીઠાસથી જવાબ આપીને તેને માન આપ, અને તારી પસંદ માંગવા આવે તે ન જીન હોય ન ઇનસાન હોય બલકે શરીરનો હોય કે મેં તને જે નેઅમત આપી છે તે વીશે ત્હારે ઇનતેહાન કરે, હજરતે રસુલે ખુદા સં એજ કારણથી શરમાવતા હતા કે માગનારને ખાલી હાથે પાછો ન ફેરવો એટલે સુધી કે લેડા ઉપર બેસીને માંગે તો પણ તેને આપવું. હજરતે ઇમામે મહમ્મદે બાકેર અંથી મરવી છે કે નેકી અને સદકા ફકીરીને દુર કરે છે અને ઊમરમાં વધારો કરે છે એટલુંજ નહીં પણ સીતેરજાની ખરાબ મોતથી બચાવે છે, અને હજરતે ઇમામે અબ્બાસે સાદેક અંથી મરવી છે કે પોતાના ખીમારોની સદકા થકી દવા કરો અને દોઆ થકી ખલાતે રદ કરો, તેમજ સંજો આપીને રોજી તલબ કરો કે સદકા છે તે સાતસો શૈતાનની ચોડામાંથી બહાર નીકળે છે એટલે જ્યારે કોઈ સદકા આપવાનો ઇરાદો કરે છે ત્યારે સાતસો શયતાન તેને વસવસો કરે છે અને આપવાથી મન ફેરવી નાખે છે, અને શયતાન ઉપર મોઅમીનને સદકા આપે તેથી કોઈ ચીજ બારે નથી, સદકા છે તે ફકીરના હાથમાં પહોંચવાની પહેલે ખુદાના હાથમાં પહોંચે છે, અને તે જનામથી મરવી છે કે મુસતહબ છે કે ખીમાર હોય તે પેતે સદકા આપે અને ફકીરને કહે કે મારા માટે દોઆ કર, જાણવુંજોઈએ કે જે કોઈ સવારના વખતે સદકા કરે તો તે દીવસની બધી દુર થાય છે, અને હદીસમાં છે કે જે કોઈ સવારના સદકા કરે તો તે દીવસે તમામ બધી જે આસમાનથી આવનાર છે તેને ખુદા અટકાવે છે, જે કોઈ સાંજના સદકા કરે તો રાતના જેટલી બન્ના આસમાનથી આવનાર છે તેને ખુદા દુર કરે છે, અને તે હજરત ઇશાની નમાઝ પડ્યા પછી થોડી રાત ગયા પછી ગોસ્ત અને રોટીનું પોટકું ખભા ઉપર મુકીને મદીતાના ફકીરોને ઘરે જઈને વહેંચી આપતા હતા અને એ હજરતને કોઈ ઓળખતું નહતું એટલે સુધી કે દુન્યાથી ચુગરી ગયા, અને તે વખતે એ ગરીબોને મળતું ખાણું મૌકુફ થયું ત્યારે તેઓ સમજ્યા કે એ હજરત હતા, એ હજરતને પુછવામાં આવ્યું કે સવાલ કરનાર અમારી પાસે માંગે છે પણ અમે ઓળખતા નથી તો શું કરવું? આપે ફરમાવ્યું કે જેના માટે તારા દીલમાં અસર થાય અને રહમ આવે તેને આપ, એક શખસે પુછ્યું કે કેઈ શખસ ફકીરને આપવા ખીજ કોઈને કાંઈ આપે તો તે કેમ છે? આપે ફરમાવ્યું કે જેની મારફતથી આપે છે તે મારફતીયાને પણ તે આખાર જેટલો સવાબ થાય છે, અને તે આપનારના સવાબમાં કાંઈ પણ ઘટાડો થતો નથી.

જાણવું જોઈએ કે પાણીના સદકા વીશે સવાબની ઘણી હદીસો વારીદ થઈ છે જેમકે હદીસમાં છે કે આખેરતમાં જે ચીજનો પહેલે સવાબ આપવામાં આવશે તે સદકાના પાણીના સવાબ છે, એટલે કોઈને પાણી પીવરાવ્યું હશે તેને સવાબ પહેલે મળશે, હજરતે ઇમામે મહમ્મદે બાકેર અંથી મરવી છે કે ખુદાએ તઆલા તરફથી દીલને ઠંડું કરવા વાળાને દોસ્ત રાખે છે, અને જે કોઈ તરફથી ઢોર વીંતે પાણી પાય તો ખુદાએ તઆલા તેને પોતાના અર્શી હાંયામાં એ દીવસે જગ્યો આપશે કે તે દીવસે અર્શી શીવાય બીજાને હાંચો નહીં હોય, હજરતે ઇમામે અબ્બાસે સાદેક અંથી મરવી છે કે જે કોઈ એવે ઠંડાણે પાણી પીવરાવે ત્યાં પાણી મળી શકતું હોય તો તેને એક મુલામ આઝાદ કરવા જેટલો સવાબ મળે, અને એવે ઠંડાણે પાણી પીવરાવે કે ત્યાં પાણી મળી શકતું ન હોય તેને એક માણસને જીવતો કરવા

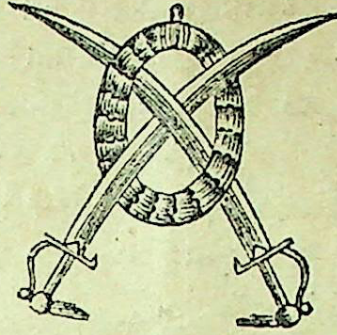
જેટલો સચાળ મળે અને જે કોઈ એક જાણુને જીવતો કરે તો આખી દુન્યાને જીવતી કર્યા સમાન છે હજારો રસુલે ખુદાસાને પુછવામાં આવ્યું છે કે સદકો કેવે વખતે આપવો અશ્કર છે? આપે ફરમાવ્યું એવે વખતે સદકો આપે કે તનદુસ્ત હોય અને જીંદગાનીની કમેદ હોય અને પોતાને તે ચીજની જરૂરત હોય તે વખતે આપે તે અશ્કર છે, પણ જીવ ગણામાં પહોંચે તે વખતે કહે કે ફલાણાને અટલું આપજો અને ફલાણાને અટલું આપજો એમ ન કરે. જાણુવું જોઈએ કે ઉપર ગયાન થયું કે સુન્નત સદકો છુપી રીતે આપવામાં વધારે સચાળ છે, અને છુપી રીતે આપવાથી સચાળ વધારે કામીલ છે પણ લેનારે છુપો રાખવો અથવા જાહેર કરવો એ બંનેમાં અશ્કર થું છે તેમાં મતભેદ છે, કેટલાંક આલીમોનો એવો મત છે કે લેનારે પણ છુપું રાખવું અશ્કર છે, અને કેટલાંક આલીમોનો એવો મત છે કે જાહેર કરવું બેહતર છે. પણ હક એ છે કે એ બંને બાબત સંપૂર્ણ રીતે હર હાલમાં સહી નથી, પણ લેનારની નીચત ઉપર આધાર નાખે છે, માટે નેકબખતી ચાહનારે પોતાના હાલ ઉપર નજર કરી જેમાં ખુદની ખુશી હોય અને તમામ આશતોથી દુર હોય તે બખતીયાર કરે, જેમકે તેનું દીલ છુપું રાખવા ચાહતુ હોય અને તેથી તેનો મતલબ એવો હોય કે ખીજ કોઈને ખબર પડશે તો આપશે નહીં, તો એવા વખતે છુપું રાખવું નહીં બલકે જાહેર કરવું અશ્કર છે, અને અગર તેનું દીલ જાહેર કરવા ચાહતુ હોય અને તેથી મતલબ એ હોય કે આ જોઈ ખીજ અમીરો પણ કાંઈ આપે તો એવા વખતે જાહેર ન કરવું બેહતર છે, તેમજ પોતે જાણે કે આપનારની મરજી એવી છે કે જાહેર કરે અને તારીફ કરે તો તે વખતે જાહેર ન કરે અને તારીફ પણ ન કરે, કેમકે જો જાહેર કરે અને તારીફ કરે તો આગજાની એ ખરાબ નીચતમાં ગદ્દ કરવા સમાન છે, હાંસલ કલામ આવી આવી બારીફી અને તુકતા ધ્યાનમાં રાખી જેમાં કોઈ જાતની ખરાબી ન હોય તે પ્રમાણે અમલ કરે, કેમકે અગર એ બારીફીયો તરફ નજર ન કરતા જેમ આવે તેમ પોતાની મરજી મુજબ વરતે તો શયતાનને મશકરી કરવાનું કરણ થઈ પડે છે, અને આવી બારીફીયોનો ઇલમ સખત છે, અને તેથીજ એવો એક મસલો યાદ કરવો તે એક વરસની ઇબ્દાત કરતાં વધારે બેહતર છે. કેમકે એ બારીફીયોના ઇલમથી આખી ઉમરની ઇબ્દાત જીવતી થાય છે, અને એ બારીફીયોથી અજાનતાથી તમામ ઉમરની ઇબ્દાત ખરાબ થાય છે.

૨—હદીયો છે, હદીઓ એને કહે છે કે કાંઈ ચીજ પોતાના ખીરાદરે મોઅમીન ગરીબ અથવા અમીરને આપે, અથવા મોકલે અને તેથી મતલબ મોહબ્બત જાહેર કરવાનો અને મોહબ્બતમાં વધારો કરવાનો હોય અને એ બાબત બધી સારી અને વખાણવા લાયક છે, હજારો રસુલે ખુદાસાને ફરમાવ્યું કે આપસમાં એક ખીજ દોસ્તી કરો અને હદીયો આપો, કે એમ ફરમાથી કીનો દુર થાય છે, હજારો અમીરો મોઅમેનીન અન્થી મરવી છે કે આપે ફરમાવ્યું કે હું ખીરાદરે મોઅમીન માટે હદીયો મોકલું તે સદકો આપવા કરતાં વધારે પસંદ છે, હજારો હમામે જાઅફરે સાદેક અન્મે ફરમાવ્યું કે ખીરાદરે મોઅમીનની ખુશગી કરવી એ છે કે તેનો હદીઓ કમુલ કરવો, અને જે બની શકે તે હદીઓ

આપવો, ૩ મહેમાની છે, અને મહેમાની કરવાનો સવાળ ધણો ઉમદા અને સારો શર
એ મુદ્દસમાં વારીદ થયો છે, હજરતે રસુલે ખુદાસંથી વારીદ થયું છે કે જે કોઈ મહે-
માની ન કરે તેમાં કાંઈ પણ ખૈર નથી, અને ફરમાવ્યું કે જ્યારે કોઈ કૌમતે ત્યાં મહેમાન
આવે ત્યારે તેની રોજી આસમાનથી નાઝીલ થાય છે અને જ્યારે ખાય છે ત્યારે તે કૌમના
ગુનાહ માફ કરી આપે છે, અને ફરમાવ્યું કે કોઈ મહેમાન નથી આવતો પણ એક તેની
રોજી તેના ખોળામાં હોય છે, અને એ જતાખથી મરવી છે કે જ્યારે ખુદાએ તઆલા કોઈ
કામ ઉપર ખૈરનો ઇરાદો કરે છે ત્યારે તેઓ માટે હદીઓ મોકલે છે, લોહાએ ચરબ
કરી તે શું હદીઓ છે? આપે ફરમાવ્યું કે તે મહેમાન છે કે તે આવે ત્યારે પેતાની રોજી
સાથે લેગા આવે છે. અને જય ત્યારે ઘરવાલાની ગુનાહો લેનો જાય છે, એટલે તેઓના
ગુનાહ માફ થઈ જાય છે, અને ફરમાવ્યું કે જે ઘરમાં મહેમાન નથી આવતો એના ઘરમાં
શીરીફતા આવતા નથી, હજરતે અમીરૂલ મોઅમેનીન અંથી મરવી છે કે જે મોઅમીન
મહેમાનના પગની આવાજથી ખુશી થાય તો ખુદાએ તઆલા તેના જમીન અને આસમા-
નમાં ભરાઈ જાય એટલા ગુનાહ હોય તો પણ માફ કરે છે, એક દીવસ એ જતાખ રડતા
હતા તેથી રડવાનું કારણ પૂછ્યું તો આપે ફરમાવ્યું કે સાત દીવસ થયા મારે ઘેર મહે-
માન આવ્યો નથી તેથી ડરું છે કે ખુદાની પાસે મારો મરતબો ઓછો થયો ન હોય!
અને હજરતે ઇમરાહીમ અં જ્યારે ખાવા ચાહતા હતા ત્યારે મહેમાનને શોધવા માટે એકથી
જે મૈત્ર સુધી બાહર જતા હતા કે કોઈ મળે તો તેની સાથે ખેસીને ખાવ અને તેથીજ
આપને અબુઅબ્દુલ્લા એટલે મહેમાનોના ખાપ કહેતા હતા.

જેટલી ફઝીલતો અને સવાળ ખાવું ખવરાવવા અને પાણી પીવરાવવા વીશે વારીદ
થયેલ છે, તેથી મહેમાનીની ફઝીલત સાબીત થાય છે, અને એ વીશે હદીસો હદીસો વધારે
છે, જેમકે વારીદ થયું છે કે જે કોઈ પોતાના ખીરાદરે મોઅમીનને પેટ ભરીને ખાવું
ખવરાવે અને પેટ ભરીને પાણી પીવરાવે તો ખુદાએ તઆલા તેની અને જહનમની વચ્ચે
સાત ખંદકનો ફાસલો કરે છે કે તે દરેક ખંદક પાનસો વરસના રસ્તા જેટલી પહોળા
હોય. અને ખીજી રીવાયતમાં છે કે જે કોઈ મોઅમીનને પેટ ભરીને ખવરાવે તો તેનો
સવાળ ખુદા સીવાય ખુદાની મખલુકમાંથી કોઈ જાણી શકતું નથી, ન કોઈ માનવંતો શીરી
સ્તો જાણી શકે છે ન પૈગમબર. જાણવું જોઈએ કે આ જમાનામાં ઘણું ભાગે જે મહે-
માની કરવામાં આવે છે કે તેમાં બડા અથવા રીયા અથવા ફખર અથવા વખાણ કરવા
માટે હોય છે, તે મહેમાની માટે આ બયાન થયેલો સવાળ નથી, કેમકે એવી મહેમાનીમાં
એક તો ખાસ ખુદાની ખુશી હોતી નથી, ખીજી એ કે મહેમાની માટે લોકોને ભેગા કરી
એકખીજા વાહીયાત તડાકા ઝડાકા મારે મશકરીયો કરે અને મુસલમાનોની ગીબતમાં મશરૂલ
થાય છે, એટલુંજ નહીં પણ જરૂર કરતા વધારે ખર્ચ કરી ઇસરાફ પણ કરે છે તો જે
મહેમાની ખાસ ખુદાની ખુશી માટે અને હજરતે રસુલે ખુદાની સુન્નતની પૈત્વી માટે અને
ખીરાદરે મોઅમેનીનના દીલ ખુશ કરવા માટે હોય ઉપરાંત લોકોને દેખાડવા અને ફખર
કરવાનો ઇરાદો ન હોય તે મહેમાની માટે સવાળ છે, અને સગવડ એ છે કે ગરીબો
અને નેક લોકોની મહેમાની કરે.

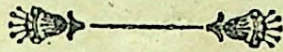
હંમલએ

હેદરી.

પ્રકરણ ૧૧૧ મું.

હરઝતે રસુલે ખુદા સં નું યહુદીયોના નિશાકથી જાણીતા થવું અને ઇસ્લામીયોએ તેઓના મુકાબલામાં જવા માટે તૈયાર થવું.

લખે છે કે જ્યારે આ યહુદીયોની હીલ-આલની અને ખટપટની ખબર હઝરતે રસુલે ખુદા સં ને કાને ગઈ ત્યારે તેઓએ પહેલાં તો પાકપરવરદિગારના નામનું રટન કરવા લા-ગ્યા પછી સરવે અસ્હાબો અને અનસારો અને મુમહીદીનને બોલાવીને ફરમાવ્યું કે અય્યે હન્નાસ (અય્યે લોકો) શું તમે કાંઈ જાણો છો કે ફીતુરી બદખખત યહુદીયોએ પાછું ખાવો કરવા માટે અને ભારે તોફાન મચાવવા માટે પોતાનું માથું ઉંચું ધ્યું છે, અને તેઓએ કુરેશીયો પાસે જઈને મહારો શીકવો કયો અને લાંબી દરેક કબોલા તરફ અને કો-મ તરફ જઈ તેઓને મહારી સાથે લડવા માટે ઉસ્કરી તૈયાર કર્યા જેમકે સધળાં પુત્ર પરસ્તો એકઠાં થઈ મહા ભારે સંખ્યા સહીત વસરિય તરફ આવવાનો નિશ્ચય કરે છે અને ઘણુંજ રોઅમ અને દબદબાથી આપણી તરફ આવે છે બલકે રસ્તામાં આવતાં આવતાં દરેક કીલ્લાદાર લોકો પાસેથી વધુને વધુ મદદ પામતા જાય છે, જેમકે આ હાલ બયાન કરનારના કહેવા પ્રમાણે તેઓની સંખ્યા દસ હજાર કરતાં વધારે છે, હવે કહો તમારી આ

બાબતમાં શું મસલેહત છે? અને આ લગાઈ માટે શું તદ્દખીર કરે અને આપણા લશ્કરનો પડાવ કઈ તરફ નાંખું? અબ્દુલ્લાહ બિન ઝોબયે આ વાત સાંભળીને અરજ કરી કે લગાઈનું મેદાન આપણે સલઅમાં રાખીએ કે તે જગ્યા દુરની દુર અને પાસેની પાસે છે અને તેથી તે બહેતર છે કેમકે તેની એક બાજુએ ભારે અટકાયત છે અને બીજી તરફ આપણું શહેર મદીના છે અને આપણે તે બંને જગ્યા વચ્ચે પડાવ નાંખીએ કે જોથી આપણે દુસ્મનોના તોફાનથી રક્ષણમાં રહીએ, અગર તેનું મન નિશાક તરફ વલણ રાખવું હતું તો પણ તેની આતદખીર સરવે જાણુને પસંદ આ-વી અને હઝરતે રસુલે ખુદા સં પણ તેનો મત કબુલ કરી ફરમાવ્યું કે મિસ્મીલ્લાહ બસ સાલો તૈયાર થાઓ અને લાંબ પડાવ નાંખો, બીજો દીવસે દીનના દીલાવરો અને શુરવીરો હયાયારો બાંધી હઝરતે રસુલેખુદા સંના દરે દવલત ઉપર હાજર થયાં અને હઝરતે રસુલેખુદા સં કમર બાંધીને મકાનની બહાર તશરીફ લાવ્યાં તેઓના અંગ મુખારકે ઉપર પરતર દિગારની હિફઝતું બખતર હતું અને

પરવરદીગાર ઉપરના તવક્કલનો તેઓની કમરમાં કમર પટો બાંધેલો હતો અને શીસ મુખારક ઉપર ઇબ્રાહીમ તાજ શેઠી રહ્યું હતું અને પીઠ ઉપર દ્રઢ નિશ્ચયની ઢાલ લટકતી હતી. જ્યારે તેઓ ધરની બહાર તશરીફ લાવ્યાં ત્યારે હાઝેરોન શેવકો આગળ વધ્યા અને તેઓના કદમે ઝુકી પડ્યા. અને પછી આપ સ્વારી ઉપર સ્વાર થયા.

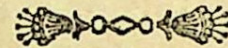
શિકોહશ સરે સખતા અશીયુદ્દ

વેકારશ ઝમીં તા બમારી ફિશુદ્દ

તેઓના દબદબાથી આકાશનું માથું અશી સુધી પહોંચી ગયું અને તેઓનો વિકાર વર-મીનથી કે માછલી સુધી પહોંચી ગયો, હઝરતે અમીરલ મોઅમેનીન અં આવેલો વિજળી વાવટો ખોલી વિજળી રૂપો ઝુલફકાર હાથમાં લઈ હઝરતે રસુલેખુદા સંની સવારી આગળ આગળ ચાલતા હતા અને ઇબ્રાહીમ અમીન આપના શીશ મુખારક ઉપર પોતાની સોનેરી પાંખોનો છાંયો કરી વારંવાર “ફી-ફી-ફી” ની અવાજો સાથે આપતા હતાં અને તે વખતે હઝરતના તુરનો પ્રકાશ આખી આલમમાં ફેલાઈ ગયો હતો, હઝરતની જમણી ડાબી જમણી બાજુએ નેક નામદાર અસ્દાખો અને જન નિસારો પહેલવાન શુરવીર અને બહાદુર ચુંટી કાઢેલાં સખ્યામાં ત્રણ હજાર હતા અને હઝરતના નકીખો દુર હો હો દુર હોનો પોકાર પાડી રહ્યા હતા, જ્યારે આટલા દબદબા અને રોઅબથી સેલઅના પહાડમાં પહોંચ્યા અને યોગ્ય જગ્યાએ પોતાનો પગ વાળ્યો અને ત્યાં મુસલમાનોના ખયમા બરપા થયાં જો કે મૈદાનની આસપાસ શહેર અને પહાડ હતા તો પણ ત્યાં થઈ દુસ્મનોને હુમલો કરવાનો રસ્તો હતો તેથી હઝરતે રસુલેખુદા સં પોતાના અસ્દાખોને ફરમાવ્યું કે આ જગ્યાએ કોઈ એવી તદખીર કરવી જોઈએ કે જે દુસ્મનોના લશ્કરને આપણા

ઉપર હુમલો કરતાં અટકાવે તે વખતે જતાં જો સલમાને ફારસીએ અરજ કરી કે વા દીન અને દુન્યાના બાદશાહ ઇરાનમાં એવો રિવાજ છે કે જ્યારે દુસ્મનો સાથે લશ્કર લડવા માટે જાય છે ત્યારે ખંદકો (ખાખો) ખોદે છે અને તેમાં બેસીને નેજા તત્તવાર અને પતથ-રથી લડે છે. હઝરતને તેઓનો આ મત ધણે પસંદ આવ્યો અને સધળાં મોઅમેનીને પણ તે રાએ પસંદ કીધી અને તેની તદખીર કરવી શરૂ કરી.

પ્રકરણ ૧૧૨ મુ.

લશ્કરની અનરાફ ખંદક ખોદવી
અને હઝરતનો મોઅજીઝો
બાહર થવો.

રાવી કહે છે કે જ્યારે ખંદકો ખોદવાની સલાહ થઈ ગઈ ત્યારે હઝરતે રસુલેખુદા સં પોતાના અસ્દાખો અને અનસારોને હુકમ આપ્યો કે સધળાં મોઅમિનો કોદાળીઓ અને બેલચાઓ અને તીકમ લઈ તૈયાર થાઓ અને થોડી થોડી જમીન સરવે જણાવો ખોદો, હા-સિલકલામ સરવે જણાં કોદાળીઓ અને કો-પલાઓ લઈ હાજર થયાં અને ઘણીજ ફ-શીશથી જમીન ખોદવી શરૂ કીધી અને દસ દસ માણસોના ટોળાં થઈ દસ દસ મળ જ-મીન વહેંચી લીધી જનએ સત્રામ રઝીં દસ માણસો બરાબર કામ કરતા હતા બલકે હઝ-રતે રસુલેખુદા મોહમદે મુસ્તફા સં પાંડે ઘ-ણી મેહનત લેતા હતા, મરવી છે કે જ્યારે તે ખંદક ઘણી ખોદવામાં આવી ત્યારે બનવા કાળ તેમાંથી એક મહા મોહકો સખત પતથ-ર જણાવે ઇસ્લામી બળવાનોએ તેને ઘણોએ હલાવ્યો અને કોદાળીઓ અને ત્રીકમો વડે તેને ઘણોએ ખોદ્યો પણ જરાપણ હસ્યો નહીં.

અને તે એકે કેકાણેથી દુટયો નહી કે કેટલા-
ક જવાનોના બાજુએ ઝપ્પી થઇ ગયાં પણ
કાંઈ વળ્યું નહીં ત્યારે લાયર થઇ હઝરતે
રસુલેખુદા સં ને ખજર કીધી, આ વાત સાં-
ભળીને હઝરત પોતે તશરીફ લાવ્યા અને એક
માણસ પાસેથી કાદળી લઇને પોતે પથર ઉ-
પર ઉભા રહ્યા તે વરસે સખત દુકાળ હોવાથી
ત્રણ દીવસ થયાં હઝરતે રસુલેખુદા સં કાંઈ
ખાધું નહતું અને તે બાબતની મુશરીફાને
ખજર ન પડે એટલા માટે પેટ ઉપર પથર
બાંધ્યો હતો અને તેથી ઘણું અશક્ત થઇ
ગયા હતા તો પણ ઘણી મહેનત લેતા હતા.
ચુખર દાશી ફોલાદે ખારા શિગારૂ*
દર આમદ બઝિન્દાર રૂકોહ કાફ*
ખનામે ખુદાએ જહાં આફરી*
ખેઝદતી શર સૈયદુલ મુરસલી*

પછી આપે તે ફોલાદતી કાદળી ઉંચી
કરી અને પરવરદિગારે આલમતું નામ લઇ
તે પથર ઉપર મારી તે કાદળી પડતાંજ
તે પથરનો એક ખુણો ટુટી ગયો અને તેમાં
થી વીજળી જેવો એક પ્રકાશ નીકળ્યો અને
તેથી તે સલઅતું આખું મૈદાન પ્રકાશિત
થઇ ગયું, હઝરતે આ અન્યખી જોઈ તકબીર
કહી અને પછી બીજે ધા માયો તો તેમાંથી
પણ એક વીજળી નીકળી તો બીજી વાર પણ
હઝરતે તકબીર કહી અને પછી ત્રીજે ધા
માયો તો તેમાંથી પણ વીજળી નીકળી તો
ત્રીજી હઝરતે તકબીર કહી.

શુદ્ધ ઇમાર આ સંગ એરો ઝખર*
નનાંદ એહુતેયાજશ બ ઝખે દિગર*

તે વખતે તે પથર ઉપલ પાથલ થઇ
ગયો અને બીજે ધા મારવાની જરૂર રહી
નહી, સલમાન રઝીં અચખો પામી અરઝ
કાંધી કે રહીશિદાક યા રસુલેખુદા આ વીજળી
શું હતી? અને દરેક વખતે આપે શા માટે
તકબીર કહી? ફરમાવ્યું કે જ્યારે પહેલાં વી-

જળી ચમકી ત્યારે મને કીસરાના મેહલ દે-
ખાયાં અને બીજી વીજળી વખતે રૂમના કેસરના
કીલ્લાઓ દેખાયાં અને ત્રીજી વખત મેં ચમનના
ધરખાર જોયાં તો જીખરહલે મને તે વિશે એવી
ખજર આપી કે મહારી બાગદ મહારા અનસારો
અને અહબાઓ તે સરવે જગ્યાએને જીતી
લેશે અને સાંના સધગાં રહેવાશીયો મહારો
દીન કમુલ ફરમાવશે, આવી ખુશખબરી સાંભ-
ળી મેં ખુદાએ તઆલાનો શુકર અદા દ્યો અને
તેથી દરેક વખતે મેં તકબીર કહી, આ ખુશ-
ખબરી સાંભળીને સરવે મોઅમિન ખિરાદરો
પણ ખુશ થયાં અને એક બીજા સાથે તક-
બીર કહેવા લાગ્યા. હાંસીલકલામ તે ખંદક છ
દીવસમાં તૈયાર થઇ ગઇ અને સરવે માટી
બાટી સાંથી ઉપાડી લીધી અને સાતમા દીવ-
સથી મુશરીફાનું લશ્કર આવવું શરૂ થવાના
સમાચાર મળ્યાં હતાં તે લશ્કર અહીંયાથી
એક મનઝિલ દુર હતું તેથી હઝરતે રસુલે
ખુદા સં પોતાના લડવૈયાઓને ફરમાવ્યું કે
પાક પરવરદિગાર ઉપર બરોસો અને તવક્કલ
કરી ખંદકની વટમાં છુપા રહો અને દુશ્મ-
નોથી પોતાની જાને છુપાવો દુશ્મનો આવે
તે પહેલાં તેઓના રસ્તાઓને ઇંટળા અને
પથરોથી ભરી દીધો અને હથીયારનો ઉપયોગ
કરો, આ હુકમ સાંભળતાંજ સરવે જણાઓએ
ખંદકની આસપાસ મકામ કર્યો અને દુશ્મ-
નોના રસ્તા બંધ કરી દીધો પછી જ્યારે મુ-
શરીફા યસરિબની પાસે પહોંચ્યાં ત્યારે અબુ-
સુફ્યાને હયઅખતબને કહ્યું કે અએ નામ-
દાર હુશીયાર રહો અને જાણો કે આ સધગાં
ચહુદીયો અને ખતહાના લોકો તહારી શરમથી
મુસલમાનો સાથે લડવા માટે તૈયાર થયાં છે
પણ મેં મોઅતખર રીતે સાંભળ્યું છે કે
બની કરીઝાના ચહુદીયો મદીનામાં રહેતાં હોવાથી
તેઓએ મુસલમાનો સાથે સંપ રખવાનો ક-
રાર કર્યો છે અને વાયદો આપ્યો છે કે અએ!

લડવા માટે નહીં જઈએ અને મુસલમાનો સાથે સલાહ સંપત્તી રહીએ, જે આ વાત ખરી છે તો તે બાબત મુરબ્બતના નિયમ વિરુદ્ધ છે અને દરેક ડાહ્યા અને સમજી માણસ પાસે આ બાબત ખેજ છે કે અમેને તો લડવા માટે બોલાવે અને હુસ્મનોના ૧૬માં ફસાવે અને પોતે તો ધરનાં બહાર કદમ નકાદે માટે તું જલ્દી જ અને તેઓને સમજાવ અને જેમ બને તેમ ઝડપથી તેઓને તે કરારથી ફેરવી નાંખ, હયદગ્નને અખતમે આ સમુદાય સાંભળીને કહ્યું કે ખરેખર તેઓએ આ બાબત તો ખેજ કરી છે, અને પોતાની ખીજ કોમને શરમાવવું પડે એવું કામ કરે છે, હું જાઉં છું અને તેઓને મકર અને ફરેખ કરી અહીંયાં લાવું છું એમ કહી તે ગુરસે થઈને ઉભો થયો અને રાતના વખતે મુસાધયોના સરદાર કઅય અસદ પાસે પહોંચ્યો તો જોયું કે તેના ધરનો દરવાજો બંધ છે અને ત્યાં નકોઈ દરખાન છે અને તેમજ તેમાંથી ન કાંઈ અવાજ સાંભળાય છે પ્રથમ તો થોડી વાર ચુપ રહ્યો પછી કુતરાની પેઠે ભસીને બોલ્યો શું કાંઈ માણસ આ ધરમાં છે કે ને કઅય અસદ ને હયઅખતમના આવવાની ખબર કરે? આ વખતે કઅય પોતાના મેહલમાં જમતો હતો જ્યારે તેણે તેનો અવાજ સાંભળ્યો ત્યારે મનમાં સમજ્યો કે આ કમઅખતનું આવવું હીતના અને ૧૬માંથી ખાલી હશે નહીં તેથી દરમાનને કહ્યું કે દરવાજો ખોલી દે અને તને ને કાંઈ કહે તેનો તું જવાબ આપ નહીં, એટલામાં વળી અખતમે યુમ પાડી અને ઘણો શોર મચાવ્યો પણ દરખાન ઉઠ્યો નહીં તેથી કઅય લાચાર થઈ દરવાજાની પાછળ પડે આવ્યો અને બોલ્યો કે અગ્ને શીતનાખોર છું કહે છે? અને શા માટે અચારમાં દરવાજો ઉઘડાવે છે? ધખને અખતમે કહ્યું દરવાજો ખોલ્યા બાદ સવસ્ત જવાબ થશે અને તારો આ ગુરસે ફાગડતો છે હું એક ખુશ

ખબરી લઈને આવ્યો છું અગર તેનો મજા ચાખીશ તો જાંઘી સુધી જુલીશ નહીં, આ સાંભળીને કઅયે જવાબ આપ્યો કે અગ્ને શીતનાખોર—

મન આં મુઝદારા નેક દાનમકે ચીસ્તઃ
મરા આં ચુનાં મુઝદા દરકાર નીસ્તઃ
હું સારી પેઠે જાણું છું કે તે ખુશ ખબરી શું છે? મને એવી ખુશ ખબરીની કાંઈ જરૂર નથી જલ્દીથી અહીંયાંથી પાછો ફરીજા અને પોતાની ધજગત અને આગર ખો નહીં અને અત્યારમાં હું દરવાજો નહીં ખોલું, આ સાંભળીને અખતમે કહ્યું કે શું અરબની એજ રાહ રસમ છે કે પોતાના ઘેર મેહમાન આવે તેને ધરમાં આવવા દે નહીં એવી રીતે તેણે મલાલના ઘણાં વેણુ કહ્યાં.

પોતાના પ્રાણ કરતાં પણ આંગણે આવેલો મેહમાન લાખ દરજે વધારે વહાલો હોય છે પણ તને તો મેહમાન કરતાં રોટલી વધારે વહાલી છે, હજી મેં તને કાંઈ બાબત કહી નથી એટલામાં શું તું સમજી ગયો કે હું શા માટે આવ્યો છું મલા તું મહારા મનના ભેદને ફેલી રીતે સમજી ગયો કે બેઘડક કહે છે કે હું સમજી ગયો, બોલ તું શું સમજ્યો એક રોટલી માટે આવી વાતચીત કરવી ક્યારે દુસ્ત છે? અને તું તારા મનમાં જરા વિચાર તો ખરો કે આંગણે આવેલાં મેહમાનનું નિરાશ થઈ પાછા જવું કેટલું ખોટું છે? કઅયે તેના આ વેણુ સાંભળીને લાચાર થઈ દરવાજાને ખોલી દીધો જાણે કે શીતનાખે શીતનાને જમલમાં લઈ લીધો પછી તે મકર બાજ તેના ધરમાં દાખલ થયો અને તરતજ અનહદ શીકાયનો સહીત પોતાના મોહના તાળીને જીભની કુંચીથી ખોલ્યું પછી કઅયે પણ ઘણી ઉશ્કરખાણી કરી અને તેની આગળ ખાણાથી ભરપુર એક થાળ મુક્યો, ધખને અખતમે પહેલાં મસલહતન બે વણુ લોકમાં

ખાધાં અને પછી તેની તરફ પોતાનું મોઢું ફેરવીને કહ્યું કે ખરેખર તેં મને આફરીન કહી નહીં અને મ્હારી કારવાઇ ઉપર તેં મને શાખાથી આપી નહીં શું તેં જોયું નહીં કે મેં કેવું કામ કર્યું છે? અગર તેનાથી તારીતવાળા લોકો ખુશ થાય તો ખબર છે, એટલે હું અહીંયાથી દર્દનાક થઇ કઅખા તરફ ગયો અને ત્યાં પહોંચીને ચારે તરફ ફર્યો અને ત્યાંના એક રઇસ અને સીપેહદારની પાસે જઇ પોતાનું છુપુ ફુગ જાહેર કરી અને તેની આગળ એવી મીઠું મરચું બમરાવી વાત કરી કે તે મે હમ્મદ સં સાથે લડવા માટે તૈયાર થયો અને એક દીવસ સધળાં કુરેશી યોદ્ધા એકઠાં થઇ લાત મનાત અને હુજલતા સોગન ખાઇ આપસમાં એવો કૌલ કર્યો કે જ્યાં સુધી મોહમ્મદ સં આ દુન્યામાં રહે ત્યાં સુધી આપણે તેની સાથે લડવાથી પાછી પાની કરીએ નહીં અને તેથી યસરિય ઉપર ફુગલો કરવા માટે દસ હજાર જવાન પહેલવાન તૈયાર થયાં છે અને તેઓ સધળાં એક પર્વતને જડ મુળથી ઉખાડીને ફેંકી દીએ એવાં છે તેઓની સામે ઇસ્લામીયો શું ટકી શકશે? અને તું યોગજ વખત પછી જોઇશ કે:-

નમોની દિગર અઝ મોહમ્મદ નિશાંઝ
નઅઝ દીનો આઘન નઅઝ પયરવાંઝ

મોહમ્મદ સંનું તથા તેના દીનનું અને તેના પયરવેનું કાંઇ નામ નીશાન રહ્યું નથી.

માટે અએ નામદાર તને પણ લાઝીમ છે કે તું અમોને આ કામમાં ભાગ લે, હા તું લશ્કરમાં દાખલ થા નહીં જોઇએ તો વેગળેથી ઉભો ઉભો તમાશો જો, આ સાંભળીને તેણે કહ્યું કે અએ શીતનાખોર એટલાજ માટે હું દરવાજો ખેલતો નહતો અને તને અંદર ખેલવતો નહતો તને મેં કરેલા અહદની શ ખબર નથી કે મને હઝરતે રસુલે ખુદ સંથી લઢાવરાવે છે અને તેઓના મુઠા-

ખલામાં મને લઇ જાય છે? શું તું મને પોતા જોવો વચનનો અને કારનો ભંગ કરનાર સમજે છે?

નયાયદ જેમા નકશે પયમાને ઉઝ

કે હસ્તીમ મરહુને જોહસાને ઉઝ

મ્હારાથી તો વચનનો ભંગ થઇ શકશે

નહીં કેમકે અમો મોહમ્મદ સંના ખોળનીચે દખાયલા છીએ જયારથી હું તેઓની શેવામાં ગએલો છું ત્યારથી મેં તેઓ તરફથી મ્હારા ઉપર મહેરમાની અને અતા વિના પીળું કાંઇ જોયું નથી. અગર આ વખતે હું મ્હારી નાદનીથી કચરને તોડી નાંખુ અને લડવા માટે તૈયાર થઇ ઘરની બહાર નીકળું તો જ્યાં તેઓ અને તેમ કરવાનું કારણ પુછે તો હું શું કહું? આ ત્હારી વાતો નકકામી છે અને તું મોહટો મુરખ અને અજાન છે, જા અહીંયાથી ચાલ્યો જા અને કાયદા વિરુદ્ધ વાતો હવે પછી મ્હારી પાસે ખોલ નહીં, હરમ અખતમે ગુરસે થઇને કહ્યું કે હે! નીચામાં નીચ માણસ કરાર અને વચનનું બહાનું કાઢ નહીં આ ત્હારો તેઓ પ્રયેનો ઇખ્લાસ અને તઅઝીમ માત્ર ત્હારી નામરદાઇ અને તેઓના ખૈશના કારણથી છે જરા ગૌરકર અને નાદનીના ઘરમાંથી બહાર નીકળીને જો કે ભાગના જોરે કે અમારી તરફ કેટલાં મદદગારો આપી મળ્યા છે અને અમાગ નસીખે કેવું જોર કર્યું છે પહેલાં તો અમોજ લડાઇના મૈદાનમાં હદમ સફીયું અને પ્રાણ જતાં સુધી લડીયું.

નમાનંદ અસ્ત જાએ મોહારા દિગરઝ
ખિરૂન આએ ખરદાર તેજો સિપરઝ
મયદીશો વસ્વાસ દરદિલ મયારઝ
કેફી રોઝીઅઝ ચાસ્ત દર કારઝારઝ
હવે બાંજો કાઢ રરતો રહ્યો નથી માટે તલવાર ઢાલ લઇને ચાલ તૈયાર થા અને મનમાં જરાએ વહેમ અને વસ્વાસ લાવ નહીં કે જરૂર રહ્યું સંઘામમાં આપણીજ ફતેહ થવાની છે. અને નહીં તો આજ પછી ઘણો

પસ્તાઈશ અને આવી તક હવે પછી હાથ આવશે નહીં અને તહારા આખરનો શીશો મલમલ (નીંદા) ના પથર ઉપર પડી પુટી જશે, અવો તેનો ગુસ્સો જોઈ કઅઅ પળવાર તો વિચારમાં પડી ગયો અને પછી વળી હોશમાં આવી કહેવા લાગ્યો કે અએ મુરખા! તહારા લશકરની સંખ્યા ઉપર હુએ પડ નહીં અને ગર્વ ધર નહીં 'કલીમુદ્દલહુ'ની તવરીતના મોગન તહારા આ અસંખ્યા લશકર મહારી નજરમાં એ કાળા વાદળ જેવું છે કે જેમાં ગ જતા અને વીજળી પુષકળ હોય પણ તે સાથે જરાએ પાણીનો બીનાશ હોય નહીં જેમકે કહેવત છે કે ભસના કુતરા કાટે નહીં ઔર મરખા બાદલ ખરસે નહીં કે તેમજ વળી નીચમ છે કે જેની અજમાયશ થઇ ગઇ હોય તેની ફરીથી અજમાયશ કરવી પોતાને ઝંઝીલ અને ખતાર કરવા સમાન છે અને બદ્દ અને ઓહોદની મોહટી મોહટી લડાઈઓમાં તે મગર કોમથી (કુરેશીયો) શું વળ્યું હતું કે આ વખતે તેઓ જીતશે? અએ બંધુ ખાતરી પુર્વક બાહુ છું કે તેમાં જરાએ હયા નથી અને મને આવી રીતે ફરેઅ લાવી ફંદામાં નાંખ નહીં કેમકે તે લોકોમાં વશદારી નથી અને જો તું મારું કહ્યું માનતો ન હોય તો જોઈ લેજો ક્યાં વાર છે જે વખતે ઇસ્લામીઓ સામે જેમ શર થાય ત્યારે જો જો કે-

અસાં આં દીનેરાં પરેશાં રવન્દઃ*
ગુરીઝાને ઉક્તાને ખીઝાં રવન્દઃ*
નકસરા ખકકુ રૂઝુ બાશદ ન તેર્ગઃ*
ખુવદ દીદહુ પુર અરક વલખ પુર દરેર્ગઃ*
તુ ખુદરા વમારા મર ગરદાં ખરાખઃ*
કે નાયદ અઝીં કોમ કારે સવાખઃ*

તેઓ કેવી રીતે વિખેસઇ જાય છે અને કેવી રીતે ડરી જઇ આવરા ખની શેરથી નામતાં શીયાગયાઓની જેમ ઉઠતાં પડતાં જેમ આજુ તોમ નાસે છે? અને તેઓ કેવા ઝર

ઝાર રડે છે? અરે તેઓના હાથમાંથી તડોતડ હથીયારો ભોંય પડી જશે અને નેતરની જેમ ચરચર ધુનશે માટે ભરો થઈ અને પોતાને શા માટે ખરાબ કરે છે? અરે ભાઈ હું સારી પેટે બાણુંછું કે આ કેમથી કદી પણ સારું અને ખુશી ભરેલું પરિણામ આવનાર નથી; જ્યારે હવેને અખતગે તેની આવી ધીમી સલાહની વાત સાંભળી ત્યારે તેના મનમાં શયતાનની જેમ ફરેઅ આપવા પેડો અને ઠંડા પેટે બોલ્યો કે હા ભાઈ, તહારી વાત ખરી છે પણ વખત વખતમાં ફરક હોય છે, કોઈ ચોઘડીયું કેવું તો કોઈ કેવું? જે બાખત થઇ ગઇ તેની તો વાતજ શું તેતો મુખાઇ અને જહાલતનો વખત હતો પણ આ વખતે એમ થવા નહીં પામે કેમકે આ વખતે આપણું ન્યાયની નજરથી જોઈશું તો જણાઇ આવશે કે આપણું લશકર અસંખ્ય અને પુર ઝેર છે, અને ઇસ્લામીયોની ઘણી થોડી સંખ્યા વળી ઉપરાંત લડાઈની સામગ્રીમાં પણ ઘણી ખામીયો? તો તેઓ કેવી રીતે જીતશે, ગઇ વખતે પાંગ હતો તો તેજ જગ્યાએ આ વખતે પચાસ છે, અને બદર અને ઓહોદમાં માત્ર અમરખતે અબ્દેવદ હતો કે જે ઘણો બળવાન છે. પણ આ વખતે તો અસંખ્ય કયાયલ અને બેદદ કૈમો આવી પુગી છે અને તેઓમાં અબ્દેવદ જેવા સેંકડો સેંકડો પહેલવાનો છે, અરે દોરત આ વખતે તો એવે મોકા આવ્યો છે કે જરા તનમન દઈ કોશીશ કરીયે અને તલવારો ઉપાડીયે અને ઘોડાઓને છોડી દમયે તો પળવારમાં વિજય પામીયે અને જોત જોતામાં મદીનાને જમીન દોરત અને પાચમાલ કરી નાખીયે અને મદીનામાં કોઇ પણ ઇસ્લામીયું નામ નીશાન પણ બાકી રહેવા દેખયે નહીં અરે મુસાઅન તું નામ લઇને ઉપાડેલા કામ માટે જરા કોશીશ કરીયે તો બેડો પાર થાય એમ છે તો પછી તું શા માટે અમોને નિરાશ કરે છે? અમો તહારા ભલામાંજ

રાજી છીયે ને ? આ વાતો સાંભળી કઅમ મ-
લકિનના મનમાં જુની અદાવતની આગ સળ-
ગી ઉઠી તેથી બોલ્યો કે અએ અખતમ પણ
હું રસુલે અરખી સામે શા કારણથી લડવા મા-
ટે બહાર નીકળું અને તેનું કારણ શું કહું ?
મને તો તહારી આ વાતો ઉપર કાંઈ વિશ્વાસ
બેસતો નથી કેમકે હાર જીત એતો આસમાની
બેલ છે કોણ જાણે શું થશે તેની ખબર
નથી આટલી બધી સંખ્યા ઉપર વિશ્વાસ રા-
ખવો એ પણ કાંઈ ઠીક બાબત નથી કેમકે
“ જલૂત ” અને “ તાલૂત ”નો કીસ્સો તો
જાણે છેજ ને ? અગર ધારો કે આપણે ન
જીત્યા તો નક્કી જાણજો કે આ લોકોનો પહાડ
એટલો કીસ્સો પાયામાલજ થઈ ગયો. અને પછી
કાંઈ તમે અમનરોનમાં રહેવા પામશો નહીં
અને તમે તો બતહાના કુરૈશીયો પાસે અથ-
વા ખયખરીયો પાસે ચાલ્યા જવાના અને હા-
થી હાથાની લડાઈમાં ઝાડનો ખોડો નીકળવા-
નો એટલે વચમાં રહેલો હું માર્યો જવાનો એ
ટલે હું તો અહીંયાથી ન જઈ શકીશ તેમજ
ન રહી શકીશ અને હઝરતે રસુલે ખુદા સં
મહારા ઉપર હુમલો કરશે અને મારો માલ સ-
રવે છુટી દેશે તો હવે આથી એજ બેહતરછે
કે મને મહારા હાલ ઉપર છોડી દેયો. ઇજને
અખતમે કહ્યું એ વાતોમાં કોઈ જાતનો અં-
દેશો કર નહીં.

અને અગર તહારી મદદ અમેને નહીં મ-
ળે તો તવરેતની કસમ હું અહીંયાથી કદમને
આગળ વધારીશ નહીં અને વારંવાર તહારો
નદીમ રહીશ બલકે સરવે અહલો અયાલને અ-
હીંયા લઈ આવીશ, આ વાત કસીને તે મર-
દે તરત પોતાની બગલમાંથી તવરેતને કા-
ઠી અને અહલથી બધાવવા માટે તેને હાથ ઉ-
પર મુકી કઅમે પછી આ કસમથી દમ ન
માર્યો અને રાહેશરતથી ફરી જઈને ગુમરાહીના
રુસ્તામાં કદમ મુક્યો. આખર તેની અજસે તે-

ના હાથ પગ અને મોંહને બાંધી લીધું, અને
તેણે હઝરતે રસુલે ખુદા સં સાથે અહલનામું
કર્યું હતું તે પેઠીમાંથી બહાર કાઢ્યું અને ગુ-
રસે થઈ ફાડી નાંખ્યું અને અહલે નજીર અને
કુરૈશનો સાથ દેવા તૈયાર થયો. આ બાબત
જેમને અખતમ ઘણો ખુશ થયો અને તેનો
હાથ યુમી લીધો અને કહેવા લાગ્યો કે અએ
નામદાર તું લડાઈ માટે તૈયાર થઈને બેસ હું
અયુ સુફ્યાન પાસે જઈશું અને તહારા બળવા-
ની તેને ખુશખબરી પહોંચાડીશું, આવતી કાલે
જ્યારે અમે લડાઈના મેદાનમાં આવીએ અને
ખયખાઓ નાંખાયે અને મુનાદીયો પુદાવશીયે
સારે તું પણ કાલ સાં ફ્રેજ સહીત આવી મ-
ળજો આટલું કહીને અખતમ મલકિન તો ચાલ-
તો થયો અને અયુસુફ્યાન મલકિનને આ બા-
બતથી જાણીતો કર્યો, અયુસુફ્યાન એ પાયા
વીનાની ખુશખબરી સાંભળીને ઘણું હસ્યો.

પ્રકરણ ૧૧૩ મું.

હઝરતે રસુલે ખુદા સંનું બની કોરે-
ઝાના અહલ તોડવાથી વાકિફ
થવું અને તેથી કેટલાંક અ-
રહાબોને તેઓ પાસે
મોકલવા.

મરવી છે કે જ્યારે કઅબઅસદ હય અ-
ખતખના શરેખમાં પ્રસાદ જઈ હઝરતે રસુલે
ખુદા સં સાથેના અહલથી શરી ગયો સારે તે
વાત ચારે તરફ ગલીયો કુચીયોમાં ચર્ચાવા લા-
ગી કે કઅબઅસદ પણ અહલથી ફરી ગયો
અને લડવા માટે તૈયાર થયો એટલે સુધી કે
રફતા રફતા આ સમાચાર હઝરતે રસુલે ખુદા
સં ના અરહાબોને કાને આવ્યાં તેથી સરવે
જણુ ઉદાસ થઈ ગયાં અને તેઓના મનમાં
એક મહા મોહટો રોઅમ બેસી ગયો અને

કહેવા લાગ્યાં કે વા અજબ સામી તરફ તો દુ-
સ્મનોની આવડી મોહટી સંખ્યા લડવા માટે
તેવાર થએલી છે અને આપણે માત્ર ગણતરી
નાજ માણસો છીએ હવે કોણ જાણે આ
લગ્નપત્નું પરિણામ શું આવશે ?

આ સમાચાર હઝરતે રસુલે ખુદા સંપણ
સાંભળ્યા ત્યારે ઘણો અચંબો પામ્યા અને એ-
કદમ એઘેરને ધરમાળ્યું કે તું બેઘડક યહુદી
યોના કીલ્લામાં જા અને જો જો ખરી હકીકત
હોય તે જલ્દીથી લાવ, યુઘેર હુકમ થતાં ત-
રતજ કુદી પડ્યા અને યહુદીયોના કીલ્લાઓ
તરફ રવાના થયાં.

એ રફતો બેદીદો બે યામદ બે ગુફતક
કે બારાસતી ઇંખખર હસ્ત જુફતક

અને હ્યાં ગયો અને તરતજ તહકીક ક-
રીને આવીને કહેવા લાગ્યો કે વા રસુલે ખુદા
સં તે ખખર ખરાખર અને સાચી છે, હઝર-
તને આ સમાચાર સંજળતાંજ ઘણોજ ગુસ્સો
આવ્યો અને તેનું અહદથી ફરી જવું હઝર-
તને ઘણું બારે લાગ્યું, પછી હઝરતે રસુલે
ખુદા સં પોતાના સઘળાં અનસારો અને અ-
રહાબેને કે જેઓ યહુદીઓની સાથે સારી પે-
ઠે જોવામાણુ રાખતા હતા બોલાવ્યા અને આ
સરવે લાવ્યા તેઓને વાકીફ કર્યા અને પછી
સાઅદમેબાદા અને સઆદમઆઝ અને ખીજાં
કેટલાંક બાહોશ માણસોને હુકમ આપ્યો કે તે
અહદને તોડનાર યહુદીયો પાસે જાઓ અને તે
ઓને ખુદો કે આપણી સાથેના કરારમાં એવો
શું વાંધો પડ્યો કે તે કરાર તમોએ તોડી નાં-
ખ્યો ? શું તમોએ મહારી તરફથી મહેરબાની
અને વફાદારી શીવાય ખીજું કંઈ જોયું ? આ
ઉપરાંત જેવો મોટો તેવી વાત કરી તેઓ હ-
ખર હુજ્જતને દાખમ કરો, આ હુકમ સાંભ-
ળતાંજ તે આરે જણાવે યહુદીયો તરફ ર-
વાના થયાં અને તેઓના મહેરા ગુરસાથી લા-
ગ્યેજ થઈ ગયાં હતાં તેઓને જ્યારે કસબ

યહુદે આવા ગુસ્સાથી આવતાં જોયાં ત્યારે જ-
રા ખીહીન્યો પણ અજબો બની ગયો અને
તેઓના હાથ પકડીને ધણાંજ માન સાથે ગા-
દી ઉપર બેસાર્યા પછી અઅદમઆઝે પહેલાં
કહ્યું કે અએ યહુદીયોના સરદાર અમોએ એક
એવી વાત સાંભળી છે કે જે તહારા જેવા ડા-
હ્યા અને બાહોશ માણસથી બનવી મુશ્કેલ છે
પણ તેને તહારી પાસે ઝાહીર કરવી જરૂર છે
કેમકે કોઈએ એવો ખખર આપી છે કે તેં હ-
ઝરતે રસુલે ખુદા સં સાથેના કરારને જો કે
તેઓના તહારા ઉપર અનહદ અહસાન અને
આબાર હતા છતાં તોડી નાંખ્યો, ખુદાની ક-
સમ હું એ વાત માનતો નથી અને કાંઈ આ
વાત અક્કલમાં ઠસતી નથી કેમકે કોઈ કારણ
વિના તહારા જેવો ડાહ્યો માણસ બેઠે ઉઠે કો-
તનો ઉમો કરે તે અચંબો પામવા જેવું છે,
અને તહારા જેવો સરદાર એવું કામ કરી પો-
તાની જમી જમાવેલી આખર ઉપર નક્કામે
પાણી ફેરવે તે બનવા જોગ નથી, તેણે
સઆદમઆઝના આ વેણ સાંભળીને કહ્યું કે હા
તહારી આ વાતો ખરી છે અને તેમાં જરાએ
શક નથી અને ખરેખર આ બાબતમાં મહારી
જ જુલ છે પણ ખીહું કે જે આમને આમ
જે આ કરારનામું વીસ વરસ સુધી નભશે તો
કોઈને કોઈ દીવસે તેનું પરિણામ અમારી હર
શીવાય ખીજું કંઈ થશે નહીં.

કે મા ગરજે આઘને ખુદ ન ગુઝરીમક
જહરગિઝ બદીને શુમા બેગીદીમક
શુમાહમ જેમા ખર નદારીદ હસ્તક
પસઆખિરહમી આશદર કાસાઅસ્તક
ચુમારા બધં બાશદ અંજામકારક
વુ ઇં રોઝરા રોકે આખિર શુમારક

કેમકે અમો અમારા ધર્મથી કદી ફરનાર
નથી અને તમારો ધર્મ ઇખ્તિવાર કરનાર નથી
અને તેથી તમો છેવટે અમોને મુસલાત કર્યા
વિના રહેનાર નથી તો તે વખતે પાણુ એવું

એજ થયું અને અમારૂં પરિણામ પણ એજ થયું તો આ દીવસનેજ તે દીવસ સમજી લે, સચ્ચે કહ્યું અગ્ને જેવડા ત્હારી આ વાત ત- દન અધરીત અને એજ છે આવો ફરેગ ન- કર અને શયતાનને પોતા ઉપર દ્રાવના ન દે કેમ કમળખતે તને આ અહલ તોડવા માટે બરમાળ્યો છે. નકકી જાણજે બન્ને તરફથી તે કરાર ઉપર કાયમ રહેશે અને અગર સો વરસ પણ થઈ જશે તોપણ તેના ઉપર કાયમ અને મજબુત રહીશું, જ્યારે તું પોતાના અહલ પ્ર- માણે ચાલીશ ત્યારે અમારાથી એક વાળ જેટ લો પણ વાંધો જોઈશ નહીં. અને તેં જે ત- કલીફ દીનતો ગુમાન ક્યો તે ત્હારો ખોટો ગુ- માન છે કેમકે અહલનામું અને કરારનામું થતી વખતે તેમાં લખાએલું છે કે જ્યારે તમે તે પુરે પુરી તહકીક થઈ જાય કે મોહમ્મદ સં- ખેશક ખાતેમુલ્લ અંખીયા છે અને પરવરદિગા- રના મોકલેલાં છે જેમકે તેઓના સસ હેવા ઉપર તવરીન ગવાહ છે અને આગળના પયગમ ખરોના બેદો આમાં છે ત્યારે હમાન લાવજો અને કદી તેઓના હુકમનો બહાર ન નીકળો, તો હવે પણ તને એજ કહ્યું અને હજી સ- મજાવું છું કે આ દીનને તહકીક અને યકીન કર્યો જાદ કયુલ કરજો અને શયતાનના ફરે- બથી વિશ્વસના સળંગને તોડ નહીં તે બદખખત શકાયે અકલીયે જ્યારે આવાત સાંભળી ત્યારે ઝુંઝાઈને કહેવા લાગ્યો કે એ અહલ તો આજીઁ અને નમ્રતાના વખતમાં હતો અને નહીં તો હમણાં મ્હારા હાડકાના ચુરેચુરા અને મ્હારા શરીરના ટુકડે ટુકડા કરી નાંખવામાં આવે તો પણ હું કદી હઝ- રતે મુસા અન્ના દીનથી ફરં નહીં અને ખીજા આઘન ઉપર ન જાઉં મેં તમારી સાથે જે અહલ ક્યો હતો તે માત્ર મ્હારો મકર અને ફરેગ હતો અને હું આજ શુભ દીવ- સની રાહ જોતો હતો.

કહું કંઈ ફલક શુદ રવા કારે માઃ મહોમેહુ ઝંદ સિક્કા ખર નામે માઃ દરખતે કે કરતીમ આમદ ખખારઃ ગિરિકતીમ ઇં પરદાઅઝ રૂએ કારઃ

હવે અમારા બાગનું જોર વધ્યું છે કે અમો જે દીવસની રાહ જોતા હતા તે દીવસ આવી પહોંચ્યો અને અમોએ જે ઝાડના ખીજ વાળ્યાં હતાં તે ઉગી નીકળ્યું, અગર હવે તને જાહેર કર્યો જાદ ધારકે શરીથી ત્હારી સાથે અહલ કરું તો સમજી અને ખાહોશ માણસ તેના ઉપર કેવી રીતે વિશ્વાસ લાવશે, તે ખાખતમાં એક વખત ખસલ પૈદા થાય તે ખાખત ખીજ વખત કરવી નક્કી છે, માટે હવે જે થયું તે થયું ન થનાર નથી માટે હવે જે થાય તે ખરી. જ્યારે તે યહુદીએ આ વાત કરી ત્યારે ઇસ્લામીયોની નજરોમાં દુન્યા કાળી મેશ જેમ દેખાવા લાગી અને ગુસ્સાના કારણથી તેઓની રગેરગ ધ્રુજવા લાગી મચ્દ મચ્દ ગુસ્સે થઈને કહ્યું કે હે! વચનતો ભંગ કરનારા નીચ પોતાની જાબ અને મોંઢા પ્રમાણે વાત કર અને પોતાની વુસઅત અને શકતીના પ્રમાણમાં પગલાં બર, ત્હારા જેવાં ગધેડાંથી ખીજું શું થનાર છે? એ તો જાણી ગયા કે નખમાંથી ખરી અને પશુઓના માથામાંથી શીંઘડા વિના ખીજું કંઈ નીકળ- વાતું નથી અગર ત્હરં આ જેહુલ બકલું અને ફરી જવું કુરૈશના સીપાહીયોની સંખ્યાના કારણથી છે તો તેઓથી પહેલાં બદર અને ઓહોદમાં શું જોયું હતું કે હવે જોઈશ? અગર ખરો મરદ છે તો ચાત્ર હથીયાર ખાંધી તૈયાર થા અને જો કે—

કંઈ ઇમદાદે દાવર ખરોઝે નખદઃ અસાં ઝીં દિલેરાં ખરઆરીમ ગદઃ ખખખોહીયે ઇં કલાગાં મનાઝઃ કેખસ બહરે ઇશાં યકી જુરરે ખાઝઃ એ ખાક અરજહાં પુરશવદઃ સિપાહઃ કે ફાહલેત દર દસ્તે યકતા ઇલાહઃ

લડાઈના મેદાનમાં મળીને તેઓનો કેવો હાલ કરીયે છીયે, અને તું આ એકઠાં થએલાં કાગડાઓની સંખ્યા ઉપર ભુલો પડ નહીં કેમકે તે કાગડાઓમાં જ્યારે માત્ર એકજ બાજુ આવશે ત્યારે તેઓ કુરરર કરી ઉડી જશે અને અરસપરસ વિખેરાઈ જશે અને અગર સીપાહીયોથી આખી દુન્યા પણ ભરાઈ જાય તો તેમાં શું વળે? ફતેહ આપવી ન આપવી તે તો અલ્લાહનાજ હાથમાં છે, જરા હોશમાં આવ અને ગફલતની ઉંઘમાંથી સાવધ થઈ જા અને મુસા અને ફિરઆનનો હાલ વિચારી જો કે મુસા અં એકલા હતા અને શીરઆનીયો પુષ્કળ હતાં એવી રીતે અગર આખી દુન્યા તમારી પાસે થાય તો અમારી તરફ અમારો પરવરદિગાર બસ છે, ખુદાની કસમ જ્યારે હજરતે રસુલે ખુદા સં ના જાનનિસારો જે વખતે દુસ્મનોને પાયમાલ કરે તે વખત ઉપર નાજ કરજી અને તું બદખખતને હાથ બાંધેલ કલ કરવા માટે લાવે અને અમે અમારી આંખોથી જોઈએ, કયા બદખખત આ વાતોથી ધીરજ રાખી શકેયો નહીં અને તેના તન મનમાં આગ લાગી ગઈ તેથી એકદમ જેમ આવ્યું તેમ બકત્ત માર્યો અને જે અદખીની વાતો બસવા લાગ્યો, તો સમ્રાટ મઆએ પણ તેને ઘણી વાતો સંભળાવી, અગર તેણે એક વાત કહી તો આમણે જે વાત સંભળાવી, એમ કરતાં કરતાં ભારે શોર ખુદા થયો અને નજીક હતું કે તલવારો નીકળે અને લાંબ બેઠો લેવામાં આવે પણ સમ્રાટ મઆએ સમજ સુચકતા વાપરી કહ્યું કે ખૈર અમે નામદાર ખરાબ પાડીને શીદ બોલે છે? અમેને હજરતે રસુલે ખુદા સં કાંઈ લડવા માટે મોકલ્યા નથી બસકે તને નસીહત કરવા માટે મોકલ્યાં છે. કે ગયર અંજ નસીહત બકારે દિગર* નફરમુદ મામુર ખયરૂલ ખશર* નસીહત નમુદીમો મુદે ન હાશત* નમાયદ હતું પા ફરો તર ગુઝાશત*

મિયા બાઝ ગરદીમ નિઝદે નખી* ફેમી તરસમ અંજ ગયઝગ્યાસી શાવી* તો અમેએ તને નસીહત કરી પણ તેથી તને કાંઈ ફાયદો થયો નહીં, હવે લડાઈ વધારવાથી શું મતલબ? ચાલ અમે અમારા નખી સં તરફ પાછા જઈએ છીએ કે અમે બીહીયે છીએ કે તું ગુરમો કરી ગુનેહગાર થાવ, આ સાંભળીને સમ્રાટે વાતને લંબાવી નહીં અને શોર બકાર કરતો ઉભો થયો, હાંસીલ કલામ તે દીનદાર હજરતે રસુલે ખુદા સંની ખીદમતમાં આવ્યાં અને તેનાથી જે જે વાતો થઈ હતી તે સઘળી અરજ કરી સંભળાવી અને અરજ કરી યા હજરત અમેએ નેને ઘણોએ સમજાવ્યો પણ તે શરીયે અઝદી સલ પંથપર આવ્યો નહીં અને અમારું કહેવું તેના ઉપર કારગર થયું નહીં, જ્યારે હજરતે આ કીસ્સો સાંભળ્યો ત્યારે “હરમો નલ્લાહ વ નેઅમલ વકીલ ” વીના બીજું કાંઈ ફરમાવ્યું નહીં.

મિસમેરિઝમ અને મોઅજ્જા.

જેમ જેમ ઝમાનાને સુધરેલો ઝમાનો કહેવામાં આવે છે તેમ તેમ દીન ઇસલામની કમર તુટતી જાય છે, કેમકે કેટલાંક બહુજ ઉડા ઉતરી અક્ષતને દોડાવી બીધે મારગે દોરાઈ જાય છે, તેનું કારણ એટલુંજ કે દીની ઇદમ હતું નથી તેથી ઇસલામ ઉપર થતા હમલ અટકાવી શકતા નથી તેમજ તેનો રદ કરી શકતા નથી, જેગકે મિસમેરિઝમનો અમલ નીકળવાથી મોઅજ્જાને પણ તેવીજ બાબત ગણી મોઅજ્જાની નવાઈ અને તે ખાસ ખુદા તરફથીજ હોવાનો ધનકાર કરે છે, તેમજ નવા નવા અખતરા અને હીકમતો તથા અજોબ જેવી ચીજો થવાથી ઇસલામની કેટ-

લીક બાબતો ઉપર હસે છે, પણ ઇસલામમાં એવા એવા આલીમે પડ્યા છે કે અવા વીચાર વાળાએને તેઓએ સીખેલી વીધ્યાને આધારે અને તેઓ જે કાનુન અને રસ્તેથી ભુક્તિઓ ખાય છે તેજ કાનુન અને રસ્તેથી એવા એવા જવાબ આપે છે કે જે હક ધરમી મુકાને વીચારે તો તેઓ પોતાની ભુક્તિ કયુલ કર્યા વીના રહેજ નહીં. અને ઇસલામ ઉપર એઅતેરાઝ કરી ઇસલામને હલકુ કરી નાખવા બહકે બહુ ઠેરાવવા કેટલાંકોએ કમર બાંધી અને પોતાથી બનતું કર્યું પણ કાંઈ વળ્યું નહીં, અને સર સહયદ અહમદ ખાન સાહેબ જેવા બાહોશ અને બહુજ અક્ષત્રવાળા કે જેઓની બોહળી અક્ષત્ર હોવાથી કેટલોક વખત સારી રકમમાં તેઓનું માથું વેચાણું છે, તેઓ અક્ષત્ર દોડાવતા દોડાવતા એટલે સુધી વધી ગયા કે કુરઆને શરીફ મોઅજ્જો છે તે કયુલ નથી કરતા, તેમજ કહે છે કે આપણા ધૈર્યમયરે મોઅજ્જો બતાવ્યો નથી વીં વીં પણ તેઓના તેમજ નેચરીના આર્યા સમાજના અને પાદરી સાહેબોના ઇસલામ ઉપર એઅતેરાઝના જનાબ મોલાના વ મુકદ્દત્તાના મોલવી હકીમ સય્યદ ગુલામ હસનૈન સાહેબ કનતુરીએ જુના તથા નવા ઉર ઇલમની રૂએ એવા એવા જવાબ હાલતી રૂટી મુજબ આપ્યા છે કે આગલાના એઅતેરાઝ ઉડી ગયા છે, અને એ વીશે આપે કીતાબ નામે ઇન્તેસારૂલ ઇસલામ (ઇસલામની હીમાયત) લખી તેમાં ઘણી બાબતોનો રદ અકલી અને નકલી દલીલોથી લખ્યો છે.

તો એ જવાબોમાં એક જવાબ એ પણ છે કે એઅતેરાઝ કરનારા કહે છે કે મિસમેરિઝમ અને મોઅજ્જોમાં કશો ફરક નથી, તેથી એ હકીમ સાહેબે તેમાં જમીન અને આસમાન કરતા પણ વધારે ફરક બતાવ્યો છે તેનો ખુલાસો નીચ મુજબ—

મિસમેરિઝમ જે અમલ છે અને તેના થકી જે મતલબ પાર પાડી શકે છે તે કેવો અમલ છે અને કેવા મહેનત અને મશકતે હાસીલ થાય છે તે તે અમલ કરનારા જાણે છે, અને તેઓ તેમાં અને મોઅજ્જોમાં કેટલો ફરક છે તે પણ સમજી શકે છે, ખીજાઓએ એ તમામ સમજવું મુશકીલ છે, જ્યાં સુધી ઇનસાન પોતે તે અમલ સીખી અને કરીને યકીન કરે નહીં ત્યાં સુધી એ બાબતનું યકીન થવું મુશકીલ છે, તેમજ દરેક હુન્નર વાળો જેમકે સુતાર સોનાર વીં કે તેઓ પોતાના અને ખીજાના કામમાં જે તકાવત છે તે સમજી શકે છે, તેમ ખીજા એ કામ ન જાણનારા સમજી શકતા નથી, પણ આ કામનામાં જ્યાંથી પલાનચેટ (તખતી) મેઝ વીટી ઘડવાળ તીલીસ્મી (મંત્ર વાળું) અથવા લોહચુંગકની બનાવટ અથવા જાદુ વીંથી મિસમેરિઝમમાં મદદ મળે છે તેની બાબતોનો વધારો થતો જાય છે તેથી જાહીલો અને દુંકા અક્ષત્રવાળા તેમજ કેટલાંક ખાસ લોક પણ શકમાં પડે છે, અને મોઅજ્જોને પણ મિસમેરિઝમ જેવો ગણે છે, માટે મોઅજ્જોમાં અને મિસમેરિઝમમાં જે મોહટો તકાવત છે તે સર્વ સમજી શકે એવી રીતે સાબીત કરી આપવામાં આવે છે, તો નખીયોના મોઅજ્જો જે તારીખથી માનુસ થાય છે તે અને મિસમેરિઝમમાં જિંદો વીચાર કરી તપાસીએ તો મોટા મોટા કેટલાક ફરક છે—

૧—લો ફરક—તદરરૂજ (પાયરી) નો છે, એટલે મિસમેરિઝમ વીં છે તે થોડું કરી રક્ષતે રક્ષતે સીખાય છે, અને એ મુજબ તમામ હીકમત કામ કળા વીં મ.ટે છે, કે શુરઆતમાં થોડું થોડું કરીને સીખાય છે, અને લાંબી મુદતે તે બરાબર અને સંપૂર્ણ સીખી રહે છે, તેમજ મિસમેરિઝમ વાળો થોડે થોડે સીખી સારી રીતે પુરી બાબત

સીખ્યા વીના એકદમ એ અમલ કરી શકતો નથી, અને મોઝીએ છે તેનું ખાસ કાંઈ ઇલાજ નથી તે સીખવાની જરૂર નથી તે સીખવાના કાયદા કાનુન નથી, તેની આદત પાડી રહે તે કામીલ દરજે પહોંચે તેમ નથી બલકે જે મોઝીએ જેવી હાલતમાં આહે કે તરત કરી શકતા હતા, આમાં કાંઈ એમ કહે કે મોઝીએ કરવાનું પણ ઇલાજ છે અને તે પણ સીખીને બતાવતા હતા તે કાંઈ પણ નથી અને આપણા પયગમબર વીશે કાંઈ પણ તવારીખ વીંથી બતાવી આપે કે તેઓએ ફલાણે વખતે ફલાણા પાસે મોઝીએ બતાવતો ઇલાજ હાસીલ કર્યો અને સીખ્યા, અને રહે રહે તેમાં કામીલ થયા, અને તે માટે ફલાણે અમલ કર્યો, તે જો હઠ ધરમી મુકીને ઇનસાફી વીચારે તો આ બાબત બસ છે કે મોઝીએ માટે કાંઈ અમલ કે દવા કે સીજકે કળાકે હુમરકે તાલીમ લેવાની કાંઈ બાબત નથી બલકે જ્યારે મસલેહત જોતા ત્યારે મવકા મુજબ મોઝીએ બતાવતા અને તેથી સાફ જાહેર છે કે તે ખુદ તરફથી છે, તો મિસમેરિઝમ અને મોઝીએમાં આ મોહરો ફરક થયો કે તે સીખીને કરે છે અને જેટલું સીખે તેટલું જ કરે, અને મોઝીએ જેવો આહે તેવો સીખ્યા વીના બતાવે.

૨—જો ફરક—જેટલા અમલ નફસાની તેમજ રૂહાની છે તેમાં ભારેમાં ભારે અને ખાસ જરૂરની શરત એ છે કે હવાસ (ઇંદરીયો) ઠેકાણે હોય એકાંત હોય, કાંઈ જાતની ગડબડ ન હોય, ધ્યાન અરાબર હોય, મગજ બીજા કામમાં રોકાયેલો ન હોય, વીં વીં તે વખતે તે પોતે સીખેલા અમલથી મતબબ પાર પાડે છે, પણ મોઝીએ માટે એવી એકે શરત નથી બલકે તેથી બિનટી હાલતમાં મોઝીએ બતાવ્યા છે, જેમકે સામાવાળા સુધે પાઠવીસ અને ઝગડામાં મગજ રોકા-

એલ હોય, ગડબડ ચાલી રહી હોય, દુશમનોતો ઘેરો હોય ધર પકડ ચાલતી હોય તેવા વખતમાં પયગમબરો મોઝીએ બતાવતા હતા, બલકે તારીખ કહી રહી છે કે ઘણે ભાગે એવેજ મવકે મોઝીએ બતાવ્યા છે કે લોકોતો હઠ અને ઘેરો અને ગડબડ મચી રહી હોય.

૩—જો ફરક—હથીયાર અને સીજોતો છે, કે નફસાની કુવત વધારવા માટે અમલવાળા કેટલાંક હથીયાર અને સીજો રાખે છે, જેમકે મિસમેરિઝમના આમીલને તે સીજો જરૂર છે અને જાણે છે, તેમજ કેટલીક સીજો નડે છે અને આડી આવે છે તે હોવી જોઈએ નહીં, પણ મોઝીએમાં એવી કશી સીજની જરૂર નથી, તેમ કાંઈ બાબત નડતી નથી, ફક્ત પયગમબરની પાક જાત ખુદાના હુકમથી જે આહે તે તરત હીસ વીના કાંઈ પણ સરસામાન કે જોગ કે ચોકસ વખતની પાખંદી વીના ફવરન મોઝીએ બતાવતા હતા.

૪—જો ફરક—મિસમેરિઝમ વીં વાળા જ્યારે પોતાનો અસર બીજા ઉપર નાખવા આહે છે જેમકે કાંઈ બીજારી કાઢી લેવા અથવા બીજા બાબત માટે તો તે વખતે વચમાં ત્રીજી સીજની જરૂર પડે છે જેમકે કપડું, રૂ, પાણી, લેહચુપક, બનાવટી શીશો, કેએલા વીં એવી સીજોમાં તેના તરીકાથી અસર ભરીને બીમાર પાસે પહોંચાડે છે, પણ પયગમબરોને મોઝીએ બતાવ્યા માટે એવી માથા કુટ કરવાની કશી જરૂર પડતી નહતી, ખુદાએ જે તાકત આપેલી તે વડે જ્યાંથી જે કહેતા તે દ્વારન થઈ જતું, એકાંતમાં શાંત રહેવું અને છુછા કરવો વીં હુન્નાદાર નાકસ લોકોનું કામ છે,

૫—જો ફરક—મિસમેરિઝમ અમલવાળા છુપી વાત જાણવા માટે અમલ કરે છે અથવા બીજાને બતાવે છે ત્યારે તેના જાહેરી હવાસ (ઇંદરીયો) બીલકુલ નફામી થઈ પડે છે,

એટલે તેને કાંઈ જાન રહેતું નથી બેભાન થઈ જાય છે, ન સાંભળે છે ન જુવે છે, ન ગર-મીની ખબર પડે છે ન સરદીની ખબર પડે છે, અને આ જાહેર વાત છે કે જ્યારે એવી આગતમાં ઉતરે ત્યારે તે હોશમાં રહેતો નથી, અને અકસ્માત પણ કમુત્ત કરે છે કે એમજ થવું જુવે કે જ્યારે ખાતીનના હવાસનો ગત્તમો થાય ત્યારે જાહેરના હવાસ નકકમાં થઈ પડે છે, પણ પયગમખરો મોઝજાથી કોઈને કોઈ છુપી આપત ખતાવતા ત્યારે તે આગલો ખેલોશ થતો નહીં જલકે તેના હવાસ ડેકાણે રહેતા હતા, અને કોઈ જાતનો ફેરફાર થતો નહોતો, તેમજ પોતે પણ બે હવાસ કે બેભાન થતા નહોતા, જલકે પોતે ગરાગર સારી હાલતમાં શુદ્ધ અને હુશવારી અને હોશમાં રહેતા હતા, આ વાત પણ જાણવી જરૂર છે કે મિસમેરિઝમ ઇલમવાળા લોહિયુખકથી જે ગિંધ લાવે છે તેને દીવાના પણાની સાથે વધારે સરખાવે છે, અને સર સચ્ચદ અહમદ સાહેબ પણ ઇશારાથી કહે છે કે આપણા પયગમખર સન્ને કુદકારો કહેતા હતા કે તેઓમાં દીવાના પણું છે; પણ એજ શક અને વલમને દુર કરવા માટે હમેશા હઝરતે રસુલે ખુદસાં કુદકારો સાથે વાદવીવાદ કરતા તે વખતે પુછતા હતા કે મારામાં કોઈ વાત દીવાના પણાની તો જોતા નથી ના? આથી મતલબ એ છે કે દીવાના પણું જુદીજ ચીજ છે, હકીમોએ તેની પીછા ન માટે દસ ચીજો મુકરર કરી છે, દીવાના પણું એક જાતની ખીમારી છે કે તે ઇનસાનના ઇખતીયારમાં નથી, અને વજદ (હવે નમાંન્દ) લોહિયુખકની ગિંધ, વીંઝ ઇખતીયારી આપત છે, કે ઇનસાન પોતે એવી હાલતમાં પોતાને લાવે છે, અને નખીયો અક્કલહે-મુસ્લામની મોઝજા ખતાવતી હાલત તે એ સર્વેથી જુદીજ ચીજ હાલત છે માટે નોખુવતનો ઇનકાર કરનાર ફક્તસેફ કોઈ એવા

શકમાં નાખે કે નખીયોને દીવાના પણાની હાલત થતી તે ઉપર દોરવાઈ જવું નહીં.

૬—ઠા ફરક—મિસમેરિઝમનો અસર જેના ઉપર નાખવો હોય તે માટે ખાસ અને જરૂરી એ શરત છે કે તે આગલો એ અસર થવાનો ઇનકાર કરતો હોવો જોઈએ નહીં, જલકે એ આપતને ખરી જાણતો હોવો જોઈએ અથવા તેનું દીલ એ વીશે ખાલી હોવું જોઈએ અસર થાય છે કે નથી થતો એ વીશે કાંઈ તેના દીલમાં ન હોય, તો તેનો અસર તેના ઉપર પડી શકે છે, અને એ “મિસમેરિઝમ”નો આમીલ તેના ઉપર એ અમલ ચલાવી શકે છે, અને એ અસરનો જેમ જેમ વધારે ઇનકાર કરનાર હશે તેમ તેમ તેના ઉપર અસર થવો વધારે અને વધારે મુશ્કેલ છે, એટલુંજ નહીં પણ ઘણે ભાગે એવા ઉપર ખીલકુલ અસર નહીં થાય, અને મોઝજા છે તે તેથી ગિંધટી આપત છે કે નખીયો ખાસ કરીને ઘણે ભાગે નોખુવતનો ઇનકાર કરનારનેજ મોઝજાએ ખતાવતા હતા, કેમકે જેઓ તેઓનો ઇક્રાર કરતા તેઓને મોઝજાએ ખતાવવાની જરૂરત રહેતી નહીં.

અને જેમ જેમ ઇનકાર કરનાર વધારે દ્રઢ હોતો તેમ તેમ તેના ઉપર વધારે અસર થતો એટલે તેને પુરો મોઝજાએ ખતાવતા હતા.

નાજી કહે છે કે આ ઝમાનામાં પણ જુવો કે તાઅઝીયા વીશે ઘણા મોઝજા હીંદુસ્તાનમાં થાય છે, પણ જેઓ ઇમામે હુસેન અં ઉપર પુરૂ ઇમાન રાખતા નથી અથવા ખીલકુલ ઇમાન રાખતા નથી તેઓનેજ ઘણે ભાગે મોઝજા દેખાય છે, મોહીખેતે ઘણે ભાગે મોઝજા દેખાતો નથી કેમકે તેઓને જરૂરત નથી.

૭—મો ફરક—મિસમેરિઝમનો અસર થવા માટે જરૂર છે કે મેટી ગિમ્મરનો મજબુત દીલનો હોવો જોઈએ નહીં, તેમજ

સવદાવી સફરાવી વીં મીઝાજના ઇખતેલાફ વાળો હોવો જોઈએ નહીં. બલકે નાની જોમ્મરનો હોય ઓરત હોય નાજુક હોય વીં વીં તો તેના ઉપર અસર થાય છે, પણ મોઅજ્જમાં એવી કશી શરત નથી, નાની જોમ્મર હોય કે મોટી, ઓરત હોય કે મરદ, મીઝાજ પણ જુવે તેવો હોય જેને ચાહે તેને મોઅજ્જો ખતાવી શકતા હતા.

૮—મો ફરક—જુવે તેવો જગરદસ્ત મિસમેરિકમના ઇલમવાળો હોય, જુવે તેવો બીજા હરફે વીંની ખાસીયતના અમલવાળો હોય, અથવા જુવે તેવો જાદુગર હોય પણ તે નથી અને નખીના વસી ઉપર કોઈ રીતે પોતાનો અગલ કરી શકતો નહતો, તેનો અમલ નખી અને વસી ઉપર લાય પડેજ નહીં, અને મોઅજ્જનો અસર જુવે તેવો જાદુગર હોય કે ખીજે કોઈ હોય અમલવાળો હોય તેના ઉપર ચાલી શકે છે, અને તે પોતાના અમલથી મોઅજ્જને અટકાવી શકતો નથી.

આ જગોએ એક ખુલાસો કરવો જરૂર છે કે હજરને મુસા અં વીશે કુરઆને શરીફમાં છે કે જાદુગરોની દેરીઓ અને લાકડીઓ સાંપ જેવી દેખાવા અને દોડવા લાગી તેથી આપ ડરી ગયા, તો એ ડરવું તેઓના જાદુના અસરથી કે તે સાંપ જેવા જેવાથી નહતો, કેમકે હં મુસા અંને ખુદાએ ફરક રીતે નીલિય કરીનેજ શીરઝોન વીંના મુકાબલામાં મોકલ્યા હતા, એટલુંજ નહીં પણ સંપુર્ણ વાયદો આપ્યો હતો કે શીરઝોન ઉપર ફતેહ અને જય આપીશ, જેમકે એ પણ કુરઆને શરીફમાં છે, તો જ્યારે ખુદાએ એવો મુજબુત વાયદો આપેલો છતાં આપ ડરે તો (મઆઝ્-હવાહ) તેઓનું ઇમાન કાચુ ગણાય કે ખુદાના મજબુત હતમી વાયદા ઉપર બરોંસો રહ્યો નહીં, આવું મુસ્ત ઇમાન એક અદના દરજ્જાનાનું હોત નથી કે ખુદાએ પોતે વાયદો

આપ્યા પછી તેમાં શક રાખે, તો આવો એલુલ અઝમ નામી હતા, જ્યારે આ મુજબ આખત છે ત્યારે હજરને મુસા અંને જોઈ કમ આખતનો થયો તે જાણવું જરૂર છે, તો તે જોઈ એ હતો કે આપની ઉમ્મતમાંના હજરો માણસ હાજર હતા અને શીરઝોને જેલાવેલા જાદુગરો અને હં મુસા અંનો મુકાબેલો અને ઇમતેદાર હતો, એ જેવા માટે ખલાયક બેગી થાએલી, તો આપ ડર્યા કે એવું ન બને કે જાદુગરોનો જાદુ જેમ્મ ડીને એ લોકો ભાગી જાય અને તેનો રદ આપ લાકડીનો અઝફકો કરે અને તેઓની દેરીઓ અને લાકડીઓ જે સાંપ જેવી દેખાવામાં હતી તેને ગળી જાય તે જેવા પામે નહીં, અને આપવું હક પણ તેઓથી છુપુ અને અંધારામાં રહે, અને તેથી ચારે તરફ બદનામી થાય, અને ચતારી હીદાયતને લખાણ થાય તેથી ડરી ગયા, એ મતકો હજુ હીદાયતની શુરઆતનો હતો, અને પહેલે જે કામ શરૂ કરે તે વખતે વધારે ચોકસીથી કામ કરવું જેમ્મએ કે પહેલેજ ફતેહ મંદ થાય તો પછી ફતેહ થતી રહે, અને પહેલેજ એ હકવાત જાહેરમાં ન આવનાથી પાછા પડે તો પછી હમેશા પાછા પડતાનો વખત આવે, અને તેથીજ ખુદાએ ફરમાવ્યું કે “લાતમ્ ફીન્નક અન્તઅમ્મં” એટલે ડરો નહીં જરૂર તેઓ ઉપર ગાલેમ થશે અને ફતેહ પામશે, અગર કોઈ એમ ખીયાલ કરે કે આ ડરવું એ કારણથી હતું કે હં મુસા અં ઉપર અશરીયત (ઇનસાન પણ) ગાલેમ થઈ, પણ નોખુવાત જાહેર કરવાને વખતે મોઅજ્જો ખતાવાને મતકે અને મુમરા-હોની હીદાયતની હાલતમાં દુશમનોના મુકાબેલામાં અશરીયત ગાલેમ થાય એવું હોય તો નોખુવાતનો એલહો કેવી રીતે જાણવી શકાય? એટલુંજ નહીં પણ ઇમાનની મુસતી અને ખુદાના વાયદા ઉપર બરોંસો ન રાખવો કે જે

હલકા દરખાના ઇનસાનની ખસલત છે એ બાબત હું મુસા અં પયગમબરે ખુદાને લાગુ પડે છે, હાસલકલામ એ ખાફ કોઈ રીતે હું મુસા અંને પોતા માટે નહોતો.

જે પ્રમાણે હું મુસા અંના કીરસામાં બાબતે યહુદી અખબાર લખનાર અને બાબતે ઇસલામીએ તફસીર લખનારને ગફતત થઇ છે તેજ પ્રમાણે આપણા પયગમબર હું મોહમ્મદ સં વીશે પણ એક વાતમાં ગફલત થઇ છે કે કહે છે કે હઝરત ઉપર જાહુએ અસર કર્યો હતો અને તેથી આપનો ઝાવો હાલ થયો હતો કે જે બાબત કરી ન હોય તે કરી છે એવો ખીયાલ કરતા હતા અને કુફરારો લોકોને કહેતા હતા કે તમે એવા શખસની પયરવી કરો છો? કે જેને જાહુ કરવામાં આવેલ છે, તો આ રીવાયત ઇસલામની અને અફઝની રૂએ ખીલાફ છે, જે એ બાબતે જોગ હતો તો કુફરારો દરેક નખીને જાહુ કરી હોદાયત કરતા અટકાવતે, અને કુફરારો જે જાહુ તોહમત મુકતા તે ખરું હતું કે આપને જાહુ કરેલ છે તેથી એવી વાતો કરે છે. હવે શક એ રહ્યો કે બ્યારે હઝરત ઉપર જાહુ અસર કરી શકે નહીં તો આપને જાહુથી બચવાની દોઆ પડવાનો શા માટે હુકમ હતો? તો તેથી કાંઈ એમ સાબીત થતું નથી કે આપને જાહુનો અસર થવાના ખાફથી એવો હુકમ હોય, જેમકે આપ માઆમુમ હતા છતાં ગુનાહથી બચવાની દોઆ માગતા હતા તો શું તેથી એમ સમજવું કે આપથી ગુનાહ થઇ જતો? ના હરગીઝ નહીં, એ શીવાય કાંઈ એવો એઅતેરાઝ કરે કે ઝેર તલવાર વીંળો અસર નખીયોને થતો, અને તે આંખોમાં એવી તારીર રાખેલી છે તેથી અસર થવો જીવે, તેમજ જાહુમાં પણ એક જાતનો અસર છે તો તેનો અસર નખીને શા માટે ન થાય? તો

જાહુવું કે ખુદાએ નખીયોને જે પોતા તરફથી ખાસ કુવવત આપી છે તેથી જાહુનો અસર તેઓમાં થઇ ન શકે તો શું હઝરત આવે છે? નયચર (કુદરતનો કાતુન)નો દરતુર છે કે જે બાબત જે કામ માટે મુકરર કરી તે થયાજ કરે છે, બી વાતે તો ઝાડ ઊગે છે, આગમાં લાકડું વીં નાખે તો આગ તેને જાળે છે છત્યાદી, તેણે જે જે કુદતી કાતુન બાંધેલ છે તે થયા કરે છે તો તેથી જાંજડું કેમ થઇ શકે? તો જાહુવું કે મોઆજ્જા છે તે નયચરથી થયે બગે ઊગતા છે, જેમકે જોરત મરદ એ જાહુથી જમ્યું જન્મ પામે છે તે નયચરનો નીયમ છે, પણ તેથી જાંજડું પણ થીજેલ છે જેમકે હું ઇસા અંનું પૈદા થવું કે બાપ વીના રકત માથોજ પૈદા થયા, તો તે વખતે નયચરનો નીયમ ક્યાં રહ્યો? જેણે કાતુન બાંધ્યા તેને તેમાં ફરફાર કરવાનો કે વધારો થટારો કરવાનો ઇખતીયાર છે, અને ઇનસાનમાં અને નખીયોમાં ખુદાએ એક આ ફરક પણ રાખેલ છે કે નખીયોને જાહુ અસર કરતો નથી, અને આ જે ખરાબ એતેકાદ છે કે નખીયોની રહને બોલાવે છે તે તદ્દન ખેટી વાત છે, એ ખુઝરગવારોની રહ એવા અમલવાળાના અમલથી આવેજ નહીં, અને કેટલીક દોઆ તાવીજ હરફે વીંમાં એવી ખાસીયત છે કે તે જેની પાસે હોય તેને જાહુ અસર કરતો નથી, અને એવી દોઆ વીં ઇમામોએ આપણા માટે બતાવેલી પણ છે. તો બ્યારે આપણને જાહુથી બચવા એ ખુઝરગવારો દોઆ બતાવે તો એ દોઆ શું તેઓને બચાવી ન શકે? હાસલ કલામ જાહુનો અસર એ ખુઝરગો ઉપર થતો નહોતો, અને જે થતો હોય તો તેઓની વાત ખુદા તરફથી વાત છે તે કેમ કમુલ રખાય?

૯—મો ફરક—એ છે કે ધણા જાહુ જે અમલ કરે છે તે કુફર શીર, વીં મજેસા

અને ખરાબ હોય છે, જેમકે સુર્યનો અમલ,
ઝેહરા અને મીરરીખ તારાનો અમલ, તેમજ
શયતાની અમલ હોય છે, કે એવા ખરાબ
અમલના જોરથી પોતાનો મતલબ પાર પાડે છે,
અને કેટલાંક હકીમો પણ એવા અમલ સીખીને
ખીમારોનો હાલ તપાસી તે અમલની કુવતથી
કહે છે કે ગઢ પરમદને ફલાણી ચીજ ખાંધી
હતી તો અને કેટલાંક આવા અમલ વીના
પણ નાડ ઉપરથી સમજી લીએ છે, તેમજ
જોતીશ નળુમ રમલ વીંથી પણ કેટલીક
ખાખત બતાવે છે, તેમજ શયતાન મલજીને
પણ ઇનસાનને ગુમરાહ કરવા માટે કેટલાંક
એવા એવા અમલ સીખવ્યા છે કે તેથી હમેશા
નાપાકીમાં રહેવું પડે છે, જનાખતનું ગુસલ
ઉતારતા નથી સીતારાની પુજા કરે છે, તેમજ
એવી કેટલીક ખાખતો શયતાનની મદદ થકી
થાય છે તે તમામ હરામ અને કુદર છે, આ
સર્વેથી મતલબ એ છે કે અગર કોઈ હકીમ
આવા અમલ સીખીને ખીમારોનો ગુનરેસો
તમામ હાલ કહે તો શું બનવા જોગ નથી ?
પણ તે ઉપરથી તેને કંઈ દવાએ અને કીએ
દીવસે સાર થશે એમ જાણી શકવું મુશ્કેલ
છે, જો એમ હોય તો પછી દુન્યામાં ખોજ
કોઈ વધક કે હકીમને કોઈ બોલાવેજ નહીં,
તો નખીયો ઉપર તોહમત મુકવી કે તેઓ પણ
આવા અમલ જાણતા અને કરતા તે તદ્દન
ભ્રુજ છે, એ વાત તેઓ કરેજ નહીં કેમકે
એ ખુદના માનવંત બુચુરો કુદર અને શીર-
કને મદાદરા માટે આવેલા હતા, નકે ઉમ્મતને
મુશરીફ અને કાફર બનાવા આવેલા હતા, તેઓ
મોઅજ્જો ખાખત હતા તે ખાસ નુરાની કુવત
અને શકિત હતી કે તે ખુદએ અતા શરમાવી
હતી, બકી તે સીખવા માટે કાંઈ પણ અમલ
કે રીયાઝત કરેજ નથી, કોઈ અમલ કે જોમાં
સીતારાને પુજવાની ખાખત હોય એવો અમલ
કરતા નહતા તેમ સીખનાડતા પણ નહતા
બકકે એવા અમલની મનાઈ કરતા હતા.

હાસલ કલામ એ કુદર પણાના આમલથી
એવી ખાખત થતી હોય તે કમુમ કરીએ તો
પણ નખીયો અને ઇમામોને નીસમત એ વીશે
અપાય નહીં તેઓ માઅસુમ અને પાક પાકીઝા
હતા. ખુદએ જોએને મોઅજ્જો અને
કરામાત આપી હતી તેથી જ ચાહે તે કરી
શકતા હતા, મોઅજ્જોને અને એવી વાહીયાત
ખાખતોને લાગે વળગે શું ? તેમાં અને આમાં
ઝમીન આસમાન કરતા વધારે ફરક છે.

૧૦ મો ફરક—આ ફરક ઉપર આ
ખ્યાનનો ખાતેમો છે, અને આ જોટલા ફરક
ખ્યાન થયા તે તમામ દુકમાં અને બહુજ
થોડાં ફકત નમુના તરીકે છે, મોઅજ્જો અને
ખીજ મિસમેરિઝમ વીં ખાખતેમાં એશુમાર
ફરક છે, તે છતાં કોઈ એમ કહી શકે છે કે
હાલ મોઅજ્જો ક્યાં છે તે અમો સરખામણી
કરી જોઈએ ? તો તે વીશે જાણવું કે ખુદાવંદે
કરીમ કાદેર અને હકીમ છે અને તે પોતાના
બંદાઓની હીદાયતનો સામાન હમેશા હર
વખત મવજુદ રાખે છે, તો જુવે તેવો શખસ
જુવે તો ખુદાનો ફરમાનરદાર હોય અથવા
નાફરમાન હોય અગર તેઓ મિસમેરિઝમ વીં
અને મોઅજ્જોમાં ફરક સમજવા ચાહે તો
તેનો આસાન તરીકા એ છે કે જો પલાનચીટ
(તીલ્સમી તખતી) અથવા જાદુઈ વીટી અથવા
હાઝરાતી ધડીયાલ વીં વીશે મોટા મોટા દવા
થાય છે જેમકે રામકીશન ફૈઝાબાદીએ મજબુત
દાવો કર્યો છે કે સ્વામીજીની દવા અને કૃપાથી
કરામાતી વીટી મળી છે, જો એ વીટીથી જાહેર
કરેલી ખાખત નખતે તો એકસો રૂપિયા ડંડ
આપવાની જાહેર ખખરો છપાવી છે, તો જો
એવી ચીજો કે જે યુરોપ અને હિંદુસ્તાનમાં
ફેલાણી છે અને અરવાહોને હાજર કરવાના
દાવા કરે છે અને તેઓને ખાત્રી છે કે એ
અમલથી અરવાહ હાજર થાય છે, અને તે
થકી હક અને ખાત્રી વાતની તહકીક થકી

શકે છે અને એમ પણ કહે છે કે પયગમગરો પણ એજ ઇસ્મના સગવડથી લોકોને તાબે કરતા હતા તો આ નિસમેરિઝમ વીં વાળા શામાટે પોતાના નફા અને નુકસાનની વાતો દર્યાફત કરીને તેથી શયદો મેળવતા નથી? અને લા મહુલ તેમજ દરરીયા અને ઇસલામીયો વચે મોટો ઝગડો છે કે તેઓ કહે છે કે મરવા પછી હીસાબ કીતાબ કયામત વીં કાંઈ નથી, અને ઇસલામીયો કહે છે કે છે, તો એ નિસમેરિઝમ વીં વાળા અરવાહોને હાજર કરી એ ઝગડાની વાત પુછી શામાટે ખત્રી કરતા નથી? જેમકે જ્યારે રહાની તાકત પુરે પુરી હાસલ થાય અને અરવાહોને હાજર કરીને અહવાલ પુછી શકે ત્યારે પછી અગર મગ શામાટે કરવું પડે? અને કેમ એક વાત ઉપર આવતા નથી કે અરવાહોને પુછી દર્યાફત કરીને આમ નક્કી કર્યું છે જેઓ દાવો કરે છે કે ખરો હાદી અને મુશકીલને આસાન કરનાર તરીકે અમેને મળ્યો છે છતાં શામાટે જહાલતમાં પડ્યા રહે છે?

આ તમામ બાબત કે અરવાહોને હાજર કરવી નિસમેરિઝમનો અમલ વીં જે આ ઝગડામાં ખરી છે, તે વીશે સર્વેજણને કાંતો તેની સુચાર્થ ઉપર ખત્રી નથી, અથવા એ તરીકે નફામો અને પાયા વીનાતો છે કે તેથી ઇતસાનની દીન દુન્યાની કાંઈ પણ મુશકીલ આસાન થઈ શકતી નથી અને હાજર પુરી થતી નથી, બલકે જેવી રીતે નજરઅંધન ખેલ

અને હાથ ચાલાકીના તમાશા કરે છે તેમજ આ પણ એક તરીકો છે તે સીવાય હક નાહકને ઓળખવાની બાબત કાંઈ નથી, ફક્ત જાહેરમાં અજાણ થવા જેવું થોડીનાર બતાવે તેજ, જેમકે ઠીકરાના રૂપીયા બનાવીને બતાવે છે, પણ તેને ચકાવવા કે તેનો ખુરદો કરી લાભ લઈ શકતા નથી, તે એવા તીક્ષ્ણ પઞ્ચાનચેટ અને વીટીને પયગમગરોના મોઅજ્જા સાથે કેવી રીતે સરખાવો શકાય? મોઅજ્જા કાંઈ ખેલકે તમાશા જેવા નહતા તેનો અસર મજબુત ચેકસ અને ખરો થતો હતો, એ અસર જ્યાં સુધી રાખે ત્યાં સુધી બલકે હમેશા માટે યાદી રહેતો હતો, જેમકે મુરદાને સજીવન કરતા અને કેટલાંક તે પછી લાંબી મુદત હયાત રહેતા, યુકા ઝાડ લીલા થઈ ફળ લાગતા અને તેના મેવા ખાવામાં આવતા, ખાઈ પાણી મીઠું થતું, થેડું ખાવું ઘણું જણ પેટ ભરીને ખાતા, જન્મના આંધળા સારા થતા, કોઠ ચાલ્યો જતો, તો આ ખુદના તરફના મોઅજ્જા અને લોકોએ શોધી કાઢેલા નજીવા ચમતકારને કાંઈ પણ લગતુ વળગતુ નથી અને અકલગંદ કાંઈ રીતે એ બંનેને એક સરખા કહી શકેજ નહીં, બીપરાંત જેઓ શોઅઅદા કરે છે જેને આપણે નજરઅંધનો અથવા હાથ ચાલાકીનો ખેલ કહીએ તો એ તે કરવા માટે જે જે કામ અને મેહનત કરવી પડે છે તેમ મોઅજ્જામાં કાંઈ પણ કરવું પડતુ નથી બલકે અહીંયા જીવ હલીકે ત્યાં ધારેલી બાબત થઈ, “એ નીસમત ખાકરા ખઆલમે પાક” (માટીને આલમે પાકસાથે શું લાગે વળગે?) (અબુર)

બાળી ધર્મ.

લ૦ મોઅમિન વલી મોહમ્મદ (ઉરફે) લહુભાઈ છગનભાઈ અમદાવાદી

ગયા કેટલાક રહેનગતના અંકમાં હું અંબુમને દાવતુલ ઇસ્લામ સંગ્રહી એક આર- દિક્કલ લાખી ગયો છું. મને આશા છે કે તે થોડાં પણ અગત્યના શબ્દોએ તે અંબુમને

મદદ આપવા તરફ દોરવાનો શીખ્યાઓમાં અસર થયો હશે. પાક મજહબને પ્રસારનો અને તેના ફેલાવા માટે બનતાં પ્રયત્નો કરવાં એ દરેક મુસલમાનની અથવા ખીજા શબ્દેમાં કહેતા દરેક પાક મજહબના પૈરવની મોહટામાં મોહટી ફરજ છે, દરેક મજહબની નેમ માણસને નબત તરફ દોરવાની રહેલી છે, પણ તે જેમ પુરી પડનાર માત્ર એક જ પક મજહબ અથવા ધર્મ છે, અને જેમ જેમ તે મજહબના પૈરવ વધારે હશે તેમ તેમ તે નેમ વધારે પુરી થતી જશે અને તેથીજ દરેક ધર્મનો પૈરવ પોત પોતાના ધર્મને પ્રસારવાની કોશીશ કરે છે, જ્યારે તેના ધર્મમાં કોઈ નવો માણસ દાખલ થાય છે ત્યારે તે ખુશ થાય છે. દરેક પૈગમ્બર કે જે દુન્યામાં આવેલ છે તે પોતાના બહાર થવાથી કે અંત સુધી મજહબની તરફ લોકોને બોલાવતા રહેલ છે.

આપણા મહાન પૈગમ્બર હું મોહમ્મદ સં. કે જેઓ પછી કોઈ પૈગમ્બર નથી તેઓ પણ હસ્લામ ધર્મને ફેલાવવાની જે તનતોડ મહેનત કરતા હતા તે જગ બહાર છે. તે શું આપણે તેમના પૈરવ તરીકે એમ વર્તવું જોઈએ નહીં ? આપણે આપણા પાક મજહબને ફેલાવવાના પ્રયત્નો કરવા જોઈએ નહીં ? ખરેખર આપણે મુસલમાન તરીકે તેમ કરવું જોઈએ. આપણા પાક પૈગમ્બરની સુન્ને (પંથ) ચાલવું જોઈએ.

આજથી એકસો ત્રણ વર્ષ પહેલાં પાદરીઓની એક મંડળી માંહે માંહે સલાહ કરના બેઠી કે જ્યારે હજરતે ઇસા અન્ના હવરીયોને, હુકમ હતો કે લોકોને હજરત ઇસા તરફ બોલાવે ત્યારે શું આપણે તેવો હુકમ નથી ? ખરેખર હજરત અને તેથીજ તેઓએ પોતાના ઉપદેશકો મામે ગામ અને દેશ દેશ મોકલવા શરૂ કર્યાં આજ દુન્યામાં કોઈ ખુલ્લો અથવા બામ કોઈ પણ પાદરી વિનનો નથી.

એવીજ રીતે ખુદાએ તઆલા કુરઆને શરીફમાં, આપણા પૈગમ્બર સાહેબ તરફ ખીતાબ કરીને શરમાવે છે કે ઉદ્દોઆએલા સખીલે રખમેક ખિલ હિકમતેય ખિલ મયઅ-હતીલ હસનહ. (એટલે) હે ! મોહમ્મદ સુદ્ધિતે ખુદાના રસ્તા તરફ બોલાવો, અને તહાર બોલાવવું હીકમત કહેતાં મજબુત દલીલો અને સારી સારી શીખામણો વડે હોવું જોઈએ.

આ ખીતાબ જેવી રીતે હું મોહમ્મદ સં. તરફ છે તેવી રીતે કુલ ઉમ્મતીયો તરફ પણ છે. હું મોહમ્મદ સં. ખુદાના એ હુકમ પ્રમાણે પુણ્ય રીતે કરી દેખાડવું અને પોતાના ઉમ્મતીયોને એનો અમલ સોંપ્યો, તો વાંચકો ! આપણે પણ એ કામ માટે તત્પર થવું જોઈએ અને ચુસ્ત કમર બાંધી એજ હેતુ પાર પાડવા સ્થપાએલી અન્બુમને દાવતુલ હસ્લામને મદદ કરવી જોઈએ.

એ અનન્બુમન તરફથી દાવતુલ હસ્લામ નામનું ફારશી તથા ગિરદુ એક પેપર પખવાડીક નીકળે છે તેમાં દરેક સવાલ કરનારા જે અપાએલા જવાબ તેના સત્તાલ સાથે એવી તો ઉત્તમતાથી આપવામાં આવે છે કે તેવી ઉત્તમતા કુદરે જોવામાં આવી નથી. અધીપતી સાહેબ આપના આ ચાહુ પંદરમી સાલના પહેલા અંકમાં બાબીને સો રૂપિયાનું પનામ આપવું બહાર કરેલું છે તે વાંચી, મજબૂર દાવતુલ હસ્લામ પેપરમાં જે બાબીયોનો રદ લખાય છે તેનો તરજુમો આપવાનું મન થયું, જે વાંચકોને ધણેજ લાભ પહોંચાડવા વિના નહીંજ રહે અને એવા અંગ્રાન, તથા બરમાઇ જેવેના બાબીને સજ્જડ જવાબ મળ્યા

વિના નહીં રહે ખુદા તેવાઓને બુદ્ધિ આપે મેં આપની આખી તફસીર વાંચી છે તેમાં કયે પણ એવી બાબત મ્હારા જીવામાં આવી નથી કે જેથી બાળી મઝહબ સાખીત થતો હોય. મને આશા છે કે આપ તમારા જગપ્રસિદ્ધ માસીકમાં બાળીયોનો જે રદ દાવતુલ ઇસ્લામ પેપરમાં છપાય છે તેનો તરજુમો સ્વીકારી આભારી કરશો.

દાવતુલ ઇસ્લામ અખબારના એડીટર જતાબ મૈલાના વમુક્તદાના મોલવી હાથ સમયદ મોહમ્મદઅલી દાદયુલ હસનામ સાહેબે અંગ્રુમને દાવતુલ ઇસ્લામના બીડી બજાર મુબમમાં આવેલા હોલમાં ઇસ્લામની સત્યતા સંબંધે બાપા આપતાં ૪૨માબ્દુ કે દસ્તામની સત્યતા સાખીત કરવા માટે દલીલ માગતારો જેવી દલીલ માંગે તેવી દલીલ આપી શકાય છે, પરંતુ જે (ઇરાનમાં હમણાંજ આશરે સાઠ વર્ષ ઉપર જાહેર થએલાં) બાળી મઝહબના પૈરવ એમ કહેતાં હોય કે ઇસ્લામની સામેતી માટે જે દલીલો છે તેજ દલીલો બાળી મઝહબના ખરા પણાની છે, તો તેઓનું તેમ કહેવું તદ્દન ખોટું છે, હું દાદયુલ ઇસ્લામ દુન્યાના લગભગ સર્વ ધર્મો અને મઝહબોને સારી પેઠે જાણું છું અને સર્વથી ખબરદાર છું તેવીજ રીતે આ બાળી મઝહબને પણ ઘણી સારી રીતે જાણું છું^૧ બાળી મઝહબવાળાઓનું કહેવું એવું છે કે ઇસ્લામ ધર્મ આ ઝમાનામાં મનસુખ (રફ) થઇ ગયો અને તેની જગ્યાએ બાળી મઝહબ આવ્યો અને તે આ ઝમાનાનો ખરો—હક મઝહબ છે.

બાળી મઝહબની આ સંબંધેની દલીલ ઘણીજ હંસી કાઢવા યોગ્ય છે, ઇસ્લામની સામેતીની અનેક—અગણિત દલીલોમાંથી એક દલીલ મોતવાતેર રીવાયતથી વર્ણન થતાં મોઅજ્જાઓ છે, પરંતુ બાળી લોકો મોઅજ્જાઓને માનતા નથી અને તેથી તેમનું એમ કહેવું કે ઇસ્લામ માટે જે દલીલ છે તે દલીલ બાળી મઝહબ માટે પણ છે, તો જ્યારે તેઓ મોઅજ્જાને માનતા નથી ત્યારે તેઓનું કહેવું જુદું ખોટું હયું અને તેમનીજ દલીલથી રદ થયું, બાળી લોકો કહે છે કે, બાળ ૨ અને બહુ ૩ જેઓ બાળીયોના ખુદા છે, તેઓએ કોઇ મોઅજ્જા દેખાડ્યો નથી, તો ઇસ્લામની મોઅજ્જા વાળી દલીલ તેમના ખુદાઓ માટે દરતી નથી, તેઓ પોતે, તેમના ખુદાઓએ કોઇ મોઅજ્જા દેખાડ્યો નથી, એમ કબુલ કરે છે, તેઓનું કહેવું એવું છે કે પૈગમ્બરનું ખરાપણું સાખીત થવા માટે તેણે પોતાના દાવા પછી માત્ર કોઇ કીતાબ લખતી અથવા કોઇ પુસ્તક રચવું, પુસ્તું છે, ઇતશાઅફ્લાહ હું આ ધર્મનો રદ પુર્ણ રીતે બયાન કરીશ, હીંદુસ્તાનના કેટલાંક લોકોનું માનવું એવું છે કે ઇરાનમાં બાળી ઘણા છે, અને લગભગ સર્વ ઇરાનીયો બાળી થઇ ગયા છે, આ વાત તદ્દન ખોટી છે. ઇરાનમાં માત્ર નહીં જેવા, આઝર્માં નમક સમાન લોકો બાળી છે, બાળી શીરકાની ગણતરી કરતાં જણાય છે કે સાઠ વર્ષ જેવી મુદતમાં (એટલે બાળી મઝહબ શરૂ થવાથી તે અધ્યાપીલગીમાં) તેના પૈરવોએ એટલી બધી કોશીશો કીધી કે પેતાનો મઝહબ ફેલાવવા ખાતર પોતાના છવ બોયા, છતાં બાળી ધર્મના પૈરવોની સંખ્યા એ હજાર કરતાં પણ ઓછી છે, વર્ષોના વર્ષ થયાં બાળી લોકો અમેરીકામાં ઉપદેશ કરે છે અને ત્યાંના લોકોને બાળી ધર્મ તરફ ખેલાવે છે, પરંતુ ત્યાં અધ્યાપીલગીમાં માત્ર ચૌદ

૧—તેઓ ઇરાનના રહેવાશી છે એટલે બાળી ધર્મને ઘણી સારી પેઠે જાણતા હોવાનું જોઇયે. ૨—મીરઝા મોહમ્મદ બાગ ૩—બહાઉલ્લાહ જે મોહમ્મદ બાગની પછી થયો.

માણસોજ બાપી થવાજ પામ્યા છે. અને બાપીયોએ એમ જાહેર કરી દીધું છે કે અમેરીકામાં ચૈદ મીધ્યન (એક કરોડ અને ચાલીસ લાખ માણસો) જણાઓએ બાપી ધર્મ સ્વીકાર્યો છે, કેટલી ગપ ! ખરેખર જુદું બોલવું તો પછી બપીતી શામાટે કરવી ? (દા. ઇ. અંક બીજો) આ પછી તે સાહેબને કોઈએ બાપી મઝહુબ વિશેલંગાણુ યુક્ત પત્ર લખી કેટલાંક સવાલ પુછ્યાં છે, જેનો જવાબ તેઓ તેના સવાલ સહિત પોતાના પેપરમાં છાપે છે તેમાંથી બાબદ્ધ રૂપે સવાલ અને જવાબના તરજુમાને આપ સમક્ષ રજુ કર્યું.

સવાલ—મને મુ'બમમાં એક બાપી થઈ ગએલા મીત્રની સાથે મુલાકાત કરવાનો પ્રસંગ મળ્યો. હું તેને બાપી થઈ ગએલો જોઈ ઘણો દીલગીર થયો, મેં તેને ઘણો સમજાવ્યો અને કહ્યું કે તે' પાક મઝહુબ ઇસ્લામને મુકી એક એવો તકત્તદી ધર્મ સ્વીકાર્યો કે જેમાં માત્ર છુટા પણા વિના બીજું કંઈ નથી એ જાણી મને ઘણો ખેદ થાય છે. તે મારી દીલગીરી પ્રત્યે ધ્યાન આપે તે બદલ, મેં બાપી ધર્મ ન સ્વીકાર્યો તેથી તે ઉલટો દીલગીર થતાં મંડ્યો. તેણે કહ્યું કે હમામ મેં હદી જાહેર થવાથી ઇસ્લામ ધર્મ મનસુખ થઈ ગયો, અને નવી શરીયતે બાપીનો જમાનો આવ્યો, તેણે કહ્યું કે બેહારૂલ અનવારની તેરમી અથવા ચૈદમી છત્રમાં એક અથવા બે હદીસો એવા બાબદ્ધની છે કે હજ તે હમામે મેહદી અં બરાતમાં નવી કીતાબ સાથે જાહેર થશે, અને સાત વર્ષ સુધી બરાતી લોકોને ઉપદેશ (હિદાયત) કરશે, ત્યાર પછી હઠ ધરમી લોકોના હાથે માર્યા જશે, શું ખરેખર બાપી હદીસ બેહારૂલ અનવારમાં છે ? બાપી લોકોના આ દાવાએ મુ'બમમાં કેટલાંક લોકોને બટકતી ગુમરાહ કીધાં છે, બાપી લોકો કહે છે કે તે હદીસ મુજબ તે માણસ (મીરઝા મોહમદ બાબ) જાહેર થયો અને નવી કીતાબ લાવ્યો અને માર્યો એ ગયો મને આ હદીસ વિશે ખબર નથી પરંતુ એટલું કહી શકું કે આ તેમનું કહેવું જુદું છે, માત્ર હમામ મેહદીના બારામાં એક અથવા બે હદીસને માની લઇએ અને તે વિશેની હાજરો હદીસોને મુકી દઇએ એ કેવી રીતે બની શકે ? હાજરો હદીસોમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે, જ્યારે ઇસ્લામનું માત્ર નામજ બાકી રહેવા પામશે ત્યારે હમામે મેહદી સત્તા અને તલવારની સાથે પ્રગટ થશે, બાપી લોકોએ આ વિશે કેટલો ગપ ગોળો ચલાવ્યો છે એના સંબંધમાં જો આપ ખુલાસો કરશો તો હું ઘણો આભારી થઇશ.

જવાબ—(દાઇયુઝ ઇસ્લામ સાહેબ તરફથી) એવી હદીસો કીતાબે બેહારૂલ અનવારમાં નથી, સુન્ની અને શીઆ બન્નેની કીતાબોમાં હજરતે હમામે મેહદી અંના બારામાં ઘણી હદીસો છે જે ઉપરથી એમજ સિદ્ધ થાય છે કે હજરતે હમામે મેહદી અંનું નામ હજરતે મોહમ્મદ સંનું નામ છે જેઓ હીં સં ૨૫૬ માં હજરતે હમામે હસને અસ્કરી અં ને ઘરે નરજુસ ખાતુથી જન્મ પામ્યા છે, અને હમણાં તે ગાયમ છે. આખર જમાનામાં જાહેર થશે અને ઇસ્લામ ધર્મને પ્રસારશે, તે મોઅજ્જા દેખાડશે અને તલવાર વડે બાપી દુન્યાને ઇસ્લામ સ્વીકારાવશે, તેમના જાહેર થવાની આશા, મક્કામાં આવેલા “રૂકન” અને “મકામ”ની વચ્ચે હશે તો જે માણસ તેરમી સદીમાં જન્મ્યા હોય તેમને અને તે હમામને જાણે ? હમણાં એટલે તેરમી

સદીમાં દાવો કરનાર એકતો મીરઝા રઝા શીરાઝના કાપડીયાનો દીકરો, અને બીજો મીરઝા ખુઝુર્ગ માઝનદરનીનો દીકરો હતો, તેઓ બંને જણાઓએ ખરું પુછે તો ખુદાઇનો દાવો કયો છે અને તે બાબત અમે આવતા અંકોમાં તેમનીજ કિતાબોથી સાબીત કરી દેખાડી આપીશું, પહેલાં માણસે (મીરઝા મોહમ્મદે) ઇસ્લામ શરીયતની વિરૂધ અહકામ લખ્યાં ઇસ્લામને મનસુખ ગણ્યો, પહેલાંની શરીયતોમાં જે જે મેહરમોની સાથે નીકાહ હરામ હતાં તેવા મેહરમોની સાથે નીકાહ કરવા જાયઝ દરાવ્યા, તેના મરણ પછી બીજા માણસે (અહાઉસ્લાહે) તેના એટલે મીરઝા મોહમ્મદ બાબના લખેલાં અહકામોને મનસુખ કીધાં, અને તને બદલે બીજા હુકમો જારી કીધાં તેના સર્વ હુકમોમાંથી એક હુકમ એ છે કે ઇસ્લામના સર્વ હમ્મામ (ન્કાવણીયા) હરામ છે, આ બંને જણાઓના અહકામ આએજ પવતા સવાલોના જવાબ આપતી વેગાએ વર્ણન કરી દેખાડીશ.

ઇસ્લામ ધર્મ સગંધે ન્હાતું બચ્ચું જાણે છે કે તે છેલ્લો આખેરી દીન—ધર્મ છે, તેને મનસુખ કરનાર કોઈ દીન કે ધર્મ આવનારો નથી, હઝરતે મોહમ્મદ સં છેલ્લા નબી અને પૈગમ્બર છે, અને તેઓએ ફરમાવ્યું છે કે મહારા દીનની બાદ ખુદા તરફથી કોઈ દીન આવશે નહીં. મુસલમાન તો ખૈર જે તમે બીજા કોઈ ધર્મના માણસને પણ પુછશે તો તે પણ કહેશે કે હઝરતે મોહમ્મદ સંમે પોતાને આખર પૈગમ્બર ગણેલ છે અને પોતાના દીનને કદીએ મનસુખ ન થાય એવો સર્વદા કાયમ દીન બતાવેલ છે, ઇસ્લામ હમેશાં આખરી દીન ગણાતો આવ્યો છે અને ગણાતો રહેશે, આવી સ્થાંતિમાં કેવી રીતે બનવા જોગ ગણી શકાય કે ઇસ્લામની કીતાબોમાંજ કોઈ માણસ ઇરાનમાં મેહદી તરીકે જાહેર થશે અને સાત વર્ષ દાવત કરશે ઇલાદી હોય ? !! કોઈ માણસ ઇસ્લામ વિરૂધ અહકામ લખતો હોય, ઇસ્લામને મનસુખ ગણતો હોય, ખુદાઇનો દાવો કરતો હોય, તેને હક ઉપર હોવો ઇસ્લામી કીતાબો જાહેર કરતી હોય એવું મંદ બુદ્ધિનો મુર્ખ માણસ પણ માની શકશે નહીં. અને કદાચ માનો કે ઇસ્લામી કીતાબોમાં એવી એકાદ બે ઝંઘડિ (અશકત) હદીસો વર્ણન થએલી હોય તો પણ તેને લાખો સહીહ (ખરી) અને તેનાથી ઉદ્દટી હદીસોના મુકાબલામાં રદ કરવો જોઇએ, નકે એ એકાદ બે ઝંઘડિ પાયા બીનાની હદીસોના આધારે નવો ધર્મ—દીન સ્થાપવો જોઇએ, અને આશ્ચર્ય તો એ બાબતનો છે કે ઇસ્લામની કીતાબોમાં બાબી લોકો પોતાના મઝહબને લગાર પણ સાબીત કરી શકે એવી ઝંઘડિ એકાદ બે હદીસો પણ સમુળગી નથી હવેના અંકોમાં, બાબી લોકો, જે હદીસોને, પોતાના મઝહબની સામેતી માટે પેશ કરે છે તે હદીસો લખવામાં આવશે અને વિચારવંત સાહેબો પાસેથી ન્યયની ખાતર પુછવામાં આવશે કે એ હદીસો કોશ માત્ર પણ તેમના દાવાને પુષ્ટિ આપે છે કે નહીં, ખરેખર એ હદીસો તેમના દાવાને લગારે પુષ્ટિ આપી શકતી નથી.

(દાં ૪૦ અંક ત્રીજો)

(અપુરુ.)

અમદાવાદ શહેનજત ઓફીસ તાં ૨૩ જુન સન ૧૯૦૭ મેં પોલીટીકલ ભોમીયાના અધીપતી સાહેબ.

જોગ અમદાવાદ.

સલામ બાદ લખનાનું કે કેટલાક અંક થયા આપે આપના માન પામેલા પત્રમાં જુજરાતી છઠ્ઠી ચોપડીમાં જે પાઠ અફઝલુ હમુસલીન ખાતેમુન્નખીયીન હઝરતે મોહમ્મદે સુસ્તફા સં વીશે લખાણેલ છે અને તેમાં લખનારની કેટલીક ભુલ છે અને તેમાં હઝરત માટે તોછડા અને બેઅદબી ભરેલા શબ્દો વાપરેલા છે, તેથી ઇસલામી બીરાદરોને વાકેફ થવા અને એ પાઠ વાંચીને ઇસલામી બાળકોના મન ઉપર મોટી અસર થવા પામે નહીં તે અટકાવા તેમજ ઇસલામી બાળકોને મોઢેથા એ પાક અને પાકીયા પૈગમબર કે તેઓ ખુદાના ખાસ વઝીર તરીકે છે તેઓને તોછડા શબ્દ વડે યાદ કરી તેઓને માહું ન લાગે એ બંધ પાડવા આપે ધ્યાન બેઠ્યું તે ખરેખર વખાણવા અને તાઅરીફ કરવા લાયક છે, અને તેથી આપે જુજરાતી વાંચક વર્ગ ઇસલામીઓ ઉપર મોહું જોહસાન કર્યું છે, તે બાબે ઇસલામીઓ તરફથી આપને અરહુમા (શાખ શી) અને આફરીન ઘટે છે.

આપણા પયગમબર સંતું નામ મુબારક લેવાય તે વખતે આપ ઉપર દેરદપડવી લાજીમ છે, તેને બદલે આપણા બચ્ચા બેઅદબી ભરેલા શબ્દો હરવખત વાંચે તે ઘણીજ ભુલ કહેવાય તો ઊમ્મેદ છે કે આ બાબે ઇસલામી આજેવાનો નવશોરવાને આદીલને ભુલાવે એવી અદાલત કરનાર સરકારને અરજ કરશે, જોઈલે ખુશીથી એ પાઠ કાઢી નાખી હવે પછીની આવૃત્તીમાં નહીં છપાવા ગોઠવણ કરશે.

આ વીશે કેટલાક સાહેબોએ લખાણ મોકલ્યા જે આપે થેગંક છાપેલ છે તેમાં તાં ૧૩ મી જુનના અંકમાં મી. મુખનવરતરફનો

વીષય પ્રગટ થયો તેમાં છે કે તે પાઠમાં તો-છડા શબ્દો ઉપરાંત બે.ટી વીગતેને: પણ સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે, જેમકે તે પાઠમાં છે કે “અલી” “મોહમ્મદ”નો ભત્રીજો અને જમાઈ હતો, તો સાહેબ મોહમ્મદને લો પ્રમાણે ભત્રીજો જમાઈ થઈ શકેજ નહીં, ખરી વીગત તો આમ છે કે હઝરત અલી અં હઝરતે મોહમ્મદ સંના પીત્રાઈ ભાઈ અને જમાઈ હતા.

તો આ બાબે જાણવું કે એ પાઠ વાળાએ અલખત ભુલ કરી છે કે હઝરત અલી ભત્રીજા નહતા, પણ ભત્રીજો જમાઈ થઈ શકેજ નહીં એ મસઅલામાં મી. મુખનવરતી નજર મુક થઈ ગઈ છે, કેમકે ઇસલામમાં ભત્રીજો જમાઈ થઈ શકે છે અને તેમાં મતભેદ પણ નથી.

છઠ્ઠી ચોપડીમાં છે કે હં મોહમ્મદ સં જનાબે ખદીજને લાં નોકર રહ્યા હતા, તે વીશે જાણવું કે આપ એજંટ તરીકે જં ખતીજનો માલ વેચવા શામ ગયાહતા, અને જં ખદીજ શાદી થવાની પહેલેજ હઝરતને માલ વેચવા મોકલ્યા ત્યારે આપને પોતાના આકા અને સરકાર કહેતા હતાં, અને આપની ખીદમત માટે જુલામ સાથે આવ્યો હતો.

આપને ૪૦ વરસની ઊમરે નોખુવત મળી તે જાહેર રીતે, પણ આપનો અસલથીજ નખી હતા, આપ ફરગવતા હતા કે હઝરતે આદમ અં માટી અને પાણીમાં હતાલરથી હું નખીછું, આપ પૈદા થયા તેજ વખતે આપે ખુદાની વહદનીયત (યકતાઈ)ની અને પોતે તેના પયગમબર હોવાની ગવાહી આપી, આપ રસ્તામાં જતા હતા તો ઝાડમાંથી આંવાજ આવતો કે “અફસલામો અલયક યારમુ-લહ્લાહ” (અજો ખુદાના રસૂલ આપ ઉપર

સલામ થાય) વીંળાખતો લખવાથી લંખાણ
ચાપ તેથી ખતમ કરી ઊભોદ રાખુ છું કે
હજરતને જાહેરી નોખુવત મળવાની પહેલે
આપનો ખાસ જાણુવા જેવો અહવાલ કે જેથી
શ્રેણી સાહેબો અનુદયા છે તે લખી નાની
એવી એક કીતાબ જાહેર પાડું.

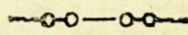
લીંબ હાજી યુલામઅલી

હાજી ઇસમાઈલ.

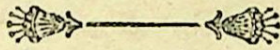
અધીપતી રાહેનજાત અને તુરેકમાન
યુજરાતીમાં દુરઆને શરીફની
તફસીર વીં ૧૦૬ કીતા-
બોના કર્તા.

પરચુરણ.

ખોદે તે પડે ! વાવે તેણું લણે !!

“જોએ ગેઝે”નો ઐરંગઝાહનો ખખર
પત્રી નીચલી હકાકત જણાવે છે;—

“ તા. ૨૮ મી મારચની રાત્રે ઐરંગ
પુરામાં એક ખુનનો બનાવ બન્યો હતો. એક
કણ્ઠી સ્ત્રીના છોકરાને પાણીવા તણીના એક
શ્રીમત બાઈએ ઉદારતાથી ખરચ પુરો પાડ્યો.
લગનની રાત્રે તે બાઈ પોતાની બેઠનનાં ઘર-
માંજ સુતો બેઠનની મતી બગડી અને બાઈના
દ્રવ્યની વાતો જાણી તેના ખુનનો ઘાટ ઘડ્યો,
પરંતુ પેલા તબંગરને કાંઈક ખખર એ નીશે
પડી, જેથી તે છુપ્યોજ ઘરમાંથી રાત્રે જાહેર
નીકળી ગયો. પેલી સ્ત્રીએ તેજ રાત્રે અધારાનો
લાભ લઈ બાઈને માટે રાખેલા ચોરડામાં જઈ
બીજાના ઉપર સુતેલા આસામીને તલવારે કાપી
નાખ્યો. તેમ કીધા બાદ અતી સળગાવી જુવે
છે તો પોતાનોજ પુત્ર ! તુલત ગભરાઈને ના
સવાની ગોઠવણ આ સ્ત્રીએ તો કરી, પણ

પેલા મામાએ અગાઉથી પોલીસને ખખર આપી
દીધેલી, માટે નાસવા અગાઉ તે કુકરમી સ્ત્રી
પકડાઈ ગઈ આ ખુની ચોરડા તથા તેના
ખાવીંદની તપાસ સેશનસ જડજ આગળ
નીકળશે. ”

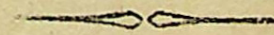

કોકાનાડા ખાતેની સંસારી કોનફરન્સમાં
લગન વિગેરે પ્રસંગી મજલીસોમાં નાયની
બદી બંધ કરવાનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો.

અરબો અખખાર “ અદ્દના ” ઇરાનના
શાહ વીધે લખતાં નીચે મુજબ જણાવે છે.
નામદાર ઇરાનના શાહની ઉમર ૩૪ વરસની
છે તેમના વીધે કહેવામાં આવે છે કે પુરવના
શાહોની માફક તેઓ ઝાઝી વાર મહેલમાં
રહેતા નથી શાહી કુટુંબની રક્ત એક સ્ત્રી
તેમના “ નીકાહ ” માં છે તેઓ ઉડાઉ નથી.
કહેવ.માં આવે છે કે તે નામદાર પુખ્ત અને
મકમ વીચારો ધરાવે છે. આગળ ચાલતાં તે
લખે છે કે એ નામદાર મુસ્લિમના હાકેમે
સાથે ટેલીફોનથી વાત કરે છે. જો કોઈ ફર-
યાદી ટેલીફોનથી શાહને કાંઈ કહેવા માગે છે
તો એ નામદાર તરતજ તેની ફરીયાદ સાંભળે
છે વગેરે.

૩૦ મહમદ શાહની દીવસોજ મેહોર
દારે લાહોરની અંજુમને હીમાયતે ઇસલામ
તરફથી ચલાવવામાં આવતા યતીમખાનાના
નાવારેસ બચાંબોની કેળણી તથા પરવરીશ
કરવાના ફંડમાં રૂ. ૧૮૦૦૦ આપ્યા છે.
(ઇસલામ ગેઝેટ.)

ખંભાત પાસે પેટલાદથી એક અલી
નામના રાખસ મયા મહીનામાં અંતે આવેલા
તેઓ કહેતા હતા હું ખુખારી સમયદહુ મારી
શાહી થઈ નહીં તે વખતે ઇરાદો હતો કે જે
ચોરડા નામ ફાતેના હેમ તેની સાથે શાહી

કરીશ, તેમજ થયું, પછી ઇસાએ ક્યો કે પહેલે છોકરો થાય તેનું નામ હુસેન રાખીશ, અને બીજો છોકરો થાય તેનું નામ હુસેન રાખીશ, તો ખુદાએ બે ફરજાંદ આપ્યા છે, એકની જિંદગી ૪ વરસની છે, બીજીની ૩ વરસની અને એજ નામ રાખ્યા છે, પહેલો છોકરો જન્મ પામ્યો તેના એક વરસે તેજ મહીનો અને તેજ તારીખે બીજો છોકરો જન્મ પામ્યો છે.

સવાલનો જવાબ.

કબુતર રાખે તે શખસ ખુતી અને મુશ-લીસ થાય છે, તે વાત ખોટી છે, પણ કબુતર પાળવામાં હદીસોમાં સવાબ તથા ધણા ફાયદા વારીદ થયા છે, જે ઘરમાં કબુતર હોય તે ઘર જીનના તોફાનથી અમાનમાં રહે છે, શય-તાન દુર થાય છે, હુદયતુલ્લુતકીનમાં છે કે દાજીબ બીન ફરકદથી મનકુલ છે તે કહે છે કે મેં હજરતે ઇમામે જાઅફરે સાદેક અન્ના ઘરમાં રાઅખ્ખી જાતનું કબુતર જોયું કે તે બહુજ ખોલે છે, હજરતે પુછ્યું આશું કહે છે તુ જાણે છે? મેં ચરજ કરી નહીં, આપે ફરમાવ્યું કે ઇમામે હુસેન અન્ના દાતીલો ઉપર નરરીન કરે છે, માટે એ કબુતરને ઘરમાં પાળજો. કેટલીક હદીસોમાં છે કે ખાનગી કબુતર તેમજ “યાહુ” જાતનું કબુતર (કે તે “યાહુ” બોલ્યા કરે છે) ખુદાને બહુજ પાદ કરે છે, અને અહલેબૈતને દોસ્ત રાખે છે, અને ઘરના માણસોને દોઆ આપે છે કે ખુદા ત-મોને ખરકત આપે.

મધ્યીતને શુસલ આપવાથી મસે મધ-યીતનું શુસલ ચડ્યું, તે પછી એહતેન્નામ થયું તો જનાબે શેખની રાય મુજબ જના-બતની નીચ્ચતથી એક શુસલ કરે અને મસે મધ્યીતનું તેમાં દાખલ કરે તો બસ છે.

જુદી જુદી હદીસો.

(હુદયતુલ્લુતકીનથી.)

હદીસ ૧૭૨૮ હજરતે ઇમામે જાઅફરે સાદેક અન્ના ફરમાવ્યું કે કાલામરીમાં મોત સી-વાય તમામ બીમારીથી શીફા છે.

હૃ ૧૭૩૦ એજ હજરતને કોઇ શખસે ચરજ કરી કે પેશાબ વધારે આવવાથી ઇન્ન પહોંચે છે માટે કાંઇ ઇલાજ બતાવો. આપે ફરમાવ્યું કે કાળામરી મળસકે ખા, અને હું તાવ દુર થવા માથાનો દુખાવો દુર થવા આં-ખનું દરદ દુર થવા તેમજ પેટનો દુખાવો દુર થવા બલકે તમામ દરદો દુર થવા કાળામરી ખાઉછું અને ખુદા મને તેથી શીફા આપે છે.

હૃ ૧૭૩૧ હજરતે ઇમામે જાઅફરે સા-દેક અન્ના થી મનકુલ છે કે જે કોઇ મોઅમ્મી-નને ખાણું ખવરાવે તેના માટે બેહીશ્ત વા-જબ થાય છે, અને જે કોઇ કાફરને ખવરાવે તો ખુદા ઉપર લાઝીમ છે કે તેનું પેટ જલ-નમના ઝકકુમથી બરે. હૃ ૧૭૩૨ બીજી હદીસમાં છે કે જે કોઇ ત્રણ મુસલમાનોને ખવરાવે તેને ખુદાએતઆલા ત્રણ બેહીશ્તમાંથી ખાણું ખવરાવશે. ૧-જન્નતુંદરીરદૌસ, ૨-જન્-નતે અદન, ૩-જન્નતે તુશા, હૃ ૧૭૩૩ બીજી હદીસે હસનમાં હજરતે રસુલે ખુદા સન્ધી મનકુલ છે કે મોઅમ્મીન ઉપર મોઅમ્મીનના ૭ હક છે.

- ૧-તેની સામે તેની તબાજીમ કરે
- ૨-દીલમાં તેની મોહબ્બત રાખે.
- ૩-પેતાનો ગાલ તેના માટે વાપરે.
- ૪-તેની ગીજત કરવી હરામ કરે.
- ૫-બીમાર થાય તો જોવા જાય.
- ૬-ખુદાની રહમતે પોંચે તો મધ્યીતમાં હાજર થાય.
- ૭-તેના મરવા પછી નેહી સીવાય તેની બીજી વાત ન કરે.

ઈન્ના લિલ્લાહે વઈન્ના એલયહે રાજેઝૌન.

દીલગીરી ! દીલગીરી !!

લખનાને ઘણીજ દીલગીરી ઊપજે છે કે નોસીએ માડાગાસકર વાળા શેઠ ગુલામઅલી ભાઈ કાનજીભાઈ ગયા જીન મહીનાની ૯ મી તારીએ ખુદાની રહમતે પહોંચ્યા એ સાહેબને કુંક હાલ-એ સાહેબ અસલ પોરબંદર પાસે રાવળના રહેવાશી હતા, વેલપાર અર્થે નોસીએ માડાગાસકરમાં રેહતા હતા તેઓ છભાઈ હતા, આથી પહેલે ચાર ભાઈ ખુદાની રહમતે પહોંચ્યા હતા, તેઓ તથા તેઓના એક ભાઈ માવજીભાઈ હયાત હતા તે લાંબી મુદતથી ખીમાર હતા અને નોસીએમાં હતા, ગુલામ અલીભાઈ કરળલા ગયા પછી માવજીભાઈ ગુજરી ગયા.

ગુલામઅલીભાઈ દીનદર મોહીજીએ અહલે જૈતે અતહાર રાહેનજાત અને નુરેઈઆને દીલોજાનથી ચાહનાર હતા, એ સાહેબ હર વખત લખતા કે મુલાકાતનો ધણો શોખ છે, છેવટે ઝીયારત અને હજ વીં માટે ગયા ઝીલહજ મહીનામાં નોસીએથી અત્રે અમદાવાદ આવ્યા, અને થોડા દીવસ રહી ઇદગદીરની મજલીસ અને જમનાનું કરીને રાવળ ગયા ત્યાં દેટલાક દીવસ રહીને પોતાની માતાજી તથા ભાભીયોને દીન ઇસલામ કબુલ કરાવા કોશીશ કરી છેવટે મહા મુશકેલે તેઓની માતાજીએ તથા તેઓના ભાઈ મરહુમ વાલજી ભાઈની ધરવાળી તથા એક દીકરો ૧૨ વરસનો અને તેથી જરા મોટી દીકરી તેઓએ હક મજહબ કબુલ કરવાથી તેઓને લખને મોહરરમની ૩ જી તારીએ અમદાવાદ આવ્યા, અને સગવડે જીદુ મકાન લખને રહ્યા, મોહરરમમાં જોનયાજ કરી, અને મોહરરમની ૧૨ તારીએ ઝીયા.

રત કરવ જવા માટે પોતાની માતાજીને સાથે લઈ મુંજી ગયા અને પોતાના મરહુમભાઈ વાલજીભાઈની ધરવાળી અને બન્ને બચ્ચાઓને અત્રે મુકી ગયા, અને મને ભલામણ કરી ગયા કે તેઓને નમાઝ તહારત મસાએલ ઊસુલેદીન ડુરએદીન વીંની તાલીમ આપજો, અને હું આવું ત્યાં સુધી તમામ વાતે હુશીયાર કરી રાખજો, અંતે એ સરવેને કપડા લાવી સીવડાવી આપજો અને ખાંસ દીકરીને એક જોડો રેશમી કપડા લાવી દેજો અને ખજર રાખજો, તેઓના કહેવા મુજબ અમોએ અમલ કયો, નમાઝ તહારત એતેકાદ વીં જરૂરો બાજતો યાદ કરાવી. પલેગના સળખથી બારગામ જવું પડ્યું તો તેઓને પણ સાથે લઈ ગયા, એ ગુલામ અલીભાઈ તથા તેઓની માતાજી અને નોસીએ વાળા શેઠ ખમીસાભાઈ સુમાર પોતાના ધરના માણસો તથા માતાજી અને જોન (મરહુમ હાજી આલી ભાઈ થાવરની વીંધવા) અને (એ મરહુમનો ફરજંદ) અળદેસ્તુલને સાથે લઈ ઝીયારત માટે રવાના થયા, અને હાજી અલીજી નામના એક ગરીબ શીઆતે મારી ભલામણથી સાથે લઈ ગયા.

રસ્તામાં ગુલામઅલી ભાઈની તબીયત સેજસાજ બગડી હતી પણ કાઝમૈન કરળલા સામરા અને નજદ વીં સર્વે જગ્યોની ઝીયા-રતો કરીને પાછા આવ્યા તે વખતે દરયામાં જરા મોઝા વધારે હોવાથી એ સરવે કરાંચી ઊતર્યા, અને ખમીસાભાઈને પોરબંદરની ઇસ્તીમર તરત મળવાથી તેમાં રવાના થઈ ગયા, અને ગુલામઅલીભાઈ કરાંચી ઊતરીને વધારે ખીમાર થવાથી મને પોસ્ટ કારડ લખેલો કે હું

બીમાર થઇ ગયો છું હયાતી હશે તો મુલાકાત થશે નહીં તો બોલ્યું ચાલ્યું માર કરી જાતે હાથો શાદ કરશો, આ કારડ વાંચી મેં ટેલીફાઈ કર્યો કે કોઈને મોકલું? તેઓનો જવાબ આવવાથી અત્રેથી મારા ફરજદ મોહમ્મદઅલીને કરાંચી રવાના કર્યો, તેણે ત્યાં જઈ બે ત્રણ દિવસ રહી દવા કરી હેવટે રેલવું સેંકડ કલાસનું ખાતું રીઝવડ કરી તા. ૪ જુનના અત્રે લા. ગ્યો, અતરે ડાહરોની દવા કરી પણ કાંઈ વળ્યું નહીં, અને તા. ૯ જુન રવીવારના રાત્રે ૧૧ વાગે ખુદની રહમતે પહોંચ્યા, સોમવારે શુસલ કફન આપી અતરે દફન કર્યા, અફસોસ અતરે આવ્યા ત્યારે જીભ બંધ થઇ ગઇ હતી કાંઈ પણ વાત કરી શક્યા નહીં સેજ સાજ બોલતા તે પુર નહીં. એકાદ વખત પોંતાના ભત્રીજા શુલામહસેનને પુછ્યું નમાઝ સીખ્યો? તો કહ્યું હા, આઠ મનની મનમાં રહી ગઇ, વાતો કરવા ઘણુંએ દીલ થતુ પણ બોલી શકતા નહતા, પછી અતરેથી શેઠ ખમીસાભાઈ સુમારને રાણાવાવ કાગળ લખ્યો તેથી તે આવ્યા અને મરહુમની માતાજી તેમજ ભાભી અને બચ્ચાઓને ક્યાં રાખવા શું કરવું તે મશવેરો કર્યો, ખમીસાભાઈએ કહ્યું કે નોસીમેથી અતરે આવ્યા તે વખતે મરહુમે પોતાનું વીલ કરી રજીસ્ટર કરેલ છે, તેમાં ૮૦ ફનજી દુવારકાદસવાળાને તથા મને (ખમી-

સાભાઈને) ટસ્ટી કર્યા છે, તો વસીયત મુજબ અમલ કરીશું.

મરહુમ અતરે આવેલા તે વખતે મોહરમમાં બે નયાઝો કરી તેનો ખરચ અને તેઓએ થેડી રકમ રોકડી લીધી તથા તેઓના ભાઈના બચ્ચા વી. ને કપડા કરવી આપવા કહી ગયા અને તેઓ આવે ત્યાં સુધી ખરચ આપવા વી. માટે મુંબાઈથી બસો રૂપિયાની નોટ મોકલી, તેનો કુત્ર હીસાબ શેઠ ખમીસાભાઈને આપ્યો, બાકી રૂ. ૩૮૫૦ આમારા નીકળ્યા તે અમોને આપ્યા, ઉપરાંત મરહુમની મા તથા ભાભી અને ભત્રીજો અને ભત્રીજાના ખરચ માટે રૂ. ૧૩૬૦ આમોને આપી ગયા અને મરહુમની પાછળ મરહુમની વીસમાની મજલીસ કરી લાડવા જલેબી મેળ ખાતું અને ડાળનું જમણ કર્યું રૂ. ૪૪) બેઠા મજલીસમાં આપણી જમાતનો મોટો ભાગ ઉપરાંત મોમના હીંદુસ્તાની વી. ધણા માણસો આવ્યાહતા મજલીસ ઘણી સારી થઇ.

ખુદાવહે કરીમ અહલેબૈતના સન્કાથી એ મરહુમ જવારને જન્મત નસીબ કરે, અને વારસોને સખર અતા કરે, મરહુમની ઓરત અને બે દીકરા અને બે દીકરી એ સરવે નાની બનતા છે, અને ત્યાં દુકાન પણ સારી રીતે ચાલતી મુકી છે, મુંબાઈમાં બે આડસાઓ પાસે સારી રકમ છે.

દીલગીરી.

લખવાને ઘણી દીલગીરી હાંસીલ થાય છે કે મુંબાઈમાં શેઠ હાજી જીવરાજભાઈ ખટાઉને જુન મહીનાની નવમી તારીખે એકાએક રસ્તામાં ચકરી આવવાથી મસજીદમાં લઇ ગયા ત્યાં પા કઝાકની અંદર ખુદની રહમતે પહોંચી ગયા તેઓ ધણજ લાવક અને સાદા તો તથા ગરીબોને ઉદારતાથી આપનાર હતા તેઓ ગુજરી ગયા તે દીવસે મુંબાઈમાં મસજીદના હિસ્ટેટ માટે રૂ. ૫૭૦૦ ના મકાન ખરીદ કર્યા, મરહુમ પોતાની પાછળ એક નાનો છોકરો બે નાની છોકરીઓ અને વીધવા મુકી ગય. છે, મરહુમનો વહીવટ ઘણો બહોળો છે કે ઉમાન્ડા તથા જરમન ઇસ્ટ આફ્રીકામાં મોટી દુકાનો છે તેઓ પોતાની પાછળ લગભગ ચાર લાખ રૂપિયાનો વારસો મુકી ગયા છે, મરહુમના ગુજરવાથી મુંબાઈના ઇસ્તાઅશરીઓને ઘણી ખોટ ગઇ છે ખુદાએતઆલા મરહુમને જન્મત નસીબ કરે અને વારસોને સખર અતા કરે.

લી. અલીમહમ્મદ હાજી અબ્દલ્લાભાઈ હંસરાજ.

મજલીસ કરી.

શેઠ માધુભાઈ શામજી માધવાતાનાનાથી જારમા ઇમામ અન્ના નામ ઉપર સલવાત પઝવીને મોઝમીનેને જમાડવાના રૂપા મોકલ્યા તેમાંથી ગયા મહીનામાં ઇમામે ઝયતુલ આખે દીન અં ની વીલાદતની તારીખે એક મજલીસ ધામધુમથી કરી સરવેને જમવાતું ઇજન આપી સારૂ સારૂ ખાવાતું કરીને જમાડ્યા, અને મજલીસમાં વજેઝ નસીહત ઉપરાંત દુરદના નાચરા યુલદ કરાવ્યા અને તે મજલીસમાં નોસીખેવાળા શેઠ ખમીસાભાઈ સુમા-રભાઈ પણ હાજર હતા, મજલીસમાં આપણી જમાતના મરફ જોરતો ઉપરાંત સાદાત હીદુસ્તાની મોમના વીં ઘણા સાહેબો પધાર્યા હતા મજલીસમાં આસરે ચાલીસ રૂપીયા અરચ થયા જાહીના રૂપીયા ઇં એવીજ કોઈ તારીખે મજલીસ કરી સલવાતો પઝવીને વાપરીને પહોંચ છાપીયું.

પહોંચ.

ખજારદાર નામતું અઠવાડીક પત્ર મુજબથી મળ્યું વખાણવા લાયક છે. હીદાયતુલઆલમ નામતું નવું વોહરા મારીક અમરેલીથી મળ્યું. વખાણવા લાયક છે. આ મારીક વોહરા કોમ માટે ઘણું ફાયદાકારક થઈ પડશે. માટે ઉત્તેજન આપવા બલામણુ કરીએ છીએ.

રશીક, અખજારે ઇસ્લામ, હીદાયતુલમોઝમેનીન, જંગજાર સમાચાર, મેમણમીન, પોલી-દીકલ ભોમીયો; ઇસલામ ગેઝેટ, બાધબંધ, વીં મળે છે, સર્વેની ચડતી ચાહીએ છીએ.

પુશખખરીઓ.

ગયા અકમાં લખેલું કે રાણપુરમાં ઇમામવાડો લેવા રૂ ૨૫૦ માં મકાન લીધું તે ગડઅડના સખળથી રૂપીયા મોકલ્યા નથી, પણ પાછળથી સમજીતી થઈ ગઈ, એ ઘર સામી પાટીમાં ગયા હતા તે પાછા આવી ઇસ્તાઅશરમાં સહી આપી, અને ખુખારી સાદાતોએ કહ્યું મકાન લેશે તો મોમીન વધશે વીં તેથી અઢીસો રૂપીયા રાણપુર વાળા જોગ્ગ વલીભાઈ વોસરામને આપ્યા છે, અને મકાન દુસ્ત કરવાતું કામ ચાલે છે.

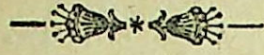
મુખાસા તરફ જીન્નમાં ગયા માહે રમઝાનમાં ઇમામવાડો વકફ કરી ખુલ્લો મુકેલ છે, તેનો ખરચ દરગહીને પાંચ રૂપીયા રાખેલ છે, અને નીચે મુજબ ત્યાં વાળા જોરાદરો દરમહીને લગજમ ભરે છે.

શેઠ અબ્દુલબાઈ નયુબાહની કું. રૂ ૫. અજમ હાજી મોહમ્મદ જાકર રૂ ૫

શેઠ તાલજીભાઈ બાણુની કું. રૂ ૫. અજમ હાજી મોહમ્મદ હાજી હસન રૂ ૫

ત્યાં પાંચ છ જોરાદરો છે તે સરવે એજ ઇમામવાડામાં તમાજ પડે છે, અને માહે રમઝાનમાં કુરઆનખાની વીં ચાપ છે, ખુદાએતઆલા એ સરવેને જઝાએ ખૈર અતા ફરમાવે.

કારેખૈરના નાણાની પહોંચ.

- ૨૧= શેઠ અલીભાઈ બાબુલચંદ ગામ સદકાને!
૩ ૧) ગરીબને આપ્યા છે. અને હં
અખ્યાસ અં નો ૩ ૧ હવે પછી.
- ૭૫ શેઠ બક્ષભાઈ બાકુભાઈ માંડવી કછ
ખુમસના.
- ૨૫ શેઠ મોહમદઅલી કરીમ મોમના હરેર
ખુમસના, એ બન્ને રકમના ૩ ૧૦૦)
ની નોટ તા. ૯-૭-૭ ના રોજે
લખનઉ જનાં મુજતહેદ સમયે
આકા હસન સાહેબને મોકલી.
- ૪૧૧ બંદેખુદા બેરબેરા હં અખ્યાસ અં
ના માનતાના મુસાફરને આપ્યા.
- ૧૪૧૧= શેઠ નુરમામદભાઈ ઘેલાભાઈ ફારટદાશીન
પચીસ ફરંક ૪૦ જોગવાઈએ કરાવ્યા
મોકલીશું.
- ૫૧ શેઠ સલેમાનભાઈ માવજીભાઈ અન્તો
ન્યુ એનેસ હં અખ્યાસ અં ના.
- ૨ શેઠ કુરજીભાઈ દેવસીભાઈ વાઘનક,
આપનો ફરંક ગુલામઅલી તારીખ
૧૭-૬-૭ ના ખુદાની રહમતે પોચો
તેની રૂંદના સવાળ માટે એક કુરઆન
ખતમ કરાવ્યું.
- ૨૧૧ શેઠ રેમતલાભાઈ હુંગરશી મજલીસ
કરી.
- ૬૧૧ શેઠ સમુરભાઈ શરીફભાઈ બે મજલી-
સના, તેમાં સવાળાંયની મજલીસ કરી
સવાની હવે પછી.
- ૮૧૧= શેઠ ધસમાધલભાઈ જીવાભાઈ ચીહોં-
એ કારેખૈરના હવે પછી વાપરીશું.
આગળની બાકાની મજલીસો કરી છે,
ખુદાએ તઆલા એ સરવેને જાએ ખૈર અતા
ફરમાવે.

વકફ.

શેઠ કરમાલીભાઈ હં સરાજ ટપોરાવાળા
તરફથી તેમજના પીતાજી તથા માતાજીની રૂંદના
સવાળ માટે રાહેનજત કીતાબ નવમી નકલ
બે, અને નુરેહમાન દસમી કીતાબ નકલ બે,
મળી ચાર કીતાબ વકફ થઈ છે, માટે મરજી
પડે તે દરેક માટે બે આના પોસ્ટેજ મોકલીને
મંગાવી લીએ. ખુદાએ તઆલા મરહુમોને જતન
નસીબ કરે, અને વકફ કરનારને જાએ ખૈર
અતા કરે.

ખીજી પહોંચ વીં બાબતો જગ્યાની
તંગીથી મુલતવી રાખવામાં આવે છે.

ખાસ મરદો માટેજ.

આદાબે મુજામેઅત.

આ કીતાબ છાપવી નહતી પણ કેટલાંક
કારણવા ફરીને છપાવી છે કીમત પોસ્ટેજ
સુધાં અઢીઆના.

હણીયાણાનો કાગળ.

જનાં અશરફુલ હાજ હામીએ દીને મો-
ખીન જનાં હાજ નુરમોહમદ સાહેબ મેઘ-
જીભાઈ પોતાના તા. ૫-૭-૦૭ ના કાગળમાં
લખે છે કે મીઠા શરીફે ચોપડી છપાવેલી તે
જામનગર હણીયાણા વીગેરે ટપાલ મારફતે તેણે
મોકલી છે વાંચીને મોઅમીનોને ઘણો સદમો
થાય છે, તેણે જે આપના ઉપર તાહક તોહ-
મતો મુકીને લખ્યું છે તે તેણે પોતાની ખુશ
ખતાવી છે, અને તમારા તરફથી અતરે વાળા-
ઓને પુરો સંતોષ છે અને સારી રીતે જાણે
છે તમારી ખુશીઓ અને તમારા તરફથી જે
દીની કાયદા પહાંએ છે વીગેરે લખીને અમો
તથા અતરેવાળા મોકલીશું.

મીઠાના હસદ અને કીનાથી તમારી ઈ-
જતમાં ખલ પહોંચવાનો નથી સરવે સા-
હેબો તમોને જાણે છે, અને મીઠાભાઈને જેજે
જાણે છે તે સારી રીતે જાણે છે ખુદા
તેને તેનો બદલો આપશે, બાકી બીના ખૈરીયત છે.
હં કમતરીન હાજ નુરમોહમદ મેઘજીના સલામ.

“નજાત” ના ચિરાગં સામે અદેખાઈની

હવા, અને એ અદેખાઈની ઝેરી હવાને

દુર કરનારી અકસીર દવા.

બૈત.

યાશેરે ખુદા ખાલીમકો મસરૂર કરે=નિદાહ ઝાલીમકો કુદમ દુર કરે*

રૂખાઈ.

ઝાલીમ કરતે હૈં કુદમ મદદકો પહોંચો=ઇસ હાલએ નાજી મદદકો પહોંચો*
તુમકો હૈં કસમ રૂહે હુસૈને મઝલુમ=યા હઝરતે અબ્બાસ મદદકો પહોંચો*

જીસ શમઅકી હો રૌશની અદલાહકો મનઅર*

હોતા હૈ ફૈરગં ઉસ્કા ઝમાનેસે કહીં દુર*

(એટલે જે ચીરાગની રોશની અદલાહને મનઝુર હોય તે લોકોથી ખુદી શકે ખરી ?)

ચિરાગેરાકે ઇઝીદ ખર ફરઝદ=હરઆંકસ તુફ કુનદ રીશા બેસુઝદ*

(એટલે જે ચીરાગને ખુદા રોશન કરે તેને જે પુંક મારે તેનીજ દાદી બને.)

બિસમિદલાહિરે રહુંમાનિરે રહીમ.

અલ્લાહુમ્મ સદલે અલ્લા મોહુમ્મદ વઆલે મોહુમ્મદ.

ૐ ૦૦૦ ૦૦૦ ૐ

ખુદાની મેદરખાનીથી અને અહલેબૈતના સદકાથી વાસ પચીસ વરસથી આ અદના શેવક હીદાયતનું કામ કરે છે, ખુદા ખુદા કરે (આમીન) તેમાં ખાસ કરીને પંદર વરસ થયાં રહેનજાત માસીક અને કીતાબો કાઢવી શરૂ કરી છે, અને તેથી જે જે ફૈઝ પહોંચ્યો છે તે સર્વે ખીરાદર બાણે છે, એવા ઘણા કાગળ છે કે તેમાં લખેલ છે અમો ખાસ રાહ-નજાતની બરકતથીજ ઇમાન લાવ્યા છીએ. અને હાલ પાંચ વરસ થયા હીદાયતનું તર-ફથી કામ જારી છે, તેમાં આ વરસમાં તો જે વધારો થયો તે રોશન છે કે દર મહીને રૂ ૧૫૦ નો ખરચ છે, કેટલેક ઠેકાણે પુરો પગાર કેટલેક ઠેકાણે અરધો કેટલેક ઠેકાણે ત્રીજો ભાગ કેટલેક ઠેકાણે કાંઈ રકમ મદદ તરીકે ગળા ૧૪ જગ્યાએ ફૈઝ પહોંચ્યો છે, અને અમ-દાવાદમાં એક વરસમાં આશરે એકસોથી સવાસો મજલીસો આપણે ધરે થાય છે, અને તેમાં મીકા શરીફના લખવા મુજબ સાર સાર ખાવાનું પણ થાય છે, એ સરવે સખી ખીરાદરોના ઉદાર દીલથી છે, પણ જેનામાં હસદ અને અદેખાઈની ખુરી ખીમારી હોય તે અને શૈતાન મલજીન દીનની અબી જાહેનલાલી કેમ જોઈ શકે ? કેવી રીતે ખામોશ બેસી શકે ? તેના શીતાન અને ફસાદ કરાવી દીનના ચીરાગને હોલવવા ચાહે છે. પણ જે ચીરાગની રોશની ખુદાને મનઝુર હોય તે કોઈથી પણ ઓલવાઈ શકેજ નહીં. અમદાવાદમાં તમામ કામ એટલે અહલે ઇસલામ તેમજ હીંદુ વીં સરવે ઘણા સારા અને પ્રમાણીક છે અને

શીતના ફસાદથી દુર રહે છે, એટલે સુધી કે હીંદુ અને મુસલમાનના એવા તેહવારો ભેગા આવી જાય છે કે તેથી કેટલેક દેકાણે મોટા રમખાણ થાય છે, પણ અમદાવાદમાં સુલેહ અને શાંતીથી પસાર થાય છે, અમદાવાદમાં મોહરમાં આપણે લાં મજલીસો અને માતમ થાય છે અને સુન્નત જમાતના મોહલ્લામાં અમારૂં મકાન છે પણ કોઈ કોઈ જાતની હરકત કરતું નથી ખુદ તેઓને નેક બદલો આપે ઇજ્જત આપરૂં માલ દોલતમાં બરકત આપે. પણ શીઆ ઇસ્તાઅશરીનો દાવો કરનાર ખોળ મીઠા શરીફ હસદથી હરખત શીતના અને ફસાદ અને મજલીસ તોડવાના ઊપાયો કરી અમોને સખત હૈરાન અને પરેશાન કરે છે તે અતરેના સુન્ની શીઆહ બલકે હીંદુ પણ જાણે છે

અવા અવા ખુદમો સહન કર્યા પણ અમેએ છાપ્યું નહીં, એટલે સુધી કે કબ્રસ્તાન વેચી નાખ્યું તોપણ છાપ્યું નહીં, અને જ્યારે દોઢ બે વરસે શેઠ કરમાલીભાઈની સામે કચ્છલ થવા છતાં પણ મુરદા દાટવાના નાણા મીઠાભાઈના ગળેથી છુટ્યા નહીં અને એ ગુસ્સાના સખમથી મુઝબની જમાતને ખોટા તોહમો મુકીને અરજી મોકલી તે વખતે અમેએ કબ્રસ્તાનની હકીકત રાહેનજાત ૧૪ મી સાલના ૬ ઠા અંકમાં છાપી તેમાં પણ મીઠાભાઈનું નામ જાહેર કર્યું નહીં, પણ જ્યારે ચોપડી છપાવી ત્યારે અમેએ ખરી હકીકત જાહેર કરવા આ પછીના ચાર પેજમાં ટુંક જવાબ છાપ્યા, અને તે પછી કેટલાંક સાહેબોની ફરમાશ થઈ કે બરાબર ખુલાસા લખો તેથી ખીજા ટુંક ખુલાસા પાંચમાં પેજથી લખ્યા છે, અને છેવટે કેટલાંક સાહેબોના લખાણ દાખલ કર્યા છે તે ઉપરથી હક નાહક ખરા અને ખોટાની ખામી થઈ મક્કર તથા શરેખ ખુદલો થઈ જશે જેમકે શાએર કહે છે—

સદાનાવ ઠાગઝકી બહતી નહીં=છુપી મકકી ખાત રહતી નહીં*

પોતાના વખાણ પોતેજ લખવા અથવા ખીજાએ વખાણ કરેલ છાપવા તે પસંદ કરવા લાયક નથી પણ જ્યારે અવા અદેખા અને હસદખોર ચોર કાતવાલને ડંડે એમ કરી ફરજ પાડે ત્યારે પોતાનું નીરોધપણ જાહેર કરવા લાચારીથી છાપવું પડે તે જુદી વાત; મહારો તો એતેકાદ એજ છે કે ખુદા ખુશી હોય તેજ કામ કરવા અને તેની સામે નેક હોઈએ તો બસ છે.

દીખાયામાં થોડી જગ્યા ખાલી હોવાથી મેઅગાજુરસઆદામાંથી કેટલાંક ઊમદા અને ઉપયોગી શીકરા લખવામાં આવે છે, જાણવું જોઈએ કે અમાનત અદા કરવી અને હક રીતે વરતવું એ સીશતો બહુજ ઊમદા અને જગત મળવાનું અને મોટે દરજે પહોંચવાનું અને લોકોમાં ઇજ્જત અને આબરૂમાં વધારો થવાનું કારણ છે, યકીન કરીને જાણવું કે એ સીક્તવાળાની હમેશા ફતેહ છે તેઓ હમેશા સર્વે ઉપર ગલેબ રહે છે અને ફતેહ પામે છે, હજરતે ઇમામે જાઅફરે સાદેક અં ફરમાવ્યું કે ખુદાએતઆલાએ કોઈ પૈગમબરને પૈગમબરી આપી નહીં પણ રાસ્તગોઈ અને અમાનતદારીથી કે નેક તેમજ બદની અમાનત અદા કરતા હતા, અને એજ હજરતથી મરવી છે કે કોઈ નમાઝ પડે રોઝા રાખે તેથી ફરેખ ખાતા નહી, કેમકે કેટલાંકને એ કામની આદત પડી છે ન કરે તો ગમતું નથી, પણ ઇમતેહાન કરવું હોય તો રાસ્તગોઈ અને અમાનતદારી તપાસજો, કેમકે નમાઝ રોઝા કરતો હોય છતાં વખતે લોકોનો માત્ર પણ હજમ કરી જતો હોય !

જાણવું જોઈએ કે કેટલાંક હલાલથી માલ મેળવવામાં સુસતી કરે છે અને હલાલથી કમાવાની તકલીફ વેકતા નથી તેઓની નીચત બગડીને લોકોએ મેળવેલા તૈયાર માલમાંથી લેવાનો ઇરાદો કરે છે અને તેથી ઘણે ભાગે ધીક્કારવા જેવી બાબત જેમકે ચોરી અથવા બીજા અથવા જેમ મળે તેમ લેવામાં કોશીશ કરે છે, ખુદા સરવેને આવી ખુરી સીક્તથી ખુલાવી અમાનત વીંની નેક સીક્ત અતા કરે (આમીન.)

ઝાલીમ અને મઝલુમની ખરી વાર્તા.

અત્રેવાળા ખેત. મીઠા શરીરભાઈ કે જેઓ ખામી ધર્મના વખાણ કરે છે તેથી તેવા લાગે છે, અને હસદ તથા અદેખાઈમાં હૃદયી વધારે ગર્ક છે એટલુંજ નહીં પણ ખુલમ કરગ ઉપર કમર બાંધી છે અને રાહેનગત ૧૪ મી સાલના છઠ્ઠા હીસ્સામાં જણાવ્યા પ્રમાણે તેઓએ કબ્રસ્તાન વેચી દાદ આપી નહીં, અને તે ખામી ચારે તરફ ફેળેત અને રસ્વા થયા તે રસવાઈ દુર કરવા ચોર કોટવાલને ડોકે એમ વરતી જે જે ગુણો પોતામાં છે તેજ અમારા ઉપર ખોહતાન મુકી તદ્દન ખોટી બાબતો લખી છપાવીને ખીરાફરોને મોકલેલ છે, અને તેથી એમ સમજે છે કે અમારી ઇજ્જતમાં ઘટાડો થશે, પણ અગર લાખ મુનાફીકો જીવે તે લખે પણ ઇનશાઅલ્લા અમારી ઇજ્જતમાં કાંઈ પણ ખલલ પહોંચનાર નથી, જ્યાં ચારે તરફના દીનદાર ખીરદારો અને આલીમો આ ખાફસારને સારી પેઠે જોળખે છે અને ખૈરખાહ છે અને ચડતી ચાહે છે ત્યાં એવા જુઠાના ખોટા અને નાકાવક ડીના અને હસદથી ભરેલા લખાણથી કાંઈ પણ અસર થનાર નથી બલકે ઉલટા ષટકાર અને ધાકારના તેને ઇનામો મળશે અને આખેરતનો અઝાબ જીલે.

હજી પણ એ પોતાની ભુલ કમુલ કરી લખીતવાર માફો માગે તો ખેલતર નહીં તો અમો ખરી હકીકત જાહેર કરી તે ઝાલીમે પોતાના સગા ભાઈ વીં ઉપર તથા સાદાતો તેમજ મુસાફરો તથા મારા તથા ખીજા ખીચારા ગરીબો ઉપર કેવા કેવા ખુલમ કર્યા છે, અને અહલેલૈતની દુશમની અને દીનની ખરખાદીમાં કેવા કેવા કામો કર્યા છે. તે તથા તેના હીમાયતીઓ કેવી લોચાકત ધરાવે છે વીં નો હાલ લખી એક રસીક વાતા તરીકે ખરી ખીના સનદો અને સહીઓ સાથે લખીને એક ચોપડી બાહેર પાડી મશત પેશ કરીશું. અને ઘટીત પગલાં પણ મરીશું.

હવે તેણે જે મારા ઉપર ખોટા તોહમતો મુકી મુંખઈની જમાતને અરજી કરી છે તથા ચોપડી છાપી છે તેના જવાબ હુંકમાં ધ્યાનમાં લેવા તરફી લેશો.

૧—અમો અતરે આવેલા તે વખતે કબ્રસ્તાન ન હતું શેઠ કરીમભાઈ કાસમને કહી ૩ ૩૦૦) મંગાવી તે શેઠના નામનું ખત લખાવી ૩ ૩૦૦) મીઠાભાઈ શરીફને આપી રજીસ્ટર કરવા મોકલ્યા તો ખત ફાડી નાખીને પોતાના નામ ઉપર રજીસ્ટર કરાવ્યું, છેવટે ૩૪૦૦) માં સુન્નત જમાતને વેચી નાખ્યું અને દાદ આપી નહીં, એ બાબત અતરે શેઠ કરમાલીભાઈ પીરભાઈ અને શેઠ રાશીદભાઈ અલીદીના ભુજવળાના ભાઈ શેઠ રહેમતુલ્લા ભાઈ અલીદીનાભાઈની સામે અતરે વાળા મુખી મયુરભાઈ પરેમજી અને હસનભાઈ પના જે હાલ તેના પક્ષમાં છે વીંઓએ કહી, અને મીઠાભાઈને ખોલાવી શેઠ કરમાલીભાઈની સામે કબુલ કરાવ્યું, અને અમુક રકમ શેઠ કરમાલીભાઈને આપવા કમુલ કરી પણ એક મહીના સુધી હા હા કરીને આપી નહીં. માટે જે ખાત્રી કરવી હેય તો એ શેઠ સાહેબોને પુછી વાકેફ થાઓ. તે લખે છે હસન ધારસીની ઓરતની લાશ રખડી નથી, હાજના વાલોદની લાશને દફન થવા દેતા ન હતા, તે તદ્દન ખોટી વાત છે એક ગરીબને લાંચ આપી સહી કરાવી છે, બાકી તેણે કબ્રસ્તાન વેચ્યું તેથી ખીજા ડરે કે રખેને અમારી જગ્યાના ધણી થશે તે ખતવાન્નેગ છે. ખુલાસો હું ચોપડીમાં આવશે.

૨—તે લખે છે કે હાજી ગુલામઅલીને મસજીદનો ટ્રાપી નેમ્યો નહીં તેથી મસજીદ તોડે છે પણ ખરી હકીકત આમ છે કે શેઠ કરમાલી ભાઈ તથા મજરુર શેઠ રેમતલા ભાઈની રજા અતરેવાળા મુખી મયુર ભાઈ તથા હસન ભાઈએ કહ્યું મીઠા ભાઈના હાથમાં મસજીદ છે ત્યાં સુધી અમો એક પાઈ વહીં આપીએ, અને તે મસજીદ વચી નાખવાની તેમજ ગીરવી મુકવાની વાતો કરે છે, અને ૧૨ વરસ થયા પણ વકફ થઈ નથી માટે વકફ કરી આપો, શેઠ કરમાલી ભાઈએ મીઠાભાઈને વકફ કરવા કહ્યું પણ તરત વકફ

થરા ન આપતા શેઠને પણ જરા તસદી પડી, અને પાંચ જણ ટરસ્ટી નેમવા તેમાં માર નામ શેઠ કરમાલી ભાઈએ લીધું મેં સંઘર્ષ મોલવી અલીનકી સાહેબ મારફત શેઠને કહે. વરાળ્યું કે મેહરખાની કરી માર નામ કાઢી નાખો અને મારા બદલે ખોળા હસન બાઈ પનાતું નામ નાખો કેમકે મને મીઠાભાઈ એન પડવા નહીં દીએ, તેમજ મેં શેઠને પણ રૂબરૂ અરજ કરી, તો શેઠ મારી અરજથી નામ રાખ્યું નહીં, ભલ્લા તેમાં મને માફ શામાટે લાગે? અને તે અરજમાં લખે છે કે હાજી મુલામઅલીએ એક વખત કહેલ કે મસજીદ મારા હાથમાં હોય તો સોનાના કાંગરા કરાવી આપુ તેથી શેઠને ખરાબ લાગ્યું, તો આ બાબતમાં જરાએ ખરાબ લાગવાતું નથી બલકે ખુશ થવાતું છે, પણ ખરી હકીકત એમ છે કે મસજીદ તબયાર થઈ અને ખુલ્લી મુકી તે વખતે જુદા કામ અધુર હતું, તેને બાર તેર વરસ થયા તો પણ એ કામ પુર થયું નહીં અને વખતો વખત મીઠાભાઈને મસજીદ માટે રકમો મળતી તેમાં કેટલીક મારા હાથની છે, છેલ્લે તે પુરી કરવાની શરતે રૂ ૨૫૦) મથુર ભાઈને વચમા રાખી મીઠાભાઈને માડાગાસકરથી મંગાવી આપ્યા પણ થોડું કામ કરીને કહ્યું રૂપીઆ ખત્રાસ, તે પછી પણ કામ અધુર પુર કરવા બે વખત રકમો મળી તો પણ અધુર રહ્યું અને મસજીદ ખરાબ હાલતમાં તેથી એક વખત મારાથી ખોલાઈ ગયું કે આપણા હાથમાં હોય તો મસજીદ સોના જેવી બનાવીએ તેને લખે છે તકમ્પુરમથી કહ્યું પણ તેની જેમ બરખાદ કરવાતું તો કહ્યું નથી ?

૩—એ સાહેબ મીઠાભાઈ મસજીદની ખેંચવાહીને કેળ ખતાવી ખરા થવા વાત વાતમાં ઝુકા ઉપર લાગ્યત લખે છે, તો અલગત ઝુકા ઉપર ખુદાની લાગ્યત ઉપરાંત બંધન પણ છે, પણ એ સાહેબ મસજીદની જે હુરમત રાખે છે તે અતરેવાળા ખુશ જાણે છે. પણ થોડા મહીના પહેલા મુંબાઈવાળા શેઠ હાજી અબ્દુલભાઈ હાજી માવજીભાઈના ભાઈ શેઠ હાજી ઇસમાઈલભાઈ તથા માડાગાસકરવાળા શેઠ મોહમ્મદુસેનભાઈ કાનજી અતરે આવેલા તે મસજીદને જોવા ગયા તો ખાનજી ખુદાને એવો હાલ જોયો કે તેઓના દીલ બરાબ આવ્યા કે મસજીદમાં ચારે તરફ કચરાનો પાર ન હતો, અને મસજીદને ઉપર ધાગો છે ત્યાં ગયા તો જોયું કે મસજીદના ટરસ્ટી મીઠાભાઈની ધરવાળી છોકરાને સઘ ખેચાર હીંદવાણીઓ સાથે પોતે પતંગ ઉડડે છે, એ જોઈ એ સાહેબોને ઘણું ખરાબ લાગ્યું મને વાત કરી, પછી હાજી ઇસમાઈલભાઈએ મીઠાભાઈને કહ્યું તો જવાબ આપ્યો કે છોકરો રોતો હતો તે રમડતા હતા, અવી બાબતને મીઠાભાઈ મસજીદને રોશન કરી જાણે છે વાહ ! શેઠ મોહમ્મદુસેનભાઈએ મીઠાભાઈને કહ્યું આ ધરવાળો ચાલ ક્યારે નીકળશે ! તો જવાબ આપ્યો કયામતમાં ! જ્યારે એક દરના તેમજ અમીર માણસને મથું ફેડી નાખે એવો જવાબ મળ્યો ત્યારે મારા જેવાનો શો હીસાબ ? ઉપરાંત શેઠ કરમાલીભાઈ પીરભાઈની રૂબરૂ મોલવી સાહેબે કહ્યું કે મીઠાભાઈનો છોકરો હરવખત મસજીદ ઉપર પતંગ ઉડડે છે અને તાણ પણ તોડીને ચડવાતું કહે છે.

૪—તે લખે છે કે ઘરે અંધારું અને મસજીદે દીવો કરવો તે મુરખાઈ છે એટલે બહારગામ મુસ્લાઓ મોકલે છે અતરે રાખતો નથી પણ મેં ૨-૩ વખત મદરેસો કહ્યો પણ મીઠાભાઈએ તોડી નાંખ્યો, એ વાત પણ શેઠ કરમાલીભાઈની સામે અતરેવાળા તથા મોલવી સાહેબે કરી છે, ઝુકા ઉપર ખુદાની લાગ્યત અને ગજબ હોજો !

૫—તે લખે છે કે મસજીદને બરખાદ કરે છે અને તેનું કારણ બેટું લખે છે કે મસજીદમાં થતી મજલીસ બંધ કરી હાજી પોતાને ઘરે મજલીસ કરે છે પણ ખરું કારણ એ છે કે મસજીદમાં મેં શુરઆતથી જુમેરાતના વારા કરી મજલીસ ચાલુ કરેલો પણ મીઠાભાઈએ શીતના કરી વારા બંધ કર્યા તેથી માસુલી મજલીસ બંધ ન રહે તેથી

મારે ઘરે મેં મજલીસ ચાલુ કરી. અને છેવટે ગયા માહે રમઝનની ૨૧ મી રાતરે વીના કારણે મરજીમાં મીઠાભાઈના છોકરાએ તથા તેની ઓરતે મારા ઉપર જે જુલમ કર્યો તે ઘણુંજ અશરોસ કરવા જેવો હતો, એ વખતે ઘખતે મુલજીમ અને કુતામાએ મૌલા-અલી ઉપર ગુજરેલ ખુશ્મ સર્વેને નજરે તર્યો, અને મસજીદની હુરમત બરબાદ ન થાય તેથી અમોએ સખર કરી, એ વખતે કુકડવાળા માજી સરકારી મુખી ખોજ નજરઅલીભાઈ ખીમજી અતરે કામ માટે આવેલા તે અને મુંઝાઈવાળા ખોજ બાફરભાઈ નજરઅલી હાજર હતા. અને ૨૩ મી રાતરે ઉઘટા ગળે પડીને પોલીસ મસજીદે ખેસારી, એ હકીકત શેઠ કરમાભીભાઈને મુખી મથુરભાઈએ લખી તેમાં લખ્યું કે ઇમામે હુસેનને ઝાલીમેના ખોદ્દથી ખાનએ કાઅખાથી હજ ન કરતા એક દીવસ પહેલા મુકીને જવું પડ્યું તેમજ હાજી ગુલામઅલીને મસજીદ તજી દેવી પડી. અને તે દીવસથી તે જીલકુલ અમો મસજીદમાં નમાઝ પડવાથી મહરૂમ છીએ.

૬—તે લખે છે કે આ મોહરમમાં હદ કરી નાંખી ગઝબ કર્યો. કે હાજીએ મસજીદની મજલીસ તોડવા પેતાને ઘરે મજલીસો કરી, સાડે સાડે જમાડતા તેથી ઘણા માણસો આવતા, અમો ગરીબ થોડા જણ મસજીદમાં જતા વીં તેા તે બાબે ખરી હકીકત આછે કે શેઠ કરમાલીભાઈ તથા શેઠ રેમતલાભાઈ અલીદીનાભાઈની રૂબરૂ અતરેના મોટરાઓએ ખુલાસો કર્યો છે કે દર વરસે મસજીદમાં બપોર પછી ૪ વાગ્યાથી ૭ વાગ્યા સુધી મજલીસ થાય છે, અને મારે ઘરે સવારના ૮ થી ૧૧ સુધી થાય છે, પણ મારે ઘરે સરવે કામ આવે તેથી ૩૦૦ થી ૪૦૦ માણસ થાય, અને મસજીદમાં થોડા, તેથી હસદ કરી દર વરસે એ મજલીસ અટકાવા શીતના કરે છે, અને આ વરસે મીઠાભાઈએ મારા ઘરની મજલીસ તોડવા માટે જનામ જલાલશા સાહેબને ઝોછામાંઝોછા રૂ. ૫૦ આપવા કરીને ખોલાવ્યા જનામે જલાલશા સાહેબે ઉપરની હકીકત સાંભળીને મીઠાભાઈને ઘણા સમજાવ્યા પણ માન્યું નહીં અને હેંગીલીલ છપાવીને વેંદવ્યા કે મસજીદમાં સવારના ૮ વાગે મજલીસ થશે અને મોટા બકીર આવ્યા છે માટે આવજો, પણ સરવે ખોજ વીં જણે કહ્યું તમેા ઝી-દની અને હાજીના ઘરની મજલીસ તોડવા માટે કરો છો માટે અસલી બપોર પછીના ટેમ રાખો તો આવીએ પણ માન્યું નહીં અને ગણત્રીના ૧૦ થી ૧૮ સુધી માણસ મસજીદમાં જતા બાકી અમારે ઘરે આવતા એટલે સુધી કે મીઠાભાઈએ ૧૬ સહી કરાવી મું-બઈ અજી મોકલી તેમાંના બહાર ગામના જે હાલ આવ્યા છે તે બે બાદ કરતા ફક્ત ત્રણ જણ રીયાય તમામ જણ એટલે સુધી કે હસન પના તથા તેના ઘરના સરવે જણ મોહરમમાં અમારે ઘરે આવતા અલખત નયાને તો સારી થતી.

૭—તે લખે છે કે અમેને દફન થતા હાજી ગુલામઅલી ગસખી કહે છે તે તદ્દન તરકટ છે, અને લખે છે કે તારભાઈ ગીગાના બાપને ગસખ કહ્યું, તે ખેટી વાત છે, પણ તેના પક્ષવાળા પનાભાઈ જેઠાએ કહેલું કે રૂ. ૧૫ આપે તો દફન કરવા દેજો, મેં મતા કરી જુલમ ઉપર ખુદાની લાઅનત; ગયા વરસે મેં જીજી જગ્યો દફન કરવા લઈ આપી ચારે વળી મીઠાભાઈએ તે પાસ થયામાં ખતલ પાડતા સરકારને અરજી કરી, તે વખતે અતરેની તમામ જમાત ઉસ્કેરાઈ ગઈ અને મથુરભાઈ તથા હસનભાઈ પનાં તેને નાત બહાર મુકવા નકી કર્યું તે વખતે તેણે અરજી પાછી ખેંચી લીધી.

૮—તે લખે છે કે હાજી ગુલામઅલીની બેને હસન પનાની દીકરીને બાદ કર્યો, તે પહેલી તોહમત તો એકે મને કોઈ બેન હતી નહીં તેમ છે પણ નહીં, પણ મારા કાકા મામાની દીકરીઓ ઘણી છે તે મીઠાભાઈ પણ છેટેના કાકા થાય છે, મારા નાનજી કાકાની દીકરી હસન પનાને આપેલી તે ગુજરી ગઈ, અને હસનભાઈની દીકરીને ૩ વરસથી હોસરી.

ચાલું દરદ થયું છે અને એ દરદ જોજી બાઈના ગામ મહુવામાં હાલ ૩૦ થી ૪૦ ઓરતોને છે, તેને તે કહે છે કે જાહુ છે, હવે હસન પના નાનજીભાઈની દીકરી બીજી જીવતી છે તેના ઉપર તોહમત મુકે છે કે જાહુ કયો, જો જાહુ આવડતો હોય અને ચાલતો હોય તો હસનને કે તેના છોકરાને કે મીઠાને જાહુ ન કરતે ? કે આ શીતનોજ ન થતે ! ! અને કહ્યું કે વીરમગમના સમયદે શલમાં જોયું છે વીં તેથી મેં રકત તેને પુછાવ્યું કે જો કોઈ પણ શલમાં તે બાઈનું નામ કાઢી આપે તો સો રૂપીયા ધનામ આપું બાઈ કોઈ જાતની ધમકી મેં લખી નથી. તે જાણે તે મારો કાગળ મવજીદ છે અને સમયદ સાહેબ હયાત છે, ઉલટું જોમ થયું કે તે સમયદનું વરસ પુર થયું અને બીજા વરસની માગણી કરી તો તે પણ મેં મનજીર કરી.

૬—મસજીદ તમયાર થઈ તે વખતે મીઠભાઈએ મને કહેલું કે મસજીદની બાજુમાં મકાન છે તે રૂ. ૪૦૦ માં મળે છે જો તે લેવાય તો મજલીસ અને જમણવારે કામ આવે, મેં કહ્યું ભાવનગર જઈ શેઠ દેવજીભાઈને કહી બંદોબસ્ત દરીશ, શેઠને વાત કરતાં જવાબ આપ્યો કે તેઓ રૂ. ૨૦૦ કરે તો રૂ. ૨૦૦ આપું. મેં મીઠભાઈને લખ્યું, તેઓએ જવાબ લખ્યો અતરે રૂ. ૨૦૦ થઈ ગયા છે તરત રૂ. ૨૦૦ મોકલો શેઠ દેવજીભાઈએ કહ્યું રૂ. ૫૦ આપી બાનાખત કરાવીને મોકલો, તો રૂપીયા મોકલું, મીઠભાઈએ બાનાખત મોકલ્યું રૂ. ૨૦૦ મેં મોકલ્યા. પણ હજી સુધી તે મકાન લીધું નહીં. અને તે ઘરવાળા ઉપર ફરયાદ કરી બાનાખત વાળી સીમે રૂ. ૭૫ લીધા તે પણ ક્યાં ગયા ?

અરજમાં મીઠભાઈએ ૧૨ સહી કરાવી છે, તેમાં કેટલાંક પત્રેગના સખખથી એક મહીનાથી વઢવાણથી આવેલા છે તે કાંઈ જાણતા નથી કેટલાકને કહ્યું મદરેસો કરવાની અરજ છે જોમ ફરજ આપ્યો, અને કેટલાંક લાગતા વળગતાને ડર દમ આપી સહી કરાવી બાઈ પોતે છે, હસન પનાને મારી સાથે દુશમનીનું કારણ એ થયું કે તે કહે છે મારી દીકરીને નાનજીભાઈની દીકરીએ જાહુ કયો છે તેથી નાનજીને નાતજાર મુકું, પણ હાજી ગુલામઅલી આડો ન આવે, પણ નિરદોષને કેમ નાતજાર મુકાય ?

હું જ્યારે અમદાવાદ રહેવા આવ્યો તેની પહેલે અતરેના મુખી શેઠ મથુરભાઈ પરે-મજીના ભાઈ અલીભાઈ આપીદ કે તે પરહેઝગાર અને આપીદ છે, મને લખેલું કે ખુદા અને રસુલનો વાસ્તો અતરે રહેવા આવશે નહીં, મેં કારણ પુછ્યું તો ટુંકમાં લખ્યું કે અમુક ઝાલીમો તમેને સતાવશે, તો પણ હું અતરે આવ્યો, તે વખતે પણ મને જાહુજ સમજાવીને કહ્યું કે તમે આ મોકલવાથી છોટે બે માઇલ જમાલપુરમાં મોમનાઓના મેહો દક્ષમાં જાઓ, મેં કહ્યું હું કાંઈ પણ જોલીશ નહીં, તોપણ સતાવશે, પણ મેં તે આપીદનું કહ્યું માન્યું નહીં અને ભાવનગરના મોઅમીનો રાજી નહતા છતા નારાજ કરીને આવ્યો તેનો આ સજ્જ મળતી હશે.

હું રસુલે ખુદાસં પેતાના કાકા અબુલહય અને કાકી ઉમ્મે જમીલાને હીદાયત કરતા હતા તેથી તેઓ હઝરતને પથર મારતા અને સખત ઇજ્જ આપતા, તેમજ અમાસ છોટેના કાકા મીઠભાઈ શરીફ તથા અમારી કાકીને અમે હક રસ્તાની હીદાયત કરીએ છીએ તેથી ઇજ્જ આપે છે, હજી પણ હાથ જોડીને અરજ કરું કે હવે તમારો આખરી વખત છે મોતનો પેગામ આવી ગયો છે કેમકે દાદી સફેત થઈ છે માટે ખુદાથી ડરો બુઝમ છોડો અને આકેખત સુધારો. પછી તમારી મરજી મેં તો મારી ફરજ અદા કરી છે, કેમકે મારું કામ હીદાયતનું છે, ખુદા કયુલ કરે.

છેવટે દોઆ કરું ખુદાવંદ તને અલી અસગર શીરખારનો અને હઝરતે અખ્યાસે અલમદાર અન્નો વાસ્તો જે રખસ તોહમત મુકે મસજીદને અરજદ કરે મજલીસ તોડે યતીમોનો ધરમાદનો અમાનવનો પેગામ ખા.ય તેને દીન દુનયામાં સખત અજાબ કર અને આખેરતમાં વજીદ અને શીમર સાથે હશર કર. (આમીન હહેશો.)

હું શેવક હાજી ગુલામઅલી હાજી મસમાઇલના સલામ વાંચશે.

ધરના અસરી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ—અમદાવાદ,

ખોજ મીઠા શરીરભાઈએ છપાવેલ પોતાનું અઅમાલનામું તેમાં
લખેલી તદ્દન ખોટી બાબતોના ટુંકમાં થોડા ખુલાસા.

ઉપરના ૪ પેજમાં ટુંક જવાબ છાપ્યા પછી કેટલાંક બીરાદરોની
ફરમાશ થઇ કે ખરા ખુલાસા આ અંકમાં જરૂર છાપશો,
તેથી ટુંકમાં વધુ ખુલાસા લખ્યા છે.

મીઠાભાઈ પોતાની ચોપડીમાં લખે છે કે
મોમનોના પૈશાથી મુશરીક તેમજ ખેનમાઝીને
પણ મજલીસમાં બોલાવીને સારૂ સારૂ ખવ-
રાવે છે તેથી પછશાનો સદ ઉપયોગ થતો નથી.
અને પોતે જાહીલનો દાવો કરવા છતાં દાખલો
આપે છે કે બે નમાઝીને ખવરાવવામાં સીતેર
પચગમચરતું ખુન કરવા જેવું છે. તો મુખર્
વીગેર ઘણે ઠેકાણે મજલીસોમાં મુશરીક તેમજ
ખેનમાઝી આવે છે તો શું તેઓ સમજતા
નહીં હોય? પણ મીઠાભાઈ જાણતા નથી કે
વાએઝ સાંભળી મુશરીક મોમીન થાય, અને
ખેનમાઝી નમાઝ થાય, કે હીદાયતનો એજારોતો છે,
જેમકે મીઠાભાઈ દુધ, ઘી, વીગેરે હીંદુતું ખાએ
છે તે તો ખૂબ પણ મશકરીથી લોકોને કહે
છે કે હીંદુતું મળે ત્યાં સુધી મુસલમાનનું લેવું
નહીં, એવા એવા ખરાબ વીચારવાળા પણ મ-
જલીસમાં કાંઈ હોય તે વખતે નજીસ ખાવાની
મઝીમ્મત બયાન થાય તો મુકી આપે.

પોતે પોતાના હક હોવાની દલીલ લખે છે
કે હજીને ઘરે ઘણા માણસો મજલીસમાં
આવતા તેમાં શું થયું? યઝીદ પલીદની કામ
ઘણી હતી, અને પોતે થોડા જણ માટે કહે
છે કે ઇમામે હુસેન અઠ્ઠી તરફ થોડા માણસો
હતા, તાહ છોટા મુંહ બડી જાત! અફસોસ
મારે ત્યાં આવતા સાદાનો આલે રસુલ તેમજ
ખીજન આકા ઇમામે હુસેનના સેંકડો દોસ્તો
અને મોહીબોને તો યઝીદી બતાવે છે, અને
પોતે ઇમામ હુસેન અઠ્ઠી દુશન મજલીસ તોડ-
નાર હુસેની ફોજમાં હોવાનો દાવો કરે છે! ઝાઝા
અને થોડાની દલીલ દરેક જગ્યાએ લાગુ પડતી
નથી, જે એમજ હોય તો મુખમાં આપણા

શીઆહ ઇસ્તાઅશરી ખોજ હજરો છે અને
બાબી ખોજ ફક્ત આઠ છે તો શું તેઓને
હક ઉપર જાણવા? પોતે સાદાતનું દીલ દુ-
ખાવે તેની હદીસ લખે છે તો આથી વધારે
સાદાતનું દીલ કેમ દુખાય? અને તે લખે છે
ફલાણા ઉપર હાજીએ હમલો કર્યો, તે તદ્દન
ખોટી વાત છે મેં તેને તો છસો રૂપીઆ
ઝોયારત માટે મંગાવી આપ્યા વીં પણ
મીઠાએ તેઓને સખત ઇજ્મઓ આપી નોકરી
મુકાવી અને મારી સાથે દુશમની કરાવી છે.

લખે છે કે હાજીના બાપને મોમના દાટવા
દેતા ન હતા મેં મેહનત કરીને દફન કરાવ્યા
અને તે રજા વગર દાટવા તે ગસખી જગ્યો
છે. પોતેજ લખે છે કે કાશમશાહની
દરગાહમાં ૫૦ ખોજ દફન થયા છે
તો ભલા હાજીના બાપને શામાટે અટકાવે?
પણ ખરી વાત છુપાવે છે કે હાજીએ લખ
આપેલું કબ્રસ્તાન પોતે વેચી દાદ આપી નહીં
તેથી મોમનાઓએ ખોજઓને દાટવા દેવા બંધી
કરી, પણ મને તો ખુદ સમજાણી બાઈએ
મફત રજા આપી, પણ મીઠાભાઈ ફરેબ
કરી રૂપ) અપાવતા હતા, છેવટે રૂ ૧૦
મેં આપ્યા, કોઈ નારાજ નહતું.

લખે છે કે કબ્રસ્તાનનો કેસ લડવા હાજીએ
કાંઈ મદદ કરી નહીં, પણ જમાતમાં ફાળો કરી
સારી રકમ કરી આપી, અને મામદભાઈ મ-
નજીએ ફાળામાં ભરેલી રકમ આપવામાં જરા
ઢીલ કરી તેથી મીઠાભાઈએ નાતબાર મુકવા
નક્કી કરીને વસુલ કર્યા, ઝુઘા ઉપર ખુદાની
લાઅનત અને ગઝબ.

અફસોસ! તે લખે છે કે ખોજના મુરદ
રખાવવા હાજીએ કબ્રસ્તાન વેચી નાખવા કહ્યું

પણ હાથ કહે ખરો? અરે હાથએ મુરદાની જે નેક દોઆ લીધી તે સર્વે જાણે છે, અને મીઠાએ મુરદાઓની બદ્દોઆ લીધી તે આખું અમદાવાદ જાણે છે, હાલ મેં લખ આપેલાં કબ્રસ્તાનની બાબુમાંજ મીઠાએ વેચી નાખેલ કબ્રસ્તાન છે તેમાં એક ઘુમટ છે, જ્યારે દરન કરવા ખીરાદરો જાય છે ત્યારે તડકે જળે છે અને તે છાંયા વાળા ઘુમટને જોઈને હાથકારો અને નીસાસો નાખી મીઠાને માટે જે શબ્દો કહે છે તે હું લખી શકતો નથી, તમામ જમાત જાણે છે. ઝુઠા ઉપર ખુદાની લાઅનત.

મારે ત્યાં જે મજલીસમાં આવે તેને લાડવા ખાવા જાઓછો કાં? એવા મેણા મારી મારીને સતાવે છે, અને લખે છે કે ત્રણ પાંધનું ચોપાનું અને ત્રણ આના લીએ છે, પણ પોતેજ વીચાર નથી કરતા કે પોતે કોરટમાં જાય છે, અને આખો દીવસ મેહનત કરે શાકી પુરે વકીલ કરી આપે ત્યારે માંડ દસ કલાકમાં એકદ રૂપીયો મળતો હશે, પણ પોતે નજરે જોતા હશે કે બાલીસ્ટર એ કલાક બાપણુ કરીશીની પાંચસોની નોટ ખીસામાં મુકી ચાલતા થાય છે તે કેમ? તે કાંઈ બે કલાકના પાંચસો નથી! એતો લીધેલી મેહનત અને સીખેલાં કલમ અને અક્ષરના નાણા છે.

સરવે ખીરાદરોને વારંવાર લખે છે બોળા છે બોળા છે, તો તે એકલાજ હુશીયાર છે, પણ જળે છે પેટ અને કુટે છે માથું, એમ કરવાથી શું થાય? હાથ પાસે રકમ નાણા આવે છે તે તેઓને શું? ભણે આવે જે જે કામના આવે તેમાં વાપરી સનદ સાથે દરમહીને હીસાગ છપાય છે જેને ભરોસો હશે તે મોકલતા હશે, હાથ કોઈને જપરાઈ કરતો નથી.

માડાગાસકરવાળા શેઠ મોલુભાઈ કાનજીભાઈ અગ્રે ત્રણ મહીના રહી ગયા અને અમદાવાદનો તમામ હાલ જોઈ ગયા, મીઠાભાઈના હસદ હુશમનીયા પણ વાકેફ થયા, વીરમગામ, ભાવનગર, તળાબા વીંની સફર કરી હાથના હાલથી પણ વાકેફ થયા હશે, અને અગ્રેથી ગયા પછી હજારો રૂપીયા ખુમસ ઝડાતના હકદારોને મોકલવા આપવા મોકલે છે અને સાથે

લખે છે કે આપને અતરેની જમાત આદીલ જાણીને મોકલીએ છીએ, મીઠાભાઈ પોતે હાથ નાથની પાછળ લાંબો વખત જમાતની નમાજ પડતા, અને પડતા નહતા તેઓને તાકીદ કરતા અને પહેલી સફમાં ઊભા રહેતા ત્યારે હાથ સારો હતો પણ કબ્રસ્તાનના રૂપીયા માગવાથી ખરાબ થયો.

મીઠાભાઈ કબ્રસ્તાન વેચીને રૂપીયાની દાદ આપતા નથી તેને આશરે ત્રણ વરસ થયા હશે તે દરમિયાન તે પતાવા માટે દસગાર વખત જમાતમાં ચોવટે ચાલી, હેવટે હાલ ગયા મહીનામાં તેઓએ ચોપડી બાહર પાડી તે વખતે વીરમગામવાળા શેઠ ગુલામહુસેનભાઈ સીદીભાઈ વીંઓએ અમારી વચે મુલેહ કરાવ. મેહનતલીવી તેમાં એવી સમજુતી ઉપર આવ્યા કે મીઠાભાઈ લખી આપે કે મેં મુંબઈની જમાતને અરજ કરી ચોપડી લખી તે મારી ભુલ થઈ પાછી ખેંચી લઈશું, મેં કહ્યું એમ પણ લખી આપે કે કબ્રસ્તાનના રૂપીયા મળશે ત્યારે આપીશ, અથવા હું આફ કરી આપું એ સાંભળીને શેઠ ગુલામહુસેનભાઈ તથા શેઠ મથુરભાઈ પ્રેમજી તથા શેઠ વેલશીભાઈ સંગજીએ કહ્યું એ વાત લખાવો નહીં, અને મથુરભાઈએ કહ્યું તમારાથી માફ કેમ થાય? એ તો જમાતનો હક છે વીં તો આ આપું સમજવું?

કેટલાં સાદાનો અને હીલ્લતદંડના મોલવીઓને મસજીદે ઊતરવા મીઠાભાઈની સખત મનાઈ, અને ખારગામથી એક મેમણુ મીઠાભાઈને ત્યાં કોરટના કામે આવેલ તેને આપણી મસજીદમાં ૩ દીવસ રાખ્યા.

મીઠાભાઈ લખે છે કે અતરેની જમાત હાથને ધરે જાય તેનું કારણ જમાતમાં જોરવર તે તે (હાથ) ના સગા, તેના પક્ષમાં જે ગરીબ તે લાચાર, જનાબ (હાથ ગુલામચાલી)ની પાસે બાહાર ગામના રકમ નાણા આવે તેથી સાડ સાડ ખવરાવે છે, તો જે મોઅમીન જે કામમાં વાપરવાના પૈશા મે કહે તેમાં વાપરેલું તેથી મીઠાભાઈ અદેખાઈ કરે છે તો શું ખરાબ ખરાબ ખાવાનું કરી પૈશા વધારીને મીઠાભાઈને આપું?

મીઠાભાઈ લખે છે હાજીને અલેક્ષમે આવડે તેથી અલીમનો દાવો કરે છે પણ નીમ મુદલા ખતરે ઇમાન, તો ખેર અમે અલેક્ષમે પણ જાણતા નથી પણ ફેટલાંકના ઇમાનનમાં ખતરો થયો ! અલગતા સેંકડો ઇમાની થયા છે, અને થાય છે અને ઇં યશે, ૧૦૬ કીતાબો પ્રગટ કરી છે, કુરઆને શરીફની તફસીરમાં મુજત-હેદેતા ઊમદા ઊમદા સર્ટીફિકેટ છે તે તમામ અમરયા લખી આપ્યા હશે? અફસોસ હસદની કાંઈ હદ પણ રાખી નથી જમારે હસદ અને ઝુલ ઊપરજ કમર બાંધી સારે શામાટે અખીલી કરે ? ! ! !

શેઠ કરમાલીભાઈ અતરે આવ્યા તે વખતે મસજીદના ખરચ માટે અમુક રકમ કરવા કહ્યું, તેથી અતરે ફાળો કરતા બેઆનાથી એક રૂપીયો મહીના સુધી ખીરાદરોએ લખાવ્યા તે ૩ ૧૦ નો મહીનો થયો, તેમાંથી ૩ ૫ નોકર અલીભાઈને અપાય છે, અને બાકી તેલ વત્તી અને રીપેર માટે છે, હવે તે ફાળામાં મીઠાભાઈએ ફર મહીને આઠ આના લખાવ્યા છે પણ મસજીદના માણસને આપતા નથી અને કહે છે અવ્યા ફેહજે જેમકે થોડા દીવસ થયાં મારે ત્યાં ભાવનગરજાણા શેઠ દાઉદભાઈ પીરભાઈ દેવજીભાઈ બેઠા હતા, તે વખતે અલીભાઈએ કહ્યું ૩ ૫)નો મહીનો ઠરાવ્યો પણ ૩ ૪.૧ મળે છે ૩ વા મીઠાભાઈ આપતા નથી તેમ જાહેર કરવા દેતા નથી પણ ખુદા હાજી ગુલામઅલીતું બહુ કરે કે મારું પુર કરે છે.

એક મરસીયેખાન આગળ આવેલો બે ચાર દીવસ મજલીસમાં મીઠાભાઈએ પડાવ્યો હવે તેણે જતી વખતે કાંઈ માગ્યું તો કહ્યું જેટલા મરસીયા સંભળાવ્યા તેથી જમણા અમે સંભળાવીએ એટલે સરખું થશે. હાલ જનાય મીર આગા સાહેબના બાણેજ મરસીયેખાન આવેલા તેઓને ભાવનગર જવું હતું મેં ટીકોટના રૂપીયા આપ્યા, ત્યાં મીઠાભાઈએ એક એક મજલીસનો એક એક રૂપીયો ઠરાવી તેની પાસે ત્રણ મજલીસ પડાવી, પછી તેણે

રૂપીયા માગ્યા તો ચાર પાંચ દીવસ હિડાડીને કાંઈ આપ્યું નહીં, તેથી તે સમયદઆલે રસુલે ઘણી આજેઝી કરી તો બે આના માગ્યા. તેથી તે સાદાત આલે રસુલ રોવા જેવી સુરત બતાવી મારો પાસે આવ્યા હવે મીઠાભાઈ સમજે કે સાદાત સાથે દુશ્મની કરવાની હદીસ કેના માટે લાણુ પડે છે ? પછી તે સમયદને હૉ અવ્યાસ અવના નજરના ૩. ૩) મેં આપીને વીદાય કર્યા.

આતો ઉપર ઉપરની વાતો છે બાકી ગામના મોચામનોના તેમ બીજાના સેંકડો રૂપીયા લઈને આપતા નથી અને ફેટલાંક ઝાર ઝાર રડે છે સગા ભાઈ ઉપર સખત ઝુલમ કર્યા વીં લખવાથી કાંઈ કામ નથી.

મીઠાભાઈએ મુંબઈ આવજી કરી તેમાં સહી કન્નાર ફેટલાંકને મેં પુરૂલું તમોએ ખોટી સહી કરી તો ખુદાથી ડર નહીં ? તો જવાબ આપ્યો કે ને જાલામ છે, અમોને એતથી રળી ખાવા આપે નહીં શુ કરીએ લાચાર, તમો સમજીએ માફ કરો. નયુભાઈ ગીગા તથા હીરાભાઈ ધરસીએ કહ્યું અમને એવી ખચર નહતી મામદ મનજી બીમજીએ કહ્યું મેં સહી કરી નથી તેમ મારી રજા લીધી નથી. ગુલામઅલીભાઈ કાનજી ઝવ્યાર મુસાશર ખુદાની રહમતે પહોંચ્યા તેને મીઠાભાઈ ખીમરીમાં જોવા તો આવ્યા નહીં પણ મહરયામાં પણ આવ્યા નહીં એ છતાં કે મીઠાભાઈએ જનાય જલાલશા સાહેબને મોહરમમાં જે રૂપીયા આપ્યા તેમાં અરહુમ ગુલામઅલીભાઈએ પણ ૩.૧૦ આપ્યા છે, તેનો કસુર એજ કે હાજીને દોસ્ત !

મીઠાભાઈને ફેટલાંક પુર છે કે હાજી ઉપર આવા તોહમત નાખવાથી શું ફાયદો ? તે કહે છે તેની ફજેલી થશે ઇજ્જત જશે, અને મને તો ઇજ્જત નથી મારી પાસે જેટલી ઇજ્જત હતી તે હાજીને ઘરે મેં કહી આપી છે.

મીઠાભાઈ તથા ખીજે એક જણ મળી બે જણ દુશ્મની કરવામાં શામીત છે પણ તે બીજે જાહેરમાં આવતો નથી તેથી અમે પણ તેને જાહેર કરતા નથી.

મુંબઈની જમાતને મેં લખ્યું કે અત્રે બે માણસ તપાસ કરવા મોકલો તો હક નાહક

જાહેર થાય, અને જેનો કસુર હોય તે ખરચ આપે, પણ હજી કાંઈ જવાબ નથી, જરૂરત ધારતા નહીં હોય.

અવા અવા જીવન અમારા ઊગર થયા છતાં અમે સખર કરતા અને જાહેર કરતા ન હતા પણ જાલીમનો જીવન ક્યાં સુધી છુપો રહે ? જાલીમે પોતાનો જીવન ખુલ્લો કરવા ફરજ પાડી તેથી લાચાર.

આપ દોઆ કરો કે મીઠાભાઈને ખુદા હીદાયત કરે કે તે પોતાનો આખેરી વખત સુધારે અને મસજીદના ધણી થઈ બેઠા છે તે સુકી સરવેને સરખો લાભ આપે, કોઈ પુછે કે શેઠ કરમાલીભાઈએ વકફ કરી છે હવે શું હરકત છે? તો જીવો પાંચ ટ્રસ્ટી નેમ્યા તેમાં જે કામ કાવુ તે વધુ મતે પાસ થતાનો ફેરાવ થયો જીવે તેના બદલે એકમતે પાસ થાય એવી કલમ નખાવી, અને એવીજ જરૂર પડે તો શેઠ કરમાલીભાઈને પુછાવવું તેઓ જે મત આપે તેમ કરવું, પણ તે હર વખત ક્યાંથી બની શકે? જેમકે શેઠ કરમાલી ભાઈ મસજીદ વકફ કરીને મુંબઈ ગયા, તે વખતે મસજીદ પાટીજી ચોડેલું, તે જોઈ જોખ શીવાય ખીજા શીયાહ નમાઝ પડવા આવતા અચકાયા અને પાટીજી કહે તો આવવા મરજી બતાવી, ચાર ટ્રસ્ટીનો મત થયો કે પાટીજી કાઢી નાખવું અથવા સુધારવું, પણ મીઠાભાઈ મતમાં મળ્યા નહીં, કામ અટકી પડ્યું, શેઠ કરમાલીભાઈને મુંબઈ લખ્યું, પણ શેઠને જવાબની કુરસત ક્યાંથી ? લાંબી મુદતે શેઠ મથુરાભાઈ મુંબઈ ગયા ત્યારે શેઠને રખર મળ્યા લખાવાને લાગ્યા કે પાટીઆમાં સુધારો કરો તો વીચારો ઘણી ઘડી મુંબઈ કોણ જાય ? આમાં મીઠાભાઈને એમકે જો વધુ મતે પાસનું શખશે તો જ મત એક થઈ મને ટ્રસ્ટી માંથીજ દુર કરશે.

હવે આ મસજીદમાં ફકત બે કે ત્રણ જણ નમાઝ પડવા જાય છે, અમે જતા નથી, મઠ મદને દતે મસજીદમાં નમાઝમાં ત્રણજણ હતા, આજે જોખ મોમના હીંદુસ્તાની વીં વાં ૬૦ થી ૭૦ જણ મારે ઘરે નમાઝ પડ-

વા આવ્યા હતા, વીચારો આપણી મસજીદ હોવા છતાં આપણા ભાઈઓ તથા ખીજા શી. આ તે મસજીદમાં નમાઝ પડવા નથી જતા તેવું શું કારણ હશે ?

મીઠાભાઈની એક સારી વાત પણ જાહેર કરું છું કે જ્યારે મારું લખાણ મુંબઈ ગયું કે મીઠાભાઈએ મસજીદની મજલીસના વારા તોડ્યા છે વીં અને બે માણસ તપાસવા મોકલો, તો મીઠાભાઈને ઝટ કોશીશ કરી ને કેટલાંકને સમજાવીને મજલીસના વારા કરી જીમેરાતે મસજીદમાં મજલીસ કરવી ચાલુ કરી તે સાંભળી મેં મારા ઘરે જીમેરાતને બદલે બુધવારના મજલીસ રાખી. કે કોઈને હરકત ન પડે.

અફસોસ મીઠાભાઈ લખે છે હાજીને ક્યામતનો ખેદ નથી, તો ખૈર છે કે નથી તે ખુદા ખુદા જાણે છે, પણ મીઠાભાઈ કોઈ કોઈ વખત કહે છે કે કેને ખમર ક્યામત છે કે નહીં ? તો જેને ક્યામતમાંજ શક હોય તેને શામેળનો ખેદ હોય ? ! ! !

આશરે બે વંસ થયા ધોલેરાવાળા શેઠ. છગનભાઈ તલકશીભાઈ મીઠાભાઈ પાસે લેણા રૂપિયા જે આપતા નથી તે માટે અથવા ખીજા કામ માટે આવેલા તે વખતે મને કહ્યું તમે તમારે ત્યાં મજલીસ કરો છો પણ મને ખીક લાગે છે કે તમેને ઇસપીતાલમાં જઈ પડશે વીં મેં કહ્યું મારા આદતે કેદમાં જવું પડ્યું તો મને ઇસપીતાલમાં જવું પડે તો શું થયું ? ! ! ! જેની મજલીસ છે તેજ મદદમાર છે.

ખુદાના લાખો શુકર કે મીઠાભાઈ વખતે વખત ફોતના કરે છે પણ કુદરતી સજ્જ પણ મળતી જાય છે, તેમાં કેટલીક વખતે એમ પણ બન્યું કે અમારી સાથે તકરાર કરવા આવ્યા અને ખુદાએ વીછીને મુસલ્માન થયો તેથી તેઓના ઘરમાં કોઈને પણ એવ તકરારને વખતે વીછી કરડ્યો તરત તે ઉતરાવવા વીં માં મશગુલ થયા અને અમારો પીછો સુકી આપ્યો.

ખુદાની મહેરબાનીથી વખતો વખત દેસા વરવાળા ધણા સાહેબો આતરે આવે છે અને

અતરેના હાલથી વાકેફ થઈ જાય છે તેથી વ-
ધારે લખવાની જરૂરત પણ નથી.

મીઠાભાઈ લખે છે કે હસન ધારશીની
ધરવાળીનો લાશ રખડી નથી અને તે વીશે
તેના ભાઈ યુસુફઅલીને મસજીદમાં નોકરી-રા-
ખવાની લાંચ ખતાની સરટીશીકટ લખાવીને
છાપ્યું, પણ લાશ રખડવાની નીશાની મવજુદ છે
કે પોતે લખે છે કે પીર કાસમશાની જગ્યામાં
પચાસ ખોળા દફન થયા છે, તો આ બાઈને
ત્યાં દફન ન કરતાં થયું છેટે બંગડીઆપીર કે
ત્યાં દફનાવશરી ખોળાની એક પણ કબર
નથી ત્યાં કેમ દફન કરા !

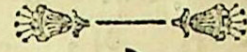
મીઠાભાઈ લખે છે કે હાજીતું લખવું કે
આપણા લોકોને દફન કરવા ઘણી મુસીબત પ-
ડતી તે તદ્દન ખોટું છે, કેમકે પીર કાસમશાની
જગ્યામાં અમુક રકમ ભાડાની આપી દફન
થતા, તો જાણવું કે કાસમશાવાળા આઠ આ-
નાનો ઇસ્તાંપ મંગાવીને તેમાં લખાવ્યા પછી
રખ આપતા, સાંજે મઝીબીત થાય તો સવારે
૧૧ વાગે ચવટેથી ઇસ્તાંપ લાવીને આપ્યા
પછી રખ મળતી, કેટલોક વખતે રખ માટે
એ માઈલ છેટે જમાલપુર રખ લેવા જવું
પડતું, તો આથી વધારે કંઈ મુસીબત હશે ?
હુઠા ઉપર ખુદાની લાઅનત અને ગજબ !

મીઠા શરીફનો ચોપડો લખવાનો હેતુએવો
હતો કે જ્યાં જ્યાં તેનું અમલનામું જાશે ત્યાં
લાંવાળા ખીરાદરો હાજી નાજી પ્રત્યે વહેમમાં
પડી જશે, પણ એમ ન થતાં લેનેકે ગઈ
પુત ખો ખેડી ખસમ કહેવત મુજબ થયું
અને વહેમમાં પડનાને બદલે તારીફ કરવા લાગ્યા
ખુદા જેની ઇજ્જત રાખવા ચાહે તેને કોઈ
પણ ઘકકો પહોંચાડી શકતું નથી તેજોતું
લખાણ વાંચીને ખીરાદરો બરાબર સમજી
ગયા કે હસન અને અદેખાઈ શીવાય
બીજું કંઈ નથી, સાચા થયા ગમે તેવા ક-
સમ અને લાનતુ લખી પણ ખોટું કદી સાચું
થાય ખરું ?

અને મીઠા શરીફનો પુરેપુરો તોલ કરી
ચોખ્ખો હીસાબ આના પાંચ શીખે મોકલી આ-
પ્યો જે આ સાથેના પત્રોથી રોશન છે, અને
બીજા પત્રો આવનાર છે તે ઇન્ હવે પછી.

હાસલ કલામ અમેને જરા પણ દુરસત નથી
કે અવા વાઢીયાત કામમાં વખત રોકીએ પણ
બ્યારે અણધારી બધા આવે ચારે તે દે ક-
રવા લાચારીથી વખતનો ભોગ આપવો પડે છે.

વસ્સલામો અંલામનિતતમે અંલહોદા.
(સલામ થાય ઉપર એની કે જે હીદાયતને તાબેથાય.)

મુખાઈનો પત્ર.

શેઠ રેમતલાભાઈ અલીદીનાભાઈ મુખાઈ-
વાળા આશરે દોઢ વરસ થયું અમદાવાદમાં
આવેલા તે વખતે અતરે શેઠ કરમાલી-
ભાઈ પીરભાઈ પણ આવેલા તે વખતે
એ બંને સાહેબોની રૂબરૂ અતરેવાળાએ વાત
કરીકે હાજી યુસુફઅલીએ રૂ ૩૦૦) શેઠ ક-
રીમભાઈ કાસમ પાસેથી મંગાવીને કબ્રસ્તાન
લઈ આપેલું તે મીઠાભાઈએ રૂ ૪૦૦ માં વેચી
નાખી દાદ આપી નહીં વીં અને મીઠા શરીફ
પણ કમુલ કરી અમુક રકમ શેઠ કરમાલી-
ભાઈને આપવા કમુલ કરેલ છતાં આપી નહીં
તો તે બાબે મેં આ શેઠને લખ્યું કે મુખાઈમાં
કોઈ પુછે તો ખુલાસા સાથે કહેરા તસદી લે-
શો વીં વીં

આના જવાબમાં તેજો તા. ૪-૭-૭ ના
કામળમાં લખે છે કે અમેને જે કોઈ આવીને
પુછશે તેને તમામ હકીકત કહેશું, અને ત-
મારી રીતભાત તથા તમારી ચાલ ચલણ તથા
તમારી આપણા શીયાહ મજહબ તરફે સારી
ખાત નેક ઇમાનદારી આપી જગતમાં પ્રખ્યા-
ત છે, ગઈ સાથે અમે તમારી તરફ હયા પાણી
ફેર બદલ કરવા સાડ માસ ત્રણ અમદાવાદમાં
રહ્યા છીએ તે વખતે તમારી ઉપલી બાબતો
જોઈ હમેને તમારા ઉપરે પુરેપુરી ખાત્રો થઈ
ગઈ છે જેથી અમદાવાદમાં જે ચાર જણ જે
તમારી સાથે દુશમની કરે છે તે તદ્દન ખોટા
ગેરરસ્તે અને દીનથી તેજો તમારી સાથે હ-
લકા વરતે છે જે હમે બરાબર નજરે જોએલ
છે, એવા મુદ્દાકે તમારી સાથે ગમે તેમવ-
રતે તો પણ તમેને બીવાનું કશું કારણ નથી,
અને આપણી ખોળા નાતને તમારી ઇમાન-
દારી અને શાનની બરાબર ખબર છે અને
હમે હમારી આંખે તમારી રીતભાત જોએલી

છે, અને ખીજી કચ્છરતાન અમારી રૂબરૂ આપ-
ણી જમાત વાસ્તે તમેએ ખરીદ કરવા વાગે
જે તકલીફ ઉઠાવી છે તેનો બદલો ખુદ પાક
તમેને દુન્યા અને આખેરતમાં ઇનશાઅલ્લાહ
જરૂર આપશે

લી૦ રેમતલ્લા અલીદીનાભાઈના
ઘણા ઘણા હેતથી સલામ વાંચજો.

કંઈ મુંદરાથી એક સાહેબે

મુંબઈની જમાત ઉપર

મોકલેલ અરજ.

કંઈ મુંદરા તા. ૧૫-૬-૭

શ્રી મુંબઈની ખોળ શીઆ ઇસ્નાઅશરી
ની જમાત,

જોગ હું નીચે સહી કરનાર મુંદરાનો ખો-
ળ શીઆઇસ્નાઅશરી, આપ જમાત પાસે ન-
મ્રતાથી અરજ ગુજર છું કે મારા સાંભ-
ળવામાં આવ્યું કે અમદાવાદવાળા હાજી ગુલા-
મઅલી હાજી ઇસમાઇલ ઉપર ત્યાંના ખોળ
મીઠાભાઈ શરીફે આપ જમાત આગળ કેટલીક
બાબતો લખી અરજ કરી છે તે બાબે અને
જેટલું અનુભવ છે તેટલું તો નહીં પણ એક
બાબત ફક્ત ખાત્રી કરવાને બસ થાશે.

સત્ર ૧૯૦૫ ના જુન તા. ૫ નો હું કે
રાંચીથી અમદાવાદ આવેલ તે વખતે હાજી
ગુલામઅલી કરબલા ઝીયારત સારૂ ગયા હતા
મેં ઉતરવાતું મકાન શીયાની મસજીદવાલી મે
હરીલમાં રાખીડું અને આવ જવ વગેરે હાજી
ગુલામઅલીના ભાઈ અલાદીન અને ઘણું દરી
મહમદઅલી પાસે હતી, તે હું આવ જવ કરું
તેની ખબર મીઠાભાઈને પડી તેથી જુન મહી-
નાની ગરમીમાં તીઆના ગુસલખાનાને તાળો
મારી આપીડું, ગમે તે તેમાં ગુસલ કરે પણ
હાજીને ત્યાં જ આવે છે અને હાજીના કુટુંબ
તેમાં ગુસલ ન કરે એવો તેનો હુકમ, તીઆ-
ના દરવાની અલીભાઈના કેવથી સાંભળીડું,
તારબાદ મેં જાતે મીઠાભાઈને સ્મૃતિ મુલાકાત
કરી ગુસલખાના બાબે માંગણી કરી તો તેણે
ગણી મેહનતે મને મુસાફર જાણીને અને મને
નહી ઉપરે ગુસલ કરવા જવાની હીમ્મત નથી
એમ જાણીને માંડ માંડ રજા આપી, એ સી-

વાય ખીજા વધું પુરાવા જુવે તો છે, જો મસ-
જીદમાં કચરો વી. ની વાત તો શું? પણ
હુરમત પણ રેતી નથી તેમ આંખે જોએલ છે
તેનો ખુલાસો જરૂર અમદાવાદવાળા મુતવલ્લી
કરશે, હું છું તમારો વીસવાસુ.

લ૦ હાજીઅબ્દુલ્લા હાજી જનમાહમદ
વલી કંઈ મુંદરાવાળાની અરજ.

“નાજી” અરજ કરે છે કે મીઠા શરીફ-
ભાઈ લખે છે કે હાજી ગુલામઅલી મસજીદને
વીરાન કરે છે પણ શેઠ હાજી અબ્દુલ્લાભાઈના
લખાણથી વીચારો કે કોણ વીગન કરે છે ?
મીઠાનો કેટલો જુદમ છે? મસજીદમાં જઈએ તો
શીતના કરે, અને છેટે રહીએ તો બદનામ કરે !
આફસોસ નાજીના લખાણથી કેટલીક જગ્યાએ
મસજીદ થઈ અને નાજીને મસજીદનો લાભ
લેવાના શંકા.

નેકનામ મહેરબાન જનાબ હાજી

ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ.

સાહેબ દામ ઇજ્જતુ.

લખવાને ખુશી હાસીલ થાય છે કે આપ
સાહેબ અમદાવાદમાં આવ્યા ત્યારથી તમારે
ધરે મજલીસો કરાછો તેમાં અમે તથા સરવે
લોકોને માનથી બોલાવોછો તેથી અહલે બેતની
મહોબ્બત દીન પરદીન વધતી જાય છે અને દી-
ન મસલામ સંબંધી કીતાબો પ્રગટ કરી અ-
મેને હીદાયત કરોછો અને ગુમરાહીમાંથી માન-
રા જેવા ઘણાને હક રસ્તે લાવોછો દુશમાં
એટલુંજ કે આજે હું જે કંઈ મહબ્બ જાણું
હું તે આપની કીતાબો દુરરે બેગહા વીગેરેથી
અને વાયજે થકોજ છે, તે બાબે હું આપનો
અનહદ એહસાન માનું છું.

મીઠા શરીફ ઉછાછળાપણથી જે ચોપડી
છપાવી તેમાં તમારા બાપને તમેએ રજા વીના
દાટવાતું લખ્યું છે તે તદ્દન ખોટી વાત છે.

તમેએ તમારી દામ મટે કચ્છરતાન લઇ
આપેલું તે મીઠા શરીફે વેચી નાખ્યું તે અ-
તરેના સુન્ની અને શીયાહ સરવે જાણે છે, તે
બપારે પોતાની જમાતનું વેચી નાખ્યું ત્યારે
ખીજાના માલેક થઈ જાય તેવી દહેશતથી મો-
મના લોકોએ ખોળ લોકોની લાશો નહી દાટવા
હેવાનો નિશ્ચય કીધો. પણ તમારા બાપની

લાશને દાટવા ખુશીથી રજા આપી છે તેમાં શક નથી, તમારી લીલાકત અને ચાલ ચલણ એ-
વો છે કે અગર તમે ખીજા કોઈ માટે શીશરીસ કરો તોપણ દાટવા માટે કાઢ મના કરે નહીં, પણ મીઠા શરીરે ફક્ત હસદના લીધે ખોટી ખીના લખી છે તેથી તમારી આખર હ-
લકી પાતી નથી, એ શીવાય તમારી બદનક્ષી વીશે જે હકીકત મીઠા શરીરે છપાવી છે તે સુરજ ઉપર ધુળ નાંખવા સમાન છે, મીઠાશરીરે મસજીદમાં પાટીઉ ચોડેલુ તેથી તેમજ વ-
ખતો વખત અમે વીગેરેને તાના મારતા હતા

તેથી મદની નમાજો જમાલપોર વીંના મોમના તથા અમે તથા હીંદુસ્તાનીઓ વીગેરે તમારે ઘરે પડીએ છીએ, તમે જાતે ઘણા લાયક આલીમ અને પરહેજગારો તેથી મીઠા જેવાથી દેખી શકાય તેમ નથી તેમાં તમારી શી કસુર ?

તાનારે ઘરે મજલીસોમાં આવનાર સેંકડો મોઅમીનને મીઠા શરીરે યઝીદની કોમતી ઉપ-
મા આપીને પોતાની ચોપડીમાં ચીતરેલ છે તેથી સરવેની લાગણી સખત દુભાવો છે.

તા. ૭ જુલાઈ ૧૯૦૭ સ્વીચર.

લી. ફીદવી મોમના નુરમહુમદ વજર મુસે અમદાવાદ.

ખિસ્મિલ્લાહિર રહુમાનિર રહીમ*

જનાબ હાજી અન્નામઅલી સાહેબ દામ ઇકબાલોહ.

હમને સુનાહૈકે ખોજા મીઠાભાઈ શરીરભાઈ જે અકસર આપકો અઝીયત દીવાકરને હંય ઔર હસદ કરતેહંય ઉન્હુને આપકે ખીલાફે શાન કુછ લીખકર છપવાયાહય બધકે આપકે વહાં જનામે સય્યદુરશોહોદા રહના લહુલ શીશરી મજલીસમે આનેવાલે સેંકડો મોઅમેનીન ઔર ખાસ કરકે સાદાતકે દીધકો અઝીયત પહોંચાને વાલે અલદાઝસે તાઅન દીયે હંય વાઅને આપકે વહાં મજલીસમે ખોહોત લોગ આતે હંય વોહ દેખકર હસદસે ઉન સય અજાદાર મોહીબમે અહલેખેતે અતદારકો યઝીદકો કોમ લોખા હૈ, ઔર ખુદ ઔર ઉરકે દો તીન મદદમાર જે આકા ઇમામે હુસેન મજલુમે કરગલાકી મજલીસ તોડતે હૈં બિન્કો ઇમામે હુસેન અં કી ફ્રાજ લીખા હૈ, ઇસ ખાતસે ઇન હઝરાતકો ખોહોત સદમા ઔર નાગવારે ખાતેર હુવા હૈ, લેલાઝા હમ સહી કરને વાલે ચેહ અંદ કલેમે જે હક હંય વોહ લીખતે હંય ઉસે આપકે અખખારે “ રાહુનઅત ” મેં છપ દીજયે તા હુસરે શહરોકે મોઅમેનીનકો હક ખાત મઅલુમ હૈ.

કરીબ દસ બરસ હુવે આપ અહમદાવાદમે આકર દીન ઇસલામકી તરકકીમે અઝહદ કોશીશ કરતે હો, આપને આપ લોગોંકો મસજીદમે મજલીસ કરતા શુરઅકી, ઔર તમામ લોગોંસે ખુશ ખુદશી ઔર મુરુવતસે પેશ આનેલગે ઇસ વજહસે મજલીસમે ખહોત દસ-
રત હોતે લગી, મગર મીઠાભાઈને હસદ ઔર યુગઝકે સખખ મજલીસકો તોડતેકો કોશીશ કી યહાંતકકે હમ લોગોંકો ઝિદલત દેનેમે ઔર હમસે ખીલાફે મુરુવત અલનેમે કોઈ દકોકા ઉઠા નરખા, સુકે મસજીદ આપ લોગોંકો ઔર વકફખી નહુઇથી ઔર મીઠાભાઈને ત-
ખતીબી લગાઇથી વગયરા વગયરા સખખસે હમને મસજીદમે જાતા તરક દીયા ઔર આ-
પકે વહાં આતે હંય.

મોહરરમે હમેશાસે મસજીદમે અસરકો મજલીસ હોતી હય ઔર આપકે વહાં સુ-
ખકો હોતીહય, ઔર આપ સખસે મોહખખત ઔર શાફકતસે પેશ આતેહંય ઔર ચાર પાંચ ઝકીર પડહતે હંય ઇસ સખખસે આપકે વહાં ચાર પાંચસો સાહેબ મજલીસમે આ-
તેહંય ઇસસે મીઠાભાઈ આપકે વહાંકી મજલીસ તોડતેકો હર બરસ કોસીશ કીયા કરતેહંય, મગર અલહુમ્દેલિલ્લાહ ઇસ ખુઝુર્ગવારકી મજલીસ કરતેહો વોહી આકા આપકી નુસ-
રત ફરમાતે હંય ઔર રોઝ બરોઝ તરકી હોતી હય.

ઔર ઇસ માહે રમઝાનકી ૨૧ વીં રાતકો આપકે વહાંકી મજલીસ ખતમ કરકે હમ આપને મકાન ગયો ઔર આપ મસજીદમે ગયો વહાં મીઠાભાઈકે લડકે વગયરાને આપસે જે

અદ સેલુકી કી વોહ મુનકર હમકો અઝહાં સદમા હુવા, ઝોર હમને મુનાકે આપને જો
કપ્પસ્તાન લે દીયાથા વોહ મીઠાભાઇને ખેચડાલા નૈસાકે આપકી જમાઅત વાલે કહતેહય
ઝોર ઉરકે સખખ આપ લોગોંકી મધચતકો દફન કરનેમે' તકલીફ હોતીથી શીર આપને
હુમારા કોશીશ કરકે કપ્પસ્તાન લે દીયા હય ખુદા જઝાએ ખેરહે.

ઝોર મીઠાભાઇ લીખતેહય કે આપકે વાલીદકી મધચતકો મોમના લોક દફન હોતે
ન દેતેથે યેહ ખાત ગલતહય હયું કે આપકે વાલીદકી મરિયતમે' હમમે સે અકસર શરીક
યે કીરીતે મુમાનેઅત નહીંકી હય, ઝોર આપકી મુરુવત અયસીહય કે અગર આપ
ઝોર કીરીકે વાસ્તે સીફારીશ કરૈ તો બી કોઈ દફન કરગોકો મના ન કરે, યેહ તો આપ
કે વાલીદકી મધચતકી, ઝીયાદહ કયાલીખે હમેશા સે છસ્તરહ સખ કરતે આગેહો સીતરહ
સખ કીજીયે કયું કે—

શેઅર—

ચેહી સમજહુકે મેરા દીલ કરાર લેતાહૈ=કેચુપકી ઠાઠ ગધુરર રહીમ દેતાહૈ.

સૈયદ ખાદીમહુસેન વલહે સધયદ મીર મહદીહુસેન
સધયદ અસગરઅલી વલહે સધયદ મીરનસાહેય
સધયદ યાકરહુસેન વલહે સધયદ અસગરઅલી
સધયદ આગાહુસેન વલહે સધયદ અહમદઅલી
મીરઝા અલીહુસેન વલહે મીરઝા હુસેનઅલી
સધયદ અજેસાહેય વલહે મીરઝોદત
સધયદ ઝહીહુસેન વલહે સધયદ કઝીમહુસેન
સધયદ બન્ને સાહેય વલહે સધયદ કઝીમહુસેન
મીરઝા અકબરહુસેન વલહે મીરઝા મનાયતઅલી
સધયદ અસગરહુસેન વલહે મીર મહદીહુસેન
બહાદુરખાન વલહે હૈદરખાન
સધયદ મોહમ્મદ મીર વલહે આગામીર
સધયદ ઝમીનહુસેન વલહે મીર મહદીહુસેન

વાજીખાન વલહે હસ્સુખાન
સધયદ ઝમીનહુસેન વલહે મીર શીદહુસેન
મીરઝા અમીહુસેન વલહે મીરઝાહુસેન
સધયદ યાકરહુસેન વલહે સય્યદહુસેન
અબ્દુલ્લાહ વલહે મોહમ્મદ
ફઝલે હુસેન વલહે ઝોહુરહુસેન
હમામખાન વલહે મહયુગખાન
અબ્દુલહુસેન વલહે અબ્દુલ્લાહ
ખાનમોહમ્મદ વલહે કહેરઅક્ષ
કરામતુલ્લાહ વલહે અઝીમુલ્લાહ
ઝવારહુસેન વલહે અમરઅલી
વીસાયતહુસેન વલહે અમીરઅલી
મોહમ્મદખાન વલહે ઝોહુરખાન
મુન્તાશા વલહે હુસેનઅક્ષ

અહમદઅલીખાન તા. ૨૪ જમાદીઉલ અવ્વલ સન ૧૩૨૫.

અમારડી તા. ૬—૭—૧૮૦૭

નેકનામદાર નેકીના કરનાર મેહરખાન જનામે આલી મુરખખી સાહેબ
હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ સાહેબ.

મુ. અમદાવાદ.

સલામ આદ અમો નીચે સહી કરનારાઓની જનામે આલીમાં અરજ કરવાની કે
એક ચોપડી ખેળ મીઠાભાઇ શરીફભાઇએ છપાવી બહાર પાડેલ છે તેમાં આપ સાહેબની
ખાત દવેશ ભાવથી જેજે લખાણ કરેલ છે તે વીશે અમારે ખે ખોલ લખવાની જરૂર
પડી છે તો મેહરખાની કરી આપના ચાલુ રાહેનગતમાં છાપવા મેહરખાની કરશેજી.

સરવે મોમનીનની ખીદમતે શરીફમાં નમ્રતાપુર્વક અરજ એછે જે ખેળ મીઠાભાઇ
શરીફભાઇએ લખેલ છે કે હાજી સાહેબે અમારા ઉપર દવેશ ભાવથી લખેલ છે તોતે વીશે
લખવાતું કે હાજીસાહેબ કોઇની ઉપર દવેશ ભાવ રાખતા નથી તેમ તેમનામાં એવી કોઇ
પણ ખાતની આદત નથી અને ઘણા વરસેથી હાજીસાહેબનો અમને ખરેખરો અનુભવ
છે અને પોત પોતાના દીલોખનથી ને મલથો ઘણી નેહમત ઊપાડી દીનના કામમાં એટલી
તો કોશીશ કરે છે કે જેની હદ નથી.

પોતે દીન ઇસલામ અખતમાં ઘણી મેહેનતથી અને જેહમતથી જે જે કીતાબો
મો દીન સંબંધી તથા જેજે ચોપાનીયા અત્યાર સુધી બહાર પાડે છે તેનાથી આપણા દી-
ની લાઇઓને ઇમાનમાં એટલો વધારો થયો છે અને થાય છે તે લખી શક્યા અમોને
શકતી નથી.

હાજીસાહેબની મેહનતને લીધેથી દીન ઇસલામને એટલી કુશલ મળી છે તે આપ સાહેબો સરવે જાણો છો તે લખવા જરૂર નથી.

તેમજ હાજીસાહેબની પાસે બહાર દેશાવરેથી મોમીન ભાઈઓ જે કારેબેરની અંદર જે નાણા વાપરવા મોકલે છે તે નાણાનો ઉપયોગ હાજી સાહેબ બરાબર કરે છે તેમાં કોઈ પણ જાતની ખામી જોવામાં આવતી નથી પણ કોઈ પણ સાહેબ હાજીસાહેબની બીજા ખોટા બોલતાનું મુકે છે તે સાહેબ પાક પરવરદીગારના ગુનાહમાં ગીરફતાર થાય છે અને પોતાનું આક્રમક બીગાડે છે, તો જે સાહેબોને એવી પારકી ખોટાણી કરવાની આદત પડી હોય તો પરવરદીગાર પાસે પોતાની થયેલી ખતાની મારી ચાહી તોળા કરી પોતાની બુદ્ધ સુધારશે.

મીઠાભાઈના લખાણથી હાજીસાહેબને પારાવાર રંજ થયો હશે તો તે બારામાં અમારી હાજીસાહેબની ખીદમતમાં અરજ એ છે કે જે માણસ સુરજ સામે ધુળ ઉઠાડે તેમાં કાંઈ સુરજને હરકત થતી નથી પણ પોતાની આંખમાં પડે છે તો પોતાને તેનું દુઃખ સહન કરવું પડે છે માટે તે વીશે રંજ ન રાખતા આપ સાહેબ જે દીન સમર્થી કામ કરો છો તેજ પ્રમાણે મેહનત લઈ કરવા બુદ્ધશો નહીં તેથી કરી પરવરદીગાર અપના કરેલા કામનો બદલો આપશે.

પરંતુ આપને લીધેથી આ દુનિયામાં અમેને તથા બીજા બીરાદરોને જે જે હક રસ્તો મળ્યો છે તે દીન કાયમ થયો છે તેનો બદલો અમારાથી આપને આપી શકવાની શક્તિ નથી.

પરંતુ તે બાબત ક્ષમા રોજ માલીકે પાકની જનામમાં દુઆ કરીએ છીએ કે હમેશા આપ સાહેબની ઉમ્મરમાં વધારો કરે અને નેક તોરીક આપે અને રંજ થતો દુર કરે અને આગરમાં વધારો કરે અને દીન ઇસલામના કામ આપને કરવાની હીમ્મત આપે એવો હમારી દુઆ છે (ઇલાહી આમીન)

મીઠાભાઈ સરીફના લખાણનો પુરેપુરો આપના તરફનો રહીયો તુરતમાં મક્કવા હમેશા આગર છીએ અને તેના લખાણ તેને પાછા ખેંચી લેવા લખી ચુક્યા હશે જે વિગતવાર રાહેનજાતના ચાલું અંકમાં તપસીલવાર છાપી દોરતોના દીલ ખુશ કરી દુસ્મનના કલેજને હક વાતથી વધારે અગ્ની પહોંચે તેમ કરશેજી. ઇલાહી આમીન. તા. ૦ સદર ૬૦ ખાકસાર.

બોજ શંગજી ડાયાની સહ દા. પોતાના.

કાસમ તુરમામદની સહ દા. પોતાના

બોજ નજરઅલી સંગજીની સહ

બોજ ખીમજી જીવરાજની સહ

બોજ શરીફ કાસમની સહ દા. પોતે

બોજ રૂપજી સાલેમામદની સહ દા. પોતે

બોજ અલીભાઈ મામદની સહ દા. પોતાના

બોજ જગન મામદની સહ દા. પોતાના

બોજ નીમજી દેવજીની સહ.

બોજ નાનજી અણુજીની સહ દા. પોતાના

બોજ માવજી નીમજીની સહ દા. પોતાના

બોજ હાશમ શંઘજીની સહ દા. પોતાના

બોજ પીરભાઈ કાસમની સહ દા. પોતાના

ભાવનગર—તા. ૩—૭—૮૭

જનાબ હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઈલભાઈની જનાબમાં.

મુ. અમદાવાદ

સલામ આદ લખવાનું કે—બોજ મીઠાભાઈ સરીફભાઈએ એક ચોપડી છપાવી આપને હલકું લગાડવાના ધરાદારી લખાણ કરેલ છે. તે વાંચીને અમે નીચે સહી કરનારાઓ વણા દીલગીર થયા છીએ અને તેથી જણાવવાને રજા લઈએ છીએ કે મજકુર મીઠાભાઈ સરીફભાઈએ જે લખાણ કરેલ છે, તે માત્ર સુરજની સામે ધુળ નાખ્યા બરાબર કરેલ છે, કાન રણ કે આપ અમુક હમમજબના પાપાંદ હીદાયત કરનારા સદગુણી પુરૂષ છો, એટલુંજ નહીં પણ તમારી હીદાયતથી તેમજ તમારા તરફથી નીકળતા દીની માસીક ચોપાનીયાથી ઇસલામનું ખરું તત્વ અજવાળામાં આવવા પામ્યું છે અને તે બાબતનો જેદલો ધન્યવાદ આપીએ તેદલો ઓછો છે.

આપના જેવા લાયક પુરુષની સામે જે કોઈ દુઃખ દેવાના ધરાદાથી આપને હલકું લગાડે તેની સવકોષ પરીક્ષા કરી શકે તેમ છે. માટે તે બાબતમાં જરા પણ મનમાં અંદેશો નહીં રાખતા આપનાથી જે દીની કામને ઉત્તેજન આપવામાં આવે છે તે ચાલુ રાખશો. અને અમેને આશા છે કે હમેશાં સત્ય વાત અન્યાયામાં આવશે માટે તમારા ઉપર થતો જીલમ ઉપર સચુરી અપભાર કરી ખુદની મુનસરી ઉપર સોંપશો. તા. ૩-૭-૦૭.

દાઉદભાઈ પીરભાઈ

જાનલઅલી મોહમ્મદઅલીભાઈ ન્યાયાધીશ

ખોજા જમાલ કરીમની સહી દા. પોતાના

ખોજા કાશમ નુરમામદ અમારડીવાળાની સહી દા. પોતાના

ગુલામઅલી કરીમભાઈની સહી દા. પોતાના

ખોજા જીવરાજ કાશમભાઈની સહી દા. મગ-
નલાલ માધવજી

ખોજા હમન અલીભાઈની સહી દા. પોતાના

ખોજા જાફરભાઈ દેવજીની સહી દા. કરીમ

નુરમામદ જમાલ મુખી સહી દા. પોતે

ખોજા અલાદીન કાળાની સહી દા. પોતે

ખોજા હસનઅલી જમાલભાઈની સલામ દા.

પોતાના

ખોજા પીરભાઈ મામદ દા. પોતાના

ખોજા ગુલામહુસેન કાયાની સહી દા. મહમ્મદઅલી

ખોજા મહમ્મદઅલી રજુછોડની સહી દા. મહ-
મદઅલી

ખોજા અબદલા કાશમભાઈની સહી દા. પોતાના

થાવરભાઈ જમાલભાઈની સહી દા. પોતાના

નજરઅલી કાશમભાઈની સહી દા. પોતાના

સમયદ યાકુબઅલી મોલોમ મદ્રસા ખોજા ધસ-
નાઅશરી

હાશીઝઅલી જીવાભાઈ દા. સૈયદ યાકુબઅલી

ખોજા અલીભાઈ રજુછોડની સમ દા. દેવજી

દરેક મોમીન ખીરાદર જોગ.

અરજકે ખોજા મીઠાભાઈ શરીફભાઈ તરફથી હાલમાં બહાર પડેલ ચોપડીમાં હાજી ગુલામ અલી સાહેબને માટે કેટલીક સહન ન થઈ શકે તેવી બાબત લખેલી છે જેથી મારે તે બાબતમાં કોઈ લખવાની ફરજ પડે છે

મીઠાભાઈને જે કે હું પીછાવતો નથી તો પણ તેમની બહાર પડેલી ચોપડીની અંદરની કેટલીક બાબત નથી તેના તોલ બેધી શક્યો છું કે તેનામાં કેટલી ખુધી અને લાયકાત હશે, તેઓએ જે ઉછા છળા વીચાર બાહર પાડેલ છે તેને કોઈ પણ સમજી માણસ પોતા તરફથી અનુમોદન આપી શકશે નહીં, કારણકે દેખાતી રીતે તેઓએ હાજી ગુલામઅલીની જે નીંદા કરી છે તે તદ્દન ગેરવાજબી છે, હજી સુધી હાજી સાહેબને માટે ફક્ત બે ચાર સ્વાધી અને ધરવાળુ માણસો સીવાય કોઈએ તેમનામાં ગેર વર્તણૂક જોઈ નથી, તેઓએ ધરવામની જે જે સેવાઓ બજાવી છે તે ઘણી રતુતી પાત્ર છે અને સર્વે તેની કદર યુક્ત છે, અને મીઠાભાઈના દુશમની બર્ગા વીચારથી હાજી સાહેબના માનમાં કોઈ ઘટાડો થશે નહીં કારણ કે તેઓની માનનીય વૃત્તિથી અમે પુરા માફી-

તમાર છીએ, “રાહેનજાત” મારીક ખરેખર રીતે દીની વીશ્વેજી ચરચે છે, તેમાં કોઈના અંગત સ્વાર્થે યાબદી આવતી નથી વખતે પોતાના બચાવમાં કોઈ સલ બાબત બહાર પાડવાની જરૂરત પડી હેય તો બદી ગણાય નહીં, શીઆહ ધરનાઅશરીને માટે “રાહે-નજાત” એક ઘણું ઉપયોગી મારીક છે તેથી ઘણા માણસોને ફેઝ પહોંચે છે અને તેમાં મારો દાખલો આપવો જરૂરી છે કે હું પાંચ વરસથી આગલો ધરમ છોડી દેના અશરી થયો છું તે રાહેનજાત તથા તેઓની કીતાબોને આભારી છે.

મને પોતાને તો અનુભવ છે કે હાજી સાહેબને અમેએ પૈસા આપી જે ચીજ મેળવી છે તે અમુદય છે અને તેના લાભ અમેને ઘણો મળે છે.

મીઠાભાઈએ પોતે અરજ કરેલ છે કે માર લખાણ વાંચી ઇતસાફ આપશો તે ખાતરજ મારે લખવું પડે છે તેમાં જે કોઈ ગેરવાજબી લાગે તો દરયુઝર કરવી એજ વીનંતી.

લ૦ તાબેદાર હુકીમ યુસુફઅલી જીવાભાઈ હૈદરાબાદ વાળાના સલામ,
બાવનગર તા. ૩-૭-૦૭

મુંબઈ ખોળ શીઆહ ઈસ્નાઅશ
રી હીદાયત ફંડમાં જે ખીરાદરો
એ ઉદાર દીલથી નાણા ભર્યા
છે તેઓના મુખારક નામો.

- ૫૦) શેઠ ગુલામહુશેનભાઈ અલારખેઆ મીસ્ત્રો.
- ૧૦૧ શેઠ હાજી શલેમાનભાઈ ગુલામહુશેન મીંઠવાણી તેઓના પીતાજીની રહના સવાળમાં.
- ૨૫) શેઠ મામદભાઈ કાસમ સુરતી.
- ૧૦૧ શેઠ ઇશમાલભાઈ ખીમજી. મરહુમની રહના સવાળમાં ભર્યા.
- ૧૦ શેઠ અબ્દલાભાઈ અલારખેઆ તેઓની ગરવાળીની રહના સવાળમાં.
- ૫) શેઠ રહીમભાઈ અલારખેઆ તમારા ભાઈની ગરવાળીની રહના સવાળમાં.
- ૫) શેઠ મનજીભાઈ ખટગીભાઈ હાથીયની રહના સવાળમાં.
- ૫૦) શેઠ અલીભાઈ હાજી જમ્શેદભાઈ હાજી જનભાઈમદ રખાગિત્રઆખરથી શાગાન સુધી દરેક માસના રૂ ૧૦) લેખે.
- ૨૫) શેઠ કાસમભાઈ માહમદ.
- ૨૫) શેઠ ગુલામહુશેનભાઈ નુરમામદ.
- ૧૫૧ શેઠ કરમાલીભાઈ ખીરભાઈ તમારી દીકરીની રહના સવાળમાં.
- ૨૦૧ શેઠ મનજીભાઈ ખટગી તમારા ફરજદ ભાઈ અબ્દુલની શાદીની ખુશાલીમાં.
- ૨૦૧ શેઠ વાલજીભાઈ લાલજી મદ્રાસવાળા તમારી દીકરીની શાદીની ખુશાલીમાં.
- ૨૫૧ શેઠ લાડકભાઈ મેગજી મુંબાશાવાળા. તમારા પીતાજીની રહના સવાળમાં.
- ૫૧ શેઠ દાતુભાઈ નાગજી.
- ૧૦૧ શેઠ જમરભાઈ મામદ શાજન તમારી ગરવાળીની રહના સવાળમાં.
- ૧૦૧ શેઠ કયાભાઈ સુળ તમારા ફરજદ અલીભાઈની રહના સવાળમાં.
- ૧૪) શેઠ બંદેખુદા. મુંબઈવાળા.
- ૧૫) શેઠ હાજી જમ્શેદભાઈ વીશરામ એદન

વાળા તમારા ફરજદની વીવાની ખુશાલીમાં.

- ૧૫) શેઠ હાજી અબ્દલા હાજી માવજી તમારી દીકરીના વીવાની ખુશાલીમાં.
- ૧૦) શેઠ બંદેખુદા એદનવાળા.
- ૧૦૦) શેઠ હાજી ધરમશીભાઈ ખટગી પી કુ. મુમજ સાવાળા.
- ૭૫) શેઠ હાજી જીવરાજભાઈ મેગજીભાઈ અને દોકરઓ મુંબાશાવાળા.
- ૫૦) શેઠ વાલજીભાઈ બાણજીની કુ. મુંબાશાવાળા.
- ૨૫) શેઠ હાશમભાઈ મેરાલીની કુ. મુંબાશાવાળા.
- ૧૦) શેઠ અબ્દલાભાઈ કાનજી મુંબાશાવાળા.
- ૧૦) શેઠ બંદેખુદા એદનવાળા.
- ૧૦) શેઠ મેગજીભાઈ મામદ તથા બા. ઇઓ તમારી માતાજીના રહના સવાળમાં.
- ૧૦૧ શેઠ અબ્દલાભાઈ ઇશમાલ મુગજી. તમારી શાદીની ખુશાલીમાં.

ફકદલાઈ અંકે રૂપીઆ છશો છેઆશકને અગીયાર આના આવ્યા. તે ધણી ખુસીની સાથે કબુલ કીધા છે. ભરનાર સાહેબોને ખુદવંદે કરીમ ખેલ જાહાનમાં એનો બદલો આપશે ઇલાહી અમીન.

મજકુર ખે.બ શીઆહશન'અશની હીદાયત ફંડનો કામદીન પરદીન ખુશના ફજલેકરથી વધતો જાય છે. તે દેશાવરોમાં દીનપર દીન વધુ મદદ આપતી જાય છે તેમ આપણા દીન બાઈઓમાં મજકુર ફંડને શાસમાં શારી મદદ કરતા રહે છે. તેનો બદલો તે સાહેબોને ખેલ જાહાનમાં ખુદાવંદે કરીમ આપશે ઇલાહી અમીન.

મજકુર ફંડ તરફથી હાલ દેશાવરોમાં નીચેની ટેકાણે મદદ આપાય છે.

કહ માંડવીના મદરેશના મોલની જતાન લાલમાહમદને દરમાશે રૂ ૧૫) લેખે.

લાલપુરના મદરેશના મોલની જતાન અલીકરમને દરમાશે રૂ ૧૦ લેખે મજકુર મોલની હાલ પોતાના દેશ બનારસ ખાસાઓને ને ગયેલ છે, તે હવે થોડા દહાડામાં

જોડીઆના મદરેશાના મોલવી શયદઅલી
હુસેનને દરમાશે રૂ ૧૦) લેખે ને આ હાલ કર
ગણાએ મોઅલા જરત કરવા ગયેલ છે, તે
મોલવી થોડા દહાડામાં આવશે.

સીંધમીરપુર અટવરાના મદરેશાના મો-
લવીને દરમાશે રૂ ૫) લેખે અતરેથી મદદ મ-
જકર ફંડમાંથી અપાય છે,

વીજપડીના મદરેશાના મોઅલીમ અલી-
ભાઇ વલીભાઇને દર માશે રૂ ૭) લેખે અત-
રેથી મદદ અપાય છે,

આ પ્રમાણે હીદાયતનું કામ જરૂરી છે, અ-
ને જે ગામમાં મોલવાની જરૂરત હોય તે અ-
મોને લખે તો તરત મોકલીશું લીં એ ફંડના
ટરસ્ટી અલીદોનાભાઇ લાડકભાઇ ઠેં મુઆઝ
પાલામલી.

હીદાયત ફંડની ફત્વે દર મહીને રૂ ૧૫૦ નો ખરચ.

હીદાયતનું કામ ગયા અંકમાં લખ્યા મુજબ
સારી મહે સાથે છે લાંબો ફેરફાર નથી, હીદા-
યતફંડમાં આવેલા નાણા માત્ર સચિરનીકારીએ
છીએ.

૧૦૧ શેઠ મોહમ્મદઅલી કરમઅલી ચાંદેરખજાર.
૩૦ અંદેખુદા કલકતા.

૪૦ શેઠ અલીભાઇ હાજી જાફરભાઇ હાજી
જાત મે હમ્મદ, તેઓના પીતાજી મરહુમ
હાજી જાફરભાઇના વકફ ખાતામાંથી મુંબઇ

૩૫ શેઠ મોમીન મોહમ્મદઅલી કરીમભાઇ હરેર
૨૫ તેઓને ઘરે જન્મ જન્મ પામ્યું
તેની ખુશહાલીમાં.

૬૦ એ વખત માનના કરેલી, કે મીહા-
નો કંટરાટ મળે તો પાંચ રાત્ર આ-
પવા તે તે મળે, અને દુકાનની
આવી ખોલાઇ મર્ઝ તે મળે તો
સવા રાત્ર આપવો તે મળી.

૧૧ શેઠ મોલેદીનાભાઇ મોહમ્મદભાઇ મુદ-
રાવાળા પેતાના કુટુંબ સહીત આજરત
કરીને આવ્યા તેના ખુશહાલીમાં

૧૫૧ શેઠ સલેમાનભાઇ માવજી અન્નેન્દુએનેસ

૬૧ શેઠ સમુરભાઇ શરીફભાઇ મંદયુ-
પા આપની દીકરીને પલેગની ખીંગારીની

સા શીદ થઇ તેના ખુશહાલીમાં
કે તેઓની કુ કામગીરી થઇ તેય

૧૧ શેઠ અલીભાઇ ખાખુલભાઇ અકગામ
દરયામાં તુફાન થવાથી માનતા માની
હતી તેના.

૨૧ શેઠ મોહમ્મદભાઇ દેવશી અંબુડા ખુશ-
હાલીના.

૫ અંદેખુદા જસપરાવાળા ૪ વખત માનતા
માનેલી તે પુરી થઇ ખીંગારને શીદા મળી.

૧૧ હમીયભાઇ હાજી ભુલુભાઇ મુંબઇ.

૪૧ શેઠ ઇસમાઇલ ભાઇ ડાયાભાઇ જાંબુડા
આપની શાદી હણીયાણુમાં શેઠ વાલજી
ભાઇ રવજીની દીકરી સાથે થઇ, અને
જતાજી હાજી તુરમોહમ્મદ સાહેબે નીકાહ
પડાવ્યા મહર રૂ ૧૨૫ની કરી, અને
મજલીસો તથા જમણુ સારી રીતે થયા,
જેડયા માલીયા વવાણી નાંદુરી મોટા
દહીસરા લાલપુર જામનગર વીંથી
બીરહરો આવેલા, તે ખુશહાલીમાં હીદા-
યત ફંડમાં આપે મોકલ્યા ખુદા શાદી
મુઆરક કરે

૧૫ શેઠ રેમતભાઇ હાજી મોહમ્મદભાઇ
હાજી માવજીભાઇ એડન

૮૮ દુકીયારથી ૩૦ રીવાળ તેના રૂ ૮૮)
એ રાત્ર આપનારના નામ

૫ શેઠ ઇસમાઇલભાઇ મુસા

૩ શેઠ મોરાલીભાઇ ધરમશી

૧૫ અંદેખુદા તરફથી

૫ પેતાની માતાજી રહના સવાળ
માટે

૧ પેતાના કાકાની રહના સવાળ માટે

૫ પેતાની દુધની રહના સવાળ માટે

૧ પેતાના બીર.દરનો રહના સવાળ
માટે

૧ માનતાનો

૨ પેતાના ભત્રેજા અલીમેહમ્મ-
દની રહના સવાળ માટે

૩ શેઠ રમજીભાઇ રવજી

૨ શેઠ હાશમ જમાલભાઇ

૨ અંદેખુદા

૨૦ શેઠ અલીભાઇ હાજી જાફરભાઇ જામનગર

૧૦ પેતાના નાના મુસાભાઇ પરમજી
મુજરીગયા તેઓની રહના સવાળ માટે

૧૦ રહત સવાળ માટે

૨૫ શેઠ હાજી જીરાજભાઇ મેઘજીભાઇ
મુમ્તાસા.

ખુદાએ તઆલા એ સરવેને જગાએ ખેર
આતા ફરમાવે.